சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

வணிகவஞ்சிவிலாசம்.

166
14-1910
OFFICE OF THE REGISTRAR OF ...
REGISTERED
15 OCT 1910
166
MADRAS.

இது

பணப்பாக்கம் செங்குந்தமரபு

சந்து

கிருஷ்ணப்பமுதலியாரவர்கள்குமாரர்,

வித்வான்

சின்னையாமுதலியாரவர்களால்

சிலபெரியோர்கள் வேண்டுகோட்கிணங்க,

இயற்றப்பட்டு,

இந்நூலாசிரியரின்போதகாசிரியராகிய,

மோ-நாராயணமுதலியாரவர்களால்,

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

பிரசங்காமிர்தம்

பாலூர்-வேலுதேசிகரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை,

ஞானசம்பந்த அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சாதாரண௵ ஆவணிமீ

இதன் விலை அணா ௪.

வன்னியும் கிணறும் இலிங்கமும் அழைத்த
ஐதீகத் திருவுருவப்படம்.

இது திருவிளையாடற் புராணத்திற் கூறிய
அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடலில் ஒன்று.

THE REGISTRAR OF BOOKS
REGISTERED
14 OCT 1910
MADRAS

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
REGISTERED
15 OCT 1910
MADRAS.

மஹாவித்வான்

ஐயன்பேட்டை-குமாரதேவையரவர்கள்-குமாரர்,

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ, வித்வான்-சிவப்பிரகாசையரவர்களியற்றிய,

ஆசிரியப்பா.

நூலைப்பாலைச் சேலைப்பழித்த
நுண்ணிடைமொழிவிழி யெண்ணருமடவார்
குலவுமாடமே லுலவுதல்கண்ட
அலகில்னமயில் சுலவுதலொழிந்த
தன்னூரகன்ற பின்னூற்றிரிதரும்
நடைநிறக்கஞ்சி படர்சிறையடக்கும்
மதியெனமுன்னாள் விதிநனிபடைத்த
தாலநகர்வளர் சீலப்பெரியன்
நவவீரர்குலத் தவவீரமுளன்
சந்துகிருஷ்ணன் தந்தவருமகன்
இந்துவெனவொளி தந்தமுகத்தன்
நாராயணவேள் தாராரிணையடி
தாழ்ந்துதமிழை யாழ்ந்துகற்றோன்
வணிகவஞ்சியி னிணையறுவிலாசஞ்
சின்னையாவெனு நன்னயப்புலவன்
சொற்றனன்னதின் சொற்சுவையுலகுங்
கேட்டுறுபுலவருங் கூட்டுணுமாறே.

சித்தாந்தசரபம்,

அஷ்டாவதானம் பூவை கல்யாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

மாணாக்கர் பிரசங்காமிர்தம்

பாலூர் - வேலுதேசிகர்.

அவர்களாலியற்றிய,

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வனப்பாணைவியொடுபெறுவற்பாணைவகூடி
வண்மைமிக்கதமறையும்வாழ்வினோங்கும்
பனைப்பாகைநவவீரர்குலத்துதித்த
பசுந்தமிழ்ப்பாவலன்சின்னையாவெனுமன்

மனப்பாசமறுமதுரைப்புராணங்கூறும்
வன்னிகிணறிலிங்கமழைசரித்திரத்தை
வினைப்பாகமொழிவுபெறவணிகவஞ்சி
விலாசமெனப்பாடியுலகீந்தானன்றே.

மகாவித்வான்-ஐ-சிவப்பிரகாசையரவர்கள்மாணாக்கரும்
இந்நூலாசிரியரின் போதகாசிரியருமாகிய
மொ-அம்பலத்தாடிமுதலியாரவர்கள்குமாரர்வித்வான்,
நாராயணமுதலியாரவர்களியற்றிய
அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்,

சீராருந்திருவிளையாடலில்வன்னிகிணறிலிங்கஞ்செறிந்துவரு
நேராருங்கரியுரைத்தநெடுங்கதையைவிலாசமதாய்நிகழ்த்தித்தாவென்
றோராருஞ்செங்குந்தர்கேட்கவவர்க்கினிமையுடனியற்றினனிப்
பாராரும்புகழ்பனைசைப்பதியுறைசின்னையனென்னும்பாவலோனே

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, பனைப்பாக்கம்,
கண்டி முதலியாரவர்கள் - குமாரர்
வித்வான்
எல்லப்பமுதலியாரவர்களியற்றிய
ஆசிரியப்பா.

மலர்தலையுலகிற்புலமைசான்றுளகவி
வலர்புகழ்பனைசைமாநகரதனிற்
செங்குந்தகுலத்தினிலவதரித்த
பொங்கமாங்கிருஷ்ணபூபதியளித்த
விங்கிதகுணங்களென்றுமேவியசீர்
மங்கைபாகன்றிருமலரடிமறவாச்
சின்னையாவெனுஞ்செம்மலன்பாக
முன்னவன்றிருவிளையாடலின்மொழிந்த
வன்னியுங்கிணறிலிங்கம்வரவழைத்த
தன்னிகர்சரிதையைத்தாரணியுள்ளோர்
யாவருமுணரவிசைத்தமிழதனுற்
நாவலரேத்தநயந்தளித்தனனே.

சிவமயம்.

சோதனைபத்திரம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨	௰௫	வேரலை	வேலா
௧௩	௧௨	பக்கர்	பாக்கர்
௧௫	௧௧	மெனைத்தனை	மெனைதனை
[illegible]	௨௰	குன்னத்	குன்னந்
[illegible]	௧௮	அழைத்துபடி	அழைத்துவரும்படி
[illegible]	௫	கோடிசரி	கோடிசரி
[illegible]	௯	சின்னவிடை	சின்னவிடை
[illegible]	[illegible]		பணசை
[illegible]	௧௭	பணசை	
[illegible]	௨௯	அணி	அணிஅணி
[illegible]	௰௨	ஏலாதென்	ஏலாதனன்றென்னணீ
[illegible]	௯	விரைதயாகதல்	விந்தையாகால்
[illegible]	௧௮	கன்மைபால்	கன்மையால்
[illegible]	௮	கொடுத்தனுப்	கொடுத்தனுப்பு
[illegible]	௨௩	மார்மார்	மாறமார்
[illegible]	௨௪	மாண்டாயோ	மாண்டாயோ
[illegible]	௨௫	மென்றெனன்னை	மென்றனன்னை
[illegible]	௯	னுரைத்தென்னை	னுரைத்தனன்னை
[illegible]	௨௫	கன்றிப்ள	கன்றியோள
[illegible]	௧௮	சாத்தரும்	சாந்தரும்
[illegible]	[illegible]	மாவிரும்	மெயவரும்
[illegible]	௰௨	காம்போய்	கான்போம்
[illegible]	௨௪	துப்புமொழி	தப்புமொழி
[illegible]	௧௬	செங்குறையகனே	செங்குறை
[illegible]	௰௪	வேதமூலா	வேதமூலா
[illegible]	[illegible]	யாவரும்	யார்ரும்
[illegible]	[illegible]	வருத்தினிலே	வத்தினிலே
[illegible]	[illegible]	யேங்குகிறேனே	யேங்கிறேன்
[illegible]	௮	அல்லலாடா	அல்லாடாவ
[illegible]	௧௭	காடேரியம்பா	காடேரியம்பா
[illegible]	௧௨	பிரகாசன்	பிரகாச
[illegible]	௧௯	இறுவரைகடி	இறுவரைக்கிட
[illegible]	௧௩	சாத்திப்	சாத்தும்
[illegible]	௨௪	தரைறவோவே	தரைறவேனே
[illegible]	௧௪	இட்டவள	இட்டவ
[illegible]	[illegible]	மிருக்கிறதென்று	யிருக்குதென்று
[illegible]	[illegible]	ஒதிவோம்கொஞ்ச	ஒதினேனுன்கொஞ்ச
[illegible]	௮	பன்னுகிறாய்சீ	பன்னுறாய்சீய
[illegible]	[illegible]	பேசுகிறாய்	பேசறாய்

சோதனைபத்திரம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௦௦	௧௭	பாரும	பாரும்பாரும்
௧௦௨	௧௩	டெணயோசனை	டென்றோசனை
௧௦௭	௨௧	பன்னுகிருளினி	பன்னுருளினி
௧௦௯	௯	சாட்சிசொல்ல	சாட்சிசொல்ல
ஷ	௧௫	யமுதாக	யமுதாய்
௧௧௦	௧௫	தொழும்பொற்பத	தொழுதிடும்பொற்பத
௧௧௧	௨௩	காவாய்	காரும்
ஷ	௨௮	தாட்சிக்கிருன்	ஆசிக்கிருள்
௧௩௨	௨௨	மாசகர்	யாசகர்

சோதனைபத்திரம்.

முற்றிற்று.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
REGISTERED
15 OCT 1910
MADRAS.

உ

கணபதிதுணை.

வணிகவஞ்சிவிலாசம்.

விநாயகர்காப்பு.

விருத்தம்.

இராகம்-நாட்டை.

மருவளர் கடுக்கை யோன்றன் மான்மிய மியம்பா நிற்குந்
திருவிளை யாடல் தன்னிற் செப்பிய வன்னி கூவம்
பொருவறு மிலிங்க மூன்றும் புகரற வரவ ழைத்த
பெருகதை விலாசஞ் செய்யப் பேழ்கய முகவன் காப்பு.

ஸ்ரீ மாயூரநாதர் துதி.

தரு-இராகம்-இந்துஸ்தானி, தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

மாயூரநாதாவாரும் மலரடிதாரும். (மாயூர)

சரணங்கள்.

சேயனேன் அயரேக சென்ம சாபல்யமாக
நீயேவந்தருள்புரிவாய் இவ்வேளை. (மாயூர)

மாயோன் மறையோன்கூட மாதவரிசைபாட
நீயேவந்தருள்புரிவாய் இவ்வேளை. (மாயூர)

சேயமாதுமைசார்ந்து மின்மலவிடை யூர்ந்து
நீயேவந்தருள்புரிவாய் இவ்வேளை. (மாயூர)

தாய்சவுந்தரி நேசா தால புரிவாழீசா
நீயேவந்தருள்புரிவாய் இவ்வேளை. (மாயூர)

சவுந்தர நாயகியார் வணக்கம்.

தெம்மாங்கு

இராகம்–எதுகுல்காம்போதி–தாளம், ஏகம்.

என்னுடைய வினையை நீக்கி யேழையைப் புனிதனுக்கி
உன்பதமெனக்களிக்க உள்ளத்தில்நீ யெண்ணியிப்போ
அந்தரி நிரந்தரி எந்தனிடர் தீர்க்கவாரும் என்தாய் சவுந்தரியே

மாதவன் சகோதரியே மந்திர பீஜாக்ஷரியே
பேதையாமுன்மைந்தனுக்குப் பேரறிவளிக்கவிப்போ. (அந்தரி)

சிங்கவாகனத்திலூர்ந்து சிட்டர்களுடனே சேர்ந்து
பொங்கமுடனின்னருள்யான் பொருந்திவேதற்குவிப்போ. (அந்தரி)

தருக்கள்மிகவாய் சூழும் தாலபுரியில் வாழும்
திருக்கிள ருனதடியார் சேவைசெய்திடவே யிப்போ. (அந்தரி)

முருகக்கடவுள் தோத்திரம்.

டப்பா

இராகம்-இந்துஸ்தான்பியாகு-தாளம், ஆதி.

வருவாயென்றே யெதிர்பார்த்திருக்கின்றேனே நீ
வந்தருள் புரிகுவாயையா

தேவர்கள் வந்தனு தினம்தினம் பரவுஞ்
சிவகாமியருள்சேயா
தெய்வானைமகிழ்நேயா
எள்ளலிலா வள்ளியுடன் புள்ளிமயிலேறி யென்முன். (வரு)

ஆயிரத்தெட்டண்டமும் மகமகிழ்ந்தரசு
ஆவலாய் செய்த சூரன்
அவனிபுகழ் தீரன்
பலமழித்து குலமொழித்து யிலகும்வடிவேலோயிங்கு. (வரு)

திருவாழ்பனப்பாகை செழிக்கவே விளங்குஞ்
செங்கதிர்வடிவேலா

செறுநர் குலகாலா
எந்தனிடர் சிந்திடவே தொந்தமுட னிக்கணமே வரு

சரஸ்வதிநுதி.

இராகம்-பிலஹரி-தாளம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

வந்தருள்புரிகுவை சரஸ்வதி தாயே.

அநுபல்லவி.

மைந்தன்குறைதீரவே சிந்தைமகிழ்ந்திடவே நீ. (வந்)

சரணங்கள்.

சதுர்முகன்றனை மருவிவாழ்ந்திடுந்தேவியே சிறு
தனையனிச்சபை தன்னிலேயுனைக் கூவியே
கதியருள மேவியே
கடாக்ஷித்தருள் நின்சேவையே நீ. (வந்)

அகிலப்புவனத்திலுன்னை விட வேறிலையென்னை யிங்கு
ஆதரிப்பவர்வந்து என்முகம் பாருனை
ஜெகதலத்தோர் போற்றிட
சேயனேன் குறைதீர்த்திட நீ. (வந்)

அஞ்சலென்றென்முன்வந்தருள்நீ செய்திட யான்
அறையுமித் தமிழதனி லார்பிழைகொய்திட
தஞ்சமென்று உன்னையே
சரணடைந்தே னன்னையே நீ. (வந்)

தாலபுரிசிறுபாலன் மீதிலென்வர்ம்மமா இந்த
தனையனிடு முறைசெவி கேளாதது மர்ம்மமா
கோலமாரெம் மம்மணி
குறையகற்றாய் கண்மணி நீ. (வந்)

ஆசிரியர் வணக்கம்.

விருத்தம்-இராகம்-கலியாணி.

சீருறுநாகக்கங்கணநுதல்சேர் தீவிழிநதிமழுமானோ
டாருஞ்சடையுஞ்சுரர்துலவர் தடியேனுளவமலவிருடீர்த்துப்

பாருற்றிலக்யப்பொருடெரித்தாளப்பகர்தருங்கருணையங்கடலை
நேருறுநாராயணக்குருதேவனிருபதந்தொழுதிவையுரைப்பாம்.

அவையடக்கம்.

விருத்தம்—இராகம்—ஆனந்தபைரவி.

வேதசாஸ்திர புராணம் விளங்கிய தத்துவங்க
ளோதுகாரிகைகளுன்னூல்களுண்மையாய்த்தெரிந்தநல்லோர்
பாதபங்கயங்களைத்துதிப்பகர்தரும்வணிகவஞ்சிக்
காதையைத்தமிழினாலேகனத்தநாடகஞ்செய்வேனே.

ஆக்கியோன் பேரும் அரங்கேற்றிய
காலமுமிடமும் கூறப்பட்டது

தொண்டிச் சிந்து, ஆதிதாளம்.

திருவிளையாடலிலே உசிதமாச் செப்பிய விக்கதை தப்பறவே,
சீர்பெறு நாடகமா யெங்குஞ் சிறந்திடவே புகழ் செறிந்திடவே,
பாரோர்புகழ்ந்திடுமோர் திருப், பதிகளிற் சிறந்துநன்னிதி பெருகும்,
பனசையம் பதியதனில் வெகு, பத்தர்கள் பரவுமோர் வித்தகனை,
கார்குழல் மாதுமையும் நல்ல, கருணையங் கடலெனு மருணந்தியும்,
மயில்புலி யுருவாய்வந் தனுதினம், வந்தனைகள் பலசெய்து சிந்தை
மகிழும் மாயூர நாதனமர், கோயில்வலம், வந்தமரர் தங்கள்மலபந்த
மொழித்தே, வதியும் பதினாறுகாலுடைய, மண்டபத்தி லெண்டிசை
யோர் கண்டிடும்படி, சௌமியவருடமதில் தேளில்ரவி; சார்ந்த மதி
சேதி ஓரேழ் சேர்ததினத்தில், செங்குந்தர் குலந்தனிலே யுதித்
திடுஞ், சின்னைய னாகும்வேள் நன்னயமாய், புவியினி லெவர்களுமே
கொண்டாடிப், போற்றிடவேயரங்கேற்றினனே. தந்தன தனதனன.

கணேசர்வருகிற விருத்தம்.

இராகம்—அம்ஸத்தோனி.

நூலடிமுடிகள் காணா நுண்ணியனிடத்தமர்ந்த
சேலடிமைக்கொள்கண்ணிதேவியாளீன்றவிண்டோய்
ஆலடிதன்னில்மேவுமைங்கரன்சபையை நாடி
காலடிசதங்கைகொஞ்சக்கனமுடன்வருகின்றாரே.

வசனம்.

இவ்விதமாகக் கணநாதர் சபைக்கு வருகிற விதங்காண்க.

ஜாவளி

இ-ம்-அம்ஸத்தொனி-தாளம்-சாபு.

பல்லவி.

வந்தனரோ சங்கரனே வல்லபை மனோகரனே.

அநுபல்லவி.

தொந்தமுடனருமேவறி சிந்தைமகிழ்ந்தாசி கூறி. (வந்)

சரணங்கள்.

சங்கரனிடத்தமர்ந்தசங்கரியிடத்துவந்த
இங்கிதமுடனுகந்த அங்குசபாசத்தோன்முந்த. (வந்)

நந்திமுனிநாதராடநாரணனயனும்பாட
சிந்தையிலடியார்நாடசித்திபுத்தியோடுகூட. (வந்)

புன்னைகூவிளம்புனைந்துபுதியவத்திரம்வனைந்து
கன்னலுண்டையினைந்துகருத்துமிகக்கனிந்து. (வந்)

சோலைவல்லபையைக்கூடிகொஞ்சிவிளையாடிப்பாடி
தாலமாநகஸ்ரத்தேடிசற்சனர்சபையைநாடி. (வந்)

அர்ச்சகர்சபைக்கு வருகிறதரு இ-ம்-தேசிகம்-தாளம். ஆதி.

பல்லவி.

கணபதியேவந்தருள் கடாக்ஷந்தந்தருள்

சரணங்கள்.

குணமுடனின்னே குறித்திடாமுன்னே யிக்
கணமதிலிங்ஙனம்வருவாய் சேவைதருவாய் கெஜமுகா (கண)

வல்லபை நாதா மரைமலர்ப்பாதா என்னை
அல்லல்படச் செயத்தகாது புவிமீது அப்பனே. (கண)

சங்கரன் பாலா தவர்க்கனுகூலா இனி
எங்களைக்காத்திடவருவாய் வரந்தருவாய் ஐயனே. (கண)

பணைப்புரிபின்னும் பாலர்களின்னும் இத்
தினந்துணிவுனைத்துதிசெய்ப வினைகொய்ய வருகுவாய். (கண)

அர்ச்சகர் பூசை. சுலோகம்—இ—ம்—ஆரபி

சுமுகச்சேகதந்தஸ்யோ கபிலோகஜகர்ணிகா
லம்போதரஸ்ய விகடோவிக்னராஜகணாதிப:
தூமகேது கணாத்தியக்ஷோ பாலசந்த்ரகஜானன;
வக்ரதுண்ட சூர்ப்பகர்ணோ ஹேரம்பஸ் கந்தபூர்வஜா

ஓம்-சுமுகாயநம:
ஓம்-ஏகதந்தாயநம:
ஓம்-கபிலாயநம:
ஓம்-கஜகர்ணிகாயநம:
ஓம்-லம்போதராயநம:
ஓம்-விகடாயநம:
ஓம்-விக்னராஜாயநம:
ஓம்-கணாதிபாயநம:
ஓம்-தூமகேதுவேநம:
ஓம்-கணாத்தியக்ஷாயநம:
ஓம்-பாலசந்த்ராயநம:
ஓம்-கஜானனாயநம:
ஓம்-வக்ரதுண்டாயநம:
ஓம்-சூர்ப்பகர்ணாயநம:
ஓம்-ஹேரம்பாயநம:
ஓம்-ஸ்கந்தபூர்வஜாயநம:
ஓம்-சர்வசித்திபிரதாயகாயநம:
ஸ்ரீமஹாகணபதியேநம:

நானாவித பரிமளபத்திர புஷ்பாணி பூசை யாமி.
கந்தான் தாரையாமி. கந்தஸ்யோபரி அலங்க்ரண
அக்ஷதாம் சமர்ப்பயாமி. வஸ்திரம் சமர்ப்பயாமி.
வஸ்திரார்த்தம் அக்ஷதாம் சமர்ப்பயாமி.
எக்ஞோபவீதம் சமர்ப்பயாமி. எக்ஞோப வீதார்த்தம்
அக்ஷதாம் சமர்ப்பயாமி. நைவேத்தியம் ஸமர்ப்பயாமி.
தாம்பூலஞ் சமர்ப்பயாமி. அர்க்கியஞ் சமர்ப்பயாமி.
அர்க்கியபாத்திய ஆசமனஞ் சமர்ப்பயாமி. இதமாவாஹனாதி
சோட சோடசார பூஜான் ஸமர்ப்பயாமி.

சுலோகம்.

யானிகானி ஜபாபானி ஜென்மாந்திர க்ருதானிசா
தானிதானி ப்ரணஸ் சந்தி ப்ரதக்ஷணம் பதேபதே
ஸ்ரீ சித்திவிநாய காயநமா ப்ரதக்ஷண நமஸ்காரஞ்
சமர்ப்பயாமி.

சுலோகம்.

மந்திராஈனங் கிரீயாஈனம் பத்திஹீனம் ததைவசா
தஸ்மாத்காருண்ய பாவேண ரக்ஷரக்ஷாகணாதிபா:

இ—ம்—இந்துஸ்தான் பியாகு-தாளம்-ஆதி.

தகதாத் தீம் தீம் தீம் தாஹதததீம்
சாணாவிந்தம் வந்தனமே

சரணம்.

கருணாநிதி வடவடியினில் மேவிய
கயமுகனைக் கடிந்த கணபதியின் சரணாரவிந்தம் வந்தனமே. ()

அருந்தவ முனிவர் கொண்டாடும் பனைப்புரி
அமர்ந்த மாயூரேசரூபய சரணார விந்தம் வந்தனமே. (கக)

கானக வேடன் களிப்புடன் பூசித்த
காளத்திநாதர் ஞானம்பாள் சரணாரவிந்தம் வந்தனமே. (தக)

நாவலர் புகழ்மறை யோர்புகழிலக்குமி
நாராயணனெனு மாயன் திவ்விய சரணாவிந்தம் வந்தனமே. ()

சூத்திரன் சபைக்குவருகிறதரு
இ-ம்-காபி-தாளம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

போற்றினேன் துதி சாற்றினேன் சபைதனை

அநுபல்லவி.

புலவர்க்கும்பூதலவர்க்கும்நாற் குலவர்க்குந்தினம் இதோ போற்றி

சரணம்.

ஆத்தியோடலர் சேர்த்து பூசிதம் பதம்
அருச்சித்தேனென்சொற்பிழை பொறுப்பீர்கள்
அறிவுடை யோரோ இதோ. (போற்றி)

சாஸ்திரந்தெரி பாத்திரனல்லன் புல்லன்
தகமைசேர் பெரியோர்கள் தம்பதம்
தன்னைப் பூசித்தே இதோ. (போற்றி)

மங்கள அபகாரமே யெங்குந்தங்கும்
மானகர்தால மேவுநற்கவி
வாணர் தங்களை இதோ. (போற்றி)

சூத்திரன் வசனம்.

இச்சபையில் முன்னதாய் வந்தனம் செய்துகொளுவோம்.

பல்லவி.

சூத்திரன் தரு இ-ம்-இந்துஸ்தான்-தாளம், ஆதி.
சரணஞ் சாற்றினேனேயான் இந்த
சபையிலுள்ள சாதிகட்கும் வேதமொழி
ஓதிவைத்த மாதவர்க்கும சரணம்

சரணம்.

மின்னிலிங்கத் தடைந்தோர்க்கு
மினிய சோதி கலந்தோர்க்கும்
துன்னுங்கரி யேறினவர்க்கும்
தூயகிலையைச் சேர்ந்தோர்க்கும். (சரணம்)

பிரமகுலத்தி லுதித்தோர்க்கும்
பிரியமுள்ள வரசர்க்கும்
தருமமற்வா வைசியர்க்கும்.
தனயன் வந்தனஞ் செய்தேனே. (சரணம்)

பெற்றோர்கல்வி யுரைத்தோர்க்கும்
பிராணனுக்குரிய நேயர்க்கும்
மற்றுமுள்ள யாவர்க்கும்
மகிழ்ந்தே வந்தனஞ் செய்தேனே. (சரணம்)

பன்னுங் கீதக்குயிலெங்கும்
பயிலும் பனசைப்பதி தங்கும்
மன்னு மாயூரேசனடி
மகிழ்வாய் வந்தனஞ் செய்தேத்தி. (சரணம்)

சூத்திரன் வசனம்.

இவராரோ தெரிந்து கொள்ளுவோம், சுவாமி! தாங்கள் யார்?

அர்ச்சகர் வசனம்.

அடா! நீயார்?

சூத்திரன் வசனம்.

நான் சூஸ்திரதாரன்.

அர்ச்சகர் வசனம்.

சூஸ்திரதாரனென்னும் வாக்கியத்தின் பொருள் யாது? தெரிவிப்பாய்.

சூத்திரன் வசனம்.

யாதாமொருத்தமப்புலவர்களா லியற்றப்பட்ட நாடக விலாசங்களிலுள்ள கதையின் சவிஸ்தாரங்களைத் தொகை வகை விரிவாகச் சொல்லப்பட்டவன் சூஸ்திரதாரனென்று சொல்லுவார்கள் சுவாமி.

அர்ச்சகர் வசனம்.

அப்படியானால் இப்பொழுது யாவர் செய்த நாடக விலாசக் கதைகளைச் சொல்ல வந்தாய், தெரிவிப்பாய்.

சூத்திரன் வசனம்.

தாலமாநகரமென்னும் பனப்பாக்கையில் விளங்குஞ் செங்குந்த குலதிலகனாகிய சிந்து கிருஷ்ணசாமி முதலியார் குமாரரும், ஷை மரபு ம-ா-ா-ஸ்ரீ, மோ. நாராயண முதலியார் மாணாக்கருமாகிய சின்னையா முதலியார் என்னும் பாவலர் பரஞ்சோதிமா முனிவ ரருளிச்செய்த திருவிளையாடற் புராணத்தில் அறுபத்து நான்காந் திருவிளையாடலாகிய வன்னியுங் கிணறு மிலிங்கமு மழைத்த வியற் றமிழ்க் கிளைய வணிகவஞ்சி விலாசமென்னும் நாடகத் தமிழாய்ச் செய்தனர். அந்தக் கதையின் சவிஸ்தாரங்களைச் சொல்ல வந்தேன் சுவாமி.

அர்ச்சகர் வசனம்.

ஆனால், அந்தக்கதையின் பூர்வோத்தரங்களை யானறியும்படி சம்க்ஷேபமாகச் சொல்வாய் பார்ப்போம்.

சூத்திரன் வசனம்.

அப்படியே சொல்லுகிறேன் கேளுஞ் சுவாமி.

சூத்திரன் பேராசிரிய விருத்தம்.

இ-ம்-பிடிகாஸ் தோடி.

சீர்மருவுபுதுவைக்கடுத்தகதிர்காமமாந்
திருநகரிலுறைவைசியச்
செழுமரபுதித்ததனபதிசெட்டிமனைவிகுண
சீலியொடுவாழுநாளிற்
றிகழறஞ்செய்தீமரகதவல்லியென்னுமோர்
தெரிவையையளித்துமதுரைத்
திருப்பதியிலுறைதருமலிங்கனுமருகற்கு
சீருடனளிப்பனென்று
தார்மருவுமாபினுறவினரறியவேசொலித்
சாம்பினனதற்பின்மனையும்
தனியாயிருந்துநாம்வாழ்தலினிறப்பதே
தக்கதென்றுடன்மடிந்தாள்

சார்ந்தவிச்செய்திபுறவினர்களாற்றருமலின்
சுச்செட்டிதானறிந்து
சதிப்பெறும்பனைவிபால்விடைபெற்றுமாமனில்
சார்ந்துரியகடனியற்றி
வார்மருவுகொங்கையம்மாதைமதுரைப்பதியில்
மாமணஞ்செயகினைந்தவ்
வனிதையுடனையழுஞ்சூழவேவந்தரிய
வண்புறம்பியமுதூரில்
வளங்கெழுங்கோயிலிலிறங்கினனன்றிரவு
மாசுணத்தாலிறந்தான்
மங்கையிவைகண்டழுதல்கண்டுசிவஞானசம்
பந்தருயிர் தந்தவர்க்கு

வர்மருவுமங்கலஞ்செய்திடக்கூடலி
லியைந்தினி திருக்குமேல்வை
யேந்திழையரிருவரும்பூசலிட்டிளையவளை
யேசிவைதுன்மணத்தை
யாவரறிவாரென்றுரைத்திடும் மாற்றவட்
கெழில்வன்னிகிணறிலிங்கம்
என்பவைகளாற்சாக்ஷிசொல்விவைத்திட்டகதை
யியற்றினன்தமிழின்மாதோ

அர்ச்சகர் வசனம்.

நன்றாயிருக்கிறது அடா நாமிந்த ஆலடிவிநாயகரைப் பூஜை செய்யு மர்ச்சகர். உனக்குத் தெரியாதோ?

ருத்திரன் வசனம்.

சுவாமி! தண்டம்.

சுலோகம்.

தெய்வாதீனஞ் ஜெகத்சர்வம் மந்திராதீனந்ததெய்வதம் தன் மந்த்ரம் ப்ராமணாதீனம் ப்ராமணாமமதேவதா.

தெய்வாதீனஞ்ஜெகத்சர்வம்.

அதாவது, தெய்வங்களுக்குள்ளடங்கியதுஇவ்வுலகம்.

மந்திராதீனந்ததெய்வதம்.

அதாவது, அத்தெய்வம்மந்திரங்களுக்குள்ளடங்கியது.

தன்மந்திரம்பிராம்மணாதீனம்

அதாவது, அம்மந்திரம்பிராம்மணருக்குள்ளடங்கியது.

ப்ராம்ஹணமமதேவதா,

→ அதாவது அப்பிராமணர் உலகிலுள்ள யாவருக்கும் தெய்வமென்னு மான்றோர் வாக்கியப்படிக்குச் சேயனேனும்மை நேயமாய் துதித்து கேட்டுக்கொள்ளும் விண்ணப்பம்யாதெனில், அடியேனால் நடத்தப் போகின்ற வணிகவஞ்சி விலாசம் இடையூறின்றி நடக்கும் பொருட்டு ஓர் உபாயஞ் சொல்வீராக.

அர்ச்சகர் மஹாசந்தோஷம்.

ஆசீர்வாதசுலோகம்.

பாயாத்குமாரஜனகாக்கிய உமாவிலாச: சங்கப் பிரபஸ்ச ஙிகேசச கேவிசாயின: கங்காஞ்ச பன்னக தரஸ்ச பிநாகசந்த ஆத்யக்ஷரேணரஹிதஸ் சஹிதஸ்சதா:

இதன் பொருள்.

குமாரஜனகன்-முருகன்தந்தை, மாரஜனகன் - மன்மதன்தந்தை, உமாவிலாசன்-பார்வதிநாதன், மாவிலாசன்-இலக்குமிநாதன், சங்கப்ரபஸ்சன்-சங்கையொத்தநிறமுடையவன், சுப்பிரபஸ்சன்-ஆகாயத்தையொத்தநிறமுடையவன், நிதநேசன்-சம்மார்த்திற்குரியவன், தனேசன்-சம்பத்திற்குரியவன், கேவீசாயனன்-ரிஷபவாகனன், வீசாயனன் - கருடவாகனன், கங்காம்சன்-கங்கையைத்தரித்தவன், காம்சன் - பூமியைத்தாங்கியவன், பன்னகதரஸ்சன் - பாம்பணிந்தவன், நகதரஸ்சன்-கிரிதாங்கியவன், பிநாகசந்தன் - பிநாகமென்னும் வில்லையுடையவன், நாகசந்தன் - சுவர்க்கத்திலிருப்பவன், ஆத்யக்ஷரேணசஹிதன் - முதலக்ஷரத்தையுடையவன், ஆத்யக்ஷரேணரஹிதன் - முதலக்ஷரத்தை நீங்கினவன்.

ஆகிய இவ்விரண்டு தெய்வங்களும் சதா - எப்பொழுதும், வஹா-உங்களை, ப்ராயாத்-இரக்ஷிக்கக் கடவர்கள்.

அர்ச்சகர்வசனம்.

ஆதிமத்தியாந்தரகித ஆபத்பாந்த அனாதரக்ஷகராகிய இவ்விநாயகக்கடவுளை வந்தனஞ்செய்து முந்திநீ துதிக்கில் சிந்தையின்படியே சொந்தமாய்முடியும் ஆசீர்வாதமப்பா. நான்போய்வருகிறேன்.

சூத்திரன்வசனம்.

ஆகையால் நான்கணபதிதுதிசெய்வேன்

கணபதிதுதி.

தரு-இ-ம்-இந்துஸ்தானி-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

வந்தனஞ்செய்தேன்மைந்தன்வந்துஉந்தன்பாதம், (வந்)

சரணம்.

சந்ததமும்பனைசைநகர்சொந்தமதாய்வந்தமர்ந்த
சுந்தரமயூரருக்குமுந்தியகுமாரனேநான். (வந்)
ஐந்துகரமிலங்கஆனைமுகந்துலங்க
தொந்திவயிர்குலுங்கவுந்திரென்றுறைவிலங்க. (வந்)
கந்தனுக்குமுந்திவந்தகற்பகமேமெய்ப்பொருளே
எந்தனுக்குவரமருள்வாய்மந்திரமேயகாசுரனே. (வந்)
வன்னிகிணறிலிங்கம்வரவழைத்தகாதைதனை
பன்னவுன்னிணையடியைப்பரிவுடன்பணிந்தெழுந்து. (வந்)

சூத்திரன்வசனம்.

ஏகணநாதா! சூத்திரன் இதோவந்தனம்.

கணபதிவசனம்.

ஏதனையா! என்னை யாதுகாரணம் பிரார்த்தித்தனை சீக்கிரந் தெரிவிப்பாய்.

சூத்திரன்வசனம்.

ஏவிநாயகமூர்த்தி! அடியேன் நடத்தப்போகின்ற வணிகவஞ்சிவிலாசம்யாதொரு விக்கினமுமின்றி முடிதற்பொருட்டுப்பிரார்த்தித்தேன் நாதா.

கணேசர்வசனம்.

ஏதனையா! நீகோரியபடி வரந்தந்தேன். ஆயினும், கலைக்குரியவள் வாணியாதலின் அம்மாதைத் துதிப்பாயாக.

சூத்திரன்-தரு-இ-ம்-இந்துஸ்தான்-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

கலைமகள்தேவிஅம்பா! கலைமகள்

சரணம்.

உலகிலுன்னையல்லால்கதி
உண்டோசொல்லுந்தயாநிதி
உன்னுவோருளத்தில்வாழும். (கலை)

அக்ஷரப்பொருளேயெந்தாய்
அன்புடனேசேவைதந்தாய்
அன்னையுன்னைப்போற்றிசெய்தேன். (கலை)

பத்மாசனப்பூரணி
பகருங்கலைக்காரணி
பாலன்வேண்டும்வரந்தருகுவாய். (கலை)

தாதார்வனங்கள்சூழும்
தாலையம்பதியில்வாழும்
தனையன்வேண்டும்வரமருளுவாய். (கலை)

பொதுவிருத்தம், மோகனம்.

சத்தியவுலகில்வாழுஞ்சதுர்முகன்பங்கார்நீங்காப்
பத்தினிகலைமாதித்தப்பாரினிலார்வமோடு
நெத்தியிற்றிலதமிட்டேநிறைந்தவாபரணம்பூண்டு
சித்தமதுருகிப்போற்றுஞ்சேயன்முன்வருகின்றாளே.

வசனம்.

இவ்விதமாகத் தன்னைத்துதித்த அன்பனுக்கநுக்கிரகஞ்செய்ய சத்தியவுலகத் துத்தமனாகுஞ் சதுர்முகனருகில் இதமுடன் வாழுஞ் சரஸ்வதிதேவி மனமகிழ்ந்து இச்சபைக்குவருகிற விதங்காண்க.

சரஸ்வதிவருதல்.

தரு°இ-ம்-மோகனம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கலைமாதுபுவிமீதுவந்தனளே. (கலை)

சரணம்.

சத்தியவுலகினைச்சார்ந்தவடிவழகி
சத்தியசீலியெனுஞ்சதுர்முகன்தேவியெனும். (கலை)

காதினிற்றோடணிந்துகழுத்தினிற்பூண்புனைந்து
கரத்தினிற்கடகமின்னக்காலினிற்றண்டைதுன்ன. (கலை)

மன்னியகாந்தியாய்ப்பின்னியசடைதுன்ன
மின்னலிடையுடையாள்பன்னியகுயில்மொழியாள். (கலை)

விலையிலாவெண்கலைவிமலமெய்யிற்புனைந்து
வீறுசெம்பூரான்மீதுவிமகிழ்ந்திப்போது. (கலை)

பூதலத்திலேவரும்போற்றும்பணப்புரியில்
புகழ்ந்திடும்பாலர்முன்னேமகிழ்ந்திடநாடியின்னே. (கலை)

சூத்திரன் சுலோகம் இ-ம்-ஆதி.

யாகுந்தேந்துதுஷாரஹாரதவளா
யாசுப்ரவஸ்திராவிர்தா
யாவீணாவரதண்டமண்டிதகரா
யாஸ்வேதபத்மாசனா
யாபிர்மாச்சுதசங்கர
ப்ரப்ருதிபிர்தேவிசதாபூஜிதா
சாமாம்பாதுசரஸ்வதிபகவதிபாரதி
நிஸ்சேஷஜாட்டியாபஹ:

வசனம்.

வஜெகதீஸ்வரி! சூத்திரதாரன்வந்தனம்.

சரஸ்வதிவசனம்.

வதனையா! சத்தியவுலகத் துத்தமியான என்னை யாதுகாரணம் பிரார்த்தித்தனை சீக்கிரம் தெரிவிப்பாய்.

சூத்திரன்வசனம்.

ஏதினாசுகி! வந்தனம் தந்தனம். இச்சிறுபாலர்களால் நடத்தப்போகிறஇவ்விலாசம் நாடகமானதைப்பற்றி இதில்யாதாமொரு தப்பும் நேராவண்ணம் உடனிருந்து நடத்திவைக்கக் கோருகிறேன் தாயே.

சரஸ்வதிவசனம்.

வதனையா! நீகோரியபடி உடனிருந்து நடத்திவைக்கின்றேன் ஆரம்பிப்பாய்.

சூத்திரன்வசனம்.

கேளுங்கள் சபையோர்களே தனபதிசெட்டியானவர் யிச்சபையை நாடிவரப்போகின்றார் யாவரும் எச்சரிக்கையா யிருக்கவேண்டும்.

தனபதிசெட்டிவருகிறவிருத்தம்-இ-ம்-நாட்டைக்குறிஞ்சி.

பூதலந்தன்னில்புகழ்மிகுந்தோங்கும்
பூங்கதிர்காமமாந்தலத்தில்
கோதிலாதியங்குங்கோலமார்வணிகக்
குலத்தினிற்றலைமைபெற்றுள்ளான்

தாதவிழலங்கல்தரித்துநற்பணிகள்
தாங்கியேதனபதியென்பான்
காதலாய்த்தனதுதோழர்கள்சூழக்
கனமுடன்வருதலுற்றனனே

வசனம்.

இவ்விதமாக ஸ்ரீ கதிர்காமமென்னுஞ்க்ஷேத்திரத்தில் வசிக்கும் வைசிய குலதிலகனாகிய தனபதிசெட்டியார் சபைக்குவருகிற விதங் காண்க.

தரு-இ-ம்-நாட்டைக்குறிஞ்சி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தினமணியெனத்தனபதிவந்தான்வைசியகுல (தின)

அநுபல்லவி.

மனதிலரனடிதினமுமுன்னியே
முனிவன்மந்திரநினைவாய்ப்பன்னியே. (தின)

சரணம்.

வனமாய்வெண்ணீறுமேனிமேல்வனைந்து இருளதோட்டுங்
கனமாய்கண்டிகை கழுத்தினிற்புனைந்து
பன்னருஞ்செவிதன்னில்சவ்வமின்ன
வன்னமரகதமுருவுமுடன்றுன்ன. (தின)

மணிகளிழைத்திடு பாகையலங்கரித்து மரகதக்கல்
அணியாய்ப்பதித்திடுங் கலிக்கிமேல் தரித்துப்
அணியுமுப்புரிநூலுமணந்திட
பணியுமாரமுங்காந்தியிசைந்திட. (தின)

காப்புகொலுசு மேங்கதங்கையில்மாட்டி கண்டவருள்ளத்
தாப்பு கொளுங்கல்லாழிவிரல்பூட்டி
கேடருஞ்சரிகைவேட்டிபரையில்தங்க
நாடருங்கனகசோமிகாலில்விளங்க. (தின)

வாசமல்லிகை முல்லைமலர்சூடி மன்னுமழிலா
பூசனருள்பெறுதாசர்நிதந்தேடி
நாலைநகரமாராயப்பாவித்துக்
காலைமுதலாய்மப்போதுஞ்சேவித்து. (தின)

தனபதிசெட்டிசொல்லல்.

தரு-ஆதிதாளம்.

துறவர்சன்யாசியர்தோழனேநம்மில்லில்
துய்த்துவருகின்றாரா?

வசனம்.

ஆனது ஆத்மநண்பசிகாமணியாகிய அன்பனே! சந்திரசடாதர மூர்த்தியைச்சதா உள்ளத்திற்சிந்திக்குஞ்சிவநேசதிருத்தொண்டரும், சாதனசதுட்டய சம்பன்னராகிய சன்யாசிகள்முதலாகிய உத்தமரும், நமதுகிரகத்தில் சட்வகை ருசிபதார்த்தங்களுடனே அன்னமருந்தி ஆனந்திக்கின்றார்களா? நண்பனே!

தோழன்தரு.

தூசகலடியவர் ஆசிகள்கூறியமு
துண்டுகளிக்கின்றாரே.

வசனம்.

முக்குற்றங்களைநீக்கி, முதல்வனதருளைத்தேக்கிய முனிசிரேஷ்டர் முதலிய முமுக்ஷுக்கள்யாவரும் அன்னபானீயாதிகளருந்தி ஆனந்திக்கின்றாரையனே.

தனபதிதரு.

உறவினர்கள்நமக்குற்றவறுதொழிலை
ஓம்பிவருகின்றாரா.

வசனம்.

நம்குலத்துக்குரியஓதல், வேட்டல், ஈதல், பொருளீட்டல், பசுக்காத்தல், ஏருழல், ஆகியஅறுதொழிலையும் நம்மினத்தவரெல்லாம் நாடோறும் நடத்திவருகின்றாரா?

தோழன்தரு.

ஒற்றுமையாகவேவித்தியமறுதொழில்
உவப்புடன்செய்கின்றாரே.

வசனம்.

குலாசார தருமத்தைக் குலத்தவர்யாவரும் நாடோறும் குறைவில்லாமல் நடத்திக்கொண்டு வருகின்றாரையனே.

தனபதிதரு.

மறையவரீசர்க்குமன் னுமாராதனைகள்
மகிழ்வாய்ப்புரிகின்றாரா?

வசனம்.

நான்குவேதங்களும் நவையறவுணர்ந்த ஆதிசைவப்ராமணோத்தமர்கள் நம்பன்பூசையைக் காலந்தோறும் தவறில்லாமல்·நடத்தி வருகின்றாரா? நண்பனே!

தோழன்தரு.

மங்கைபங்காளற்குஇங்கிதமாய்ப்பூசை
மகிழ்வுடன்செய்கின்றாரே.

வசனம்.

நீதியாய், வேதியர்விமலனுக்குரிய நித்தியநைமித்தியம் நியாயமாய் நடத்துகின்றாரையனே.

தனபதிதரு.

குறைவில்நம்வியாபாரத்தைக்குறித்துப்புவியோர்புகழ்
கூறிவருகின்றாரா?

வசனம்.

இப்பூமியில் நாமியற்றும் வியாபாரத்தைக்குறித்து இகழ்ச்சியில்லாமல் புகழ்ச்சியாய்ப்பேசுகின்றாரா?

தோழன்தரு.

குணமுடனீதியாய்ப்பணமளிக்கிறாரென்று
கூறிக்களிக்கின்றாரே.

வசனம்.

செகதலத்தில் வாழ்யாவரும் நாம்செய்யும் வியாபாரத்தைச் சிறப்பாய்க் கொண்டாடுகின்றாரையனே.

தனபதிவசனம்.

நண்பசிகாமணி! நாம்சிவனைத்துதிசெய்வோம்.

தரு-இ-ம்-தன்யாசி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

சின்மயகுருவே திவ்விய
தேஜோமயானந்ததேவேயென்சேவே. (சின்)

சரணம்.

தன்மவினையைக்கடந்துன்சேவை
நன்மையுடன்செய்யுந்தன்மையறிகிலேன். (சின்)

பாலகனற்றபாவியென்றென்னை
ஞாலமெலாஞ்செப்பக்காலமாச்சேசிவ. (சின்)

அத்துவிதானந்தத்தமர்ந்துவாழ
வித்தகனேயொருபுத்திரனைத்தாரும். (சின்)

புத்தெனுநரகிற்பொருந்திடாமலோர்
புத்திரனைத்தாருங்கர்த்தனேபனசை. (சின்)

தனபதிவிருத்தம்—இ-ம்-தன்யாசி.

ஆருயிர்த்துணைவனேநம்மரனருட்பெருக்காலிங்ங்
னேரிலாச்செல்வமெல்லாம்நிறைந்துமேன்பரத்திற்சேர்க்குஞ்
சீரியசிறுவரில்லாச்சிறுமையிற்சூழ்ந்தேனந்தப்
பாரியதுயரந்தீரப்பரிவுடன்பகர்ந்திடாயே.

வசனம்.

ஆனதுயிர்த்துணைவனாகியதோழனே! சிற்சுகோதய சின்மய சாக்ஷாத்கார சிவபெருமானருளினால் இம்மைக்குரியசகலபோகபாக்கியமும் குறைவறப்பெற்றேனாயினும் மறுமைக்கண்பரத்திற்சேர்க்குஞ் சுபுத்திரனில்லாது துன்புற்றேன் இவ்வருத்தந்தீரவோர்மார்க்கஞ் சொல்வாயப்பா.

தோழன்விருத்தம்—இ-ம்-தன்யாசி.

காசினிமுழுதுமிக்கனம்பெறுந்துரையேகேளாய்
தேசுறுமதியணிந்தோன்செப்புமாகமங்கடேர்ந்த
ஆசறுபெரியோர்யாருமறஞ்செயவிரும்பென்றாவ்
வேசறுதருமம்யாமுமியற்றிடிற்சுதனுண்டாமால்

வசனம்.

பிரபு! வேதாகமங்களுணர்ந்த உத்தமர் அறஞ்செயவிரும்பென் றமையால் தருமங்களைச்செய்தால்புத்திரப்பேறுண்டாகுமையனே.

தனபதிசெட்டிவசனம்.

கண்பசிகாமணி! நீசொல்லியதருமஞ்செய்வதற்குஇல்லாளிசைந் திருக்கவேண்டுமாகையால் என்பத்தினியையிங்ஙனம் வரவழைத்து யோசிப்போமா?

தோழன்வசனம்.

அப்படியேசெய்யும்பிரபுவே!

தனபதிசெட்டி விருத்தம்—அடாணா.

தெட்டிலா திருந்துவாழுஞ்சேவகனே நீசென்று
திட்டமாய்சமதுவீட்டில்செந்திருவெனவேவாழு
மட்டவிழ்குழலாள் தன்னைமனாளனாரழைத்தாரென்று
பொட்டெனவழைத்துக்கொண்டுபொங்கமாய்வருகுவாயே.

வசனம்.

சேவகா! எனதுபத்தினியாகிய குணசீலியைச்
சீக்கிரமழைத்துவருவாய்.

சேவகன்.

அப்படியே அழைத்துக்கொண்டுவருகிறேன் சுவாமி!

சேவகன்விருத்தம்—நாட்டை.

அன்னையேசரணம்அழகுளவணிக
மன்னவர்தானும்மனமதுகளிக்க
உன்னையுமழைத்திதடிவாவென்று
என்னையுமனுப்பினாரெழுந்துநீவாராய்.

வசனம்.

கேளுமம்மாதாயே! உன்னைத்தனபதி செட்டியார் அழைத்துவரும்படிகட்டளையிட்டார் வாருமம்மணி.

குணசீலிவசனம்.

அப்படியேவருகிறேன் சேவகா!

பொதுவிருத்தம்—ஆநந்தபைரவி.

தொல்லுலகதனில்மெத்தசுந்தரமுடையகாம
வல்லியைப்பழித்தமேனிவடிவமென்மேலுமுள்ளாள்
வல்லையில்மகிணனரும்வாகுடனழைத்தாரென்று
சொல்லுயர்குணசீலிப்பேர்கோதையும்வருகின்றாளே.

வசனம்.

இச்சமயத்தில்குணசீலிவருகிறாள் தமழிவீர்கனவான்களே!

குணசீலிவருகிற - தரு — இ - ம் - பிலஹரி - தாளம் - ரூபகம்.

பல்லவி.

வந்தாள்குணசீலியென்னுயாதுசிரோமணி.

அநுபல்லவி.

கொந்தார்பைந்தார்மாலைசூடி குலவுநற்குணி. (வந்)

சரணம்.

கோடிச்சூரியவொளியைமானக்குளிர்ந்தமேனியாள்
பாடிப்பதியினடியிற்பூசைபண்ணுமானியாள். (வந்)

சீநாணமடம்பயிர்ப்பெனுமாறனுக்குள்ளடங்கி
சைகணவன்தெய்வமாகவெண்ணமுள்ளொடுங்கி. (வந்)

ரநடைசின்னவிடைஅமுர்தமொழியினள்
னுமணிகளிழைத்தவணிகொள்வன்னமேனியாள். (வந்)

களபப்பூசிக்கச்சணிந்துகலவைச்சாந்தணிந்து
வளபெறும்பனப்பாகைநாதனைவாழ்த்திதம்பணிந்து. (வந்)

குணசிலிவிருத்தம்—எதுகுலகாம்போதி.

ஆசையுடன்புமென்மேலனுதினம்வைத்துக்காக்கும்
பாசிலாவணிகர்க்கெல்லாமன்னனேசரணம்போற்றி
ஏசிலாதென்னையிப்போதிக்கணம்வரவேசொன்ன
நேசமாஞ்சேதிதன்னைவிசழ்த்துவாயெந்தனுக்கே.

வசனம்.

சரணஞ்சரணம்பிராணநாதா!

தனபதிசெட்டி-விருத்தம்-காம்போதி.

அன்னமேவாழியெந்தனாருயிர்க்குயிரேவாழி
வன்னமாமயிலேயெந்தன்மனைவியேயெழுந்திராய்நீ
நன்னயமாகவிந்தலைப்பெறுசபையினுள்ளே
உன்னைநானழைத்தசேதியோதுவேன்கேளாய்பெண்ணே.

வசனம்.

ஆனதுபிராணநாயகி! உன்னையானழைத்தசேதிசொல்கிறேன் கேளாய்பெண்ணே!

தனபதிசெட்டிவிருத்தம்-இந்துஸ்தானிதுக்கடா.

மைந்தனில்லாதுசிந்தைவருந்தினலெட்டறங்கள்
நிந்தையில்லாதுசெய்யவினைந்தனன்சிறப்பில்மிக்க

பைந்தொடித்தவர்வாய்மென்சொற்பாவையானறியவுந்தன்
சிந்தையின்சம்மதத்தைத்தெரிவிப்பாய்தெரிவிப்பாயே.

வசனம்.

பிராணநாயகி! நமக்குமைந்தனில்லாத மனக்குறையினால்தருமஞ்செய்ய யோசித்திருக்கிறேன் அதற்கு உன்சம்மதம்யாதோ தெரிவிப்பாய்பெண்ணே.

விருத்தம்.

குணசீலி விருத்தம் - இந்துஸ்தானி தூக்கடா.

கடல்புடைசூழ்ந்தேதகவின் றருமுலகிற்
கனம்பெறுவைசியரெவரும்
திடமுடன்பரவுந்திறத்தினில்மிகுந்த
சீலனேயின்றுநீநினைந்த
படிசெயயாதும்பணிசெயவல்லேன்
பரமனாருளினாலறத்தைக்
கடிதினியற்றிக்கருதரும்புகழைக்
கைக்கொளுமெனதுகாதலனே.

வசனம்.

எனதுபிராணநாதரே! தாங்கள்சொல்லியவார்த்தை அடியாளுக்குச்சம்மதந்தான்சுவாமி!

தனபதிசெட்டி-தரு-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தருமஞ்செய்திடுவோம்பெண்ணே தனயனில்லா
வறுமைதீர்ந்திடுவோம்கண்ணே!

சரணம்.

அருமறையோதிடுமந்தணர்கொந்தலர்
குருபரணிணையடிமுடியணிமுனிவர்கள்
தருமிறைகாசியந்தலமுறைவேதியர்
மருள் டுஜோகியர்மாபயிராக்கிகள்
தரித்திரந்தனில்மிகுதல்லப்படுகுடிகள்
தரணியில்யாசகஞ்செய்திடுவோர்கள்
உரிமையாய்நம்பிடமுற்றிடுவோர்களுக்
கரியவோரிரணியமனமகிழ்வாக. (தரு)

காதலனொடும்பல்கமழ்தருசோலை
சேதநனைத்தாரியஞ்செய்க்குப்பால்
போதவிழ்தடமடம்புரையறுபருந்து
கோதகல்கண்ணாம்கூறைதவெளுப்பான்
ஆதுலர்சாலைஆவுரிஞ்சுதறி
ஓதுவார்களுக்குணவுகண்ணாடி
காதணியோலைகன்னிகாதானம்
மாதர்க்ள்போகமங்கலையமுதலாய். (தரு)

நனைச்சோறுடனுருயிர்காத்தல்
வருமறுசமயர்க்குண்டிபொன்னேர்விடல்
சிரசுக்கெண்ணெய்ச்சிறைநயிற்சோறு
விரைகமழ்பூந்தாங்குக்கண்ணீர்ப்பந்தல்
அருந்திடஆவுறைநோய்கள்மருந்து
பரிவுடனேதின்பண்டமளித்தல்
சுராமுனிவரர்திதம்துதிசெய்யும்
பலகைசயனருள்ளாலேயாகுமென்றுங்கு. (தரு)

தனபதிவிருத்தம்-பைரவி.

தெத்தமொக்கிளிதுவைகுஞ்சினைகனேயின்றுதொட்டு
இத்தரைமீதுவாழுயிரலவொருவர்வந்தாலும்
பத்திபோடவர்கள்வேண்டும்படியளித்திடநம்வீட்டு
உத்தமவேலைக்காரர்க்கோதுவாயோதுவாயே.

வசனம்.

கண்டக்கோபனி! இன்றுமுதல்நமது வீட்டுக்குவரும்யாசகர்க்கு இல்லையென்னாது முப்பத்திரண்டு தருமமுஞ்செய்யும்படி வேலைக்காரருக்குத்திட்டஞ்சொல்லுமப்பா.

தோழன்வசனம்.

அப்படிசெய்வேன்பிரபு!

தோழன்வசனம்,

அடா தருமசீலா! அடா பரமதயாளா! அடா அகண்டானந்தா! நீங்களெல்லாரும் நமதுவீட்டுக்குவரும் யாசகர்க்குஇல்லையென்னாது முப்பத்திரண்டுதருமமும் நமதெஜமான்உத்திரவுபடி இன்றுமுதல் நடத்துவீர்களப்பா!

சேவகன்வசனம்.

அப்படியேசெய்கிறேன்சுவாமி!

பொதுவசனம்.

இச்சமயத்தில்யாசகப்பிராம்மணன்வருகிறவிதங்காண்க.

யாசகப்பிராமணன்-தரு-இ-ம்-பிலஹரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

வந்தாரருமறையோதுமந்தணரேசபையைநாடி. (வந்)

சரணம்.

சிந்தையாருலம்மைநந்தகன்றிட
விந்தையாய்ப்பொருள்சொந்தமாயிட. (வந்)

கதிகொளும்மறைவிதியோடோதியே
துதிபெறுந்தனபதியைநாடியே. (வந்)

கலியபுருடனும்வலிகெட்டோடிட
மலியபொருள்மனஞ்சலியவாங்கிட. (வந்)

பனைசவாழ்மலிவணிகநாயகன்
வனசமலரடிமனதிலிருத்தியே. (வந்)

சேவகன்வசனம்.

ஐயா நீங்கள்யார்?

யாசகர்வசனம்.

நாம்தேசங்கள்தோறுஞ்சஞ்சரிக்கும்பிராமணனப்பா!

சேவகன்வசனம்.

இப்போதெங்குவந்தீர்.

யாசகர்வசனம்.

இவ்விடத்தில்சதாவர்த்திகொடுப்பதாகக்கேள்விப்பட்டுவந்தோம்.

சேவகன்வசனம்.

ஆனாலுங்களுக்குஎன்னவேண்டும்.

யாசகர்வசனம்.

அரிசிபருப்புநெய்பால்தயிர் பதார்த்தமுதலாகிய உணவுக்குரிய வஸ்துக்களும், உடுக்கவஸ்திர ஆபரணங்களும், பூசசந்தனமும், தரிக்க தாம்பூலமும், சிலவுக்குத்திரவியமும்வேண்டுமப்பா.

சேவகன்வசனம்.

நீர்கேட்டபடிக்குக்குறைவில்லாமல்கொடுத்தேன்
போய்வாருஞ்சுவாமி!

சங்கமர்வருகிறதரு-இ-ம்-இந்துஸ்தான்பியாகு-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

சங்கரனைத்தினம்பணியுஞ்சங்கமரும்வந்தனரே.

சரணம்.

துங்கச்சடைமுடிநீறுதூயதங்கனைமேல்விரித்து
அங்கலிங்கக்கண்டிகையும்மாதியாவுமேதரித்து. (சங்)

காசிகயாகழுக்குன்றம்காளத்தியெனுநகரடைந்து
மாசிமகங்கோகரணம்மாமயூரந்தனில்மிடைந்து. (சங்)

திருவோத்தூர்திருவதிகைதிருவண்ணாமலைதனையேத்தி
திருவானைதிருப்பனங்கூர்திருமறையடிகளைத்தினம்போற்றி. (சங்)

திருவள்ளூர்திருக்கடையூர்திருவானைக்காதிருமன்று
திருவாமூர்திருச்செந்தூர்திருப்பெருக்துறையெனும்பதிசென்று. ( )

கனமானபனப்புரியில்காமதகனன்துதிபாடி
தினமாகத்தனமீயுஞ்செல்வன்தனபதிசபைநாடி. (சங்)

சேவகன்வசனம்.

சுவாமி! தாங்கள்வந்தகாரியந்தெரிவிக்கவேண்டும்.

சங்கமர்வசனம்.

குக்ஷிக்குஅன்னமுதலானபக்ஷணம்வேண்டிவந்தோமப்பா!

சேவகன்வசனம்.

இந்தாரும் உமது இஷ்டப்படி பெற்றுக்கொண்டு போய்வாரும் சுவாமிகளே!

பொதுவிருத்தம்-ஆரபி.

இப்படிச்சிலநாள்நல்லவில்லறதருமந்தன்னை
தப்பிலாதியற்றுகின்றதனபதிமனைவியாளும்
ஒப்பிலாப்பனசைமேவும்உமாபதியருளினாலே
செப்பருங்கருப்பமுற்றேசிறந்தினிதிருந்தாளன்றே.

வசனம்.

இவ்விதமாக முப்பத்திரண்டு கருமமும் குறைவறநடத்திவருங் காலத்து ஸ்ரீபரமசிவனருளால்குணசீலிகருப்பமுற்றுமகிழ்ச்சியடைந் திருந்து கருப்பவேதனைப்படும்விதமறிவீர்.

குணசீலி அகவல்-எதுகுலகாம்போதி.

அம்மணிகேளடிஅரனருளாலே
செம்மையாய்க்கர்ப்பசின்னங்கடானும்
மெத்தஉண்டாச்சுமுகம்வேர்க்குதம்மா
சித்தமென்மேலுந்திகைக்குதம்மணி
உடம்பினுக்கா[illegible]சமுண்டாகுதம்மா
விடம்போலமனிதர்மேல்வெறுப்புமுண்டாச்சு
தொடைகளிரண்டுந்துவண்டிடுதம்மா
கடுகவேயடிவயிர்கனத்ததம்மணி
இல்லாதவஸ்துமேலெண்ணமுண்டாச்சு
நில்லாதசோபமும்நெடுமூச்சுமாச்சு
ஒன்பதுமாதமுமுண்மையாயாச்சு
இன்பமாய்நீங்களுமென்றனையிப்போ
கூட்டமாய்வாயிலிற்கூடியிராமல்
வீட்டினிற்கொண்டுபோய்விட்டிடுவீரே

வசனம்.

அடிசகிகளா! எனக்கு அதிகவேதனையாயிருக்கின்றது. சீக்கிரம் மருத்துவச்சியையழையுங்கள்.

தோழிவசனம்.

அப்படியேஅழைத்துவருகிறேன்தாயே!

தோழி-விருத்தம்-ஆனந்தபைரவி.

அய்யனேஉமதுதேவி அடைந்தனள்பத்துமாதம்
அய்யனே கெர்ப்பநோயினடையாளங்காட்டக்கண்டோம்
அய்யனேஒடிவந்தேன் அனுப்பிசேவகனையிப்போ
அய்யனே மருத்துவமாதை அழைத்திடீர் அழைத்திடீரே.

வசனம்.

கேளுஞ்சுவாமி! குணசீலியம்மாளுக்குப்பத்துமாதமுமானதால் கருப்ப வேதனைபடுகிறாள் சீக்கிரம் மருத்துவ மாதையழைப்பிக்க வேண்டுமையனே.

தனபதி-விருத்தம்-பைரவி.

புத்தியிலுயர்ந்தோனென்றுபுவியுளாரெவருமேத்துஞ்
சத்தியசீலந்தன்னைச்சார்ந்தசேவகனேயெந்தன்
பத்தினிகருப்பவாதைபடுதலால்மருத்துவத்தில்
சைத்திரமுடையமாதைக்கடுகவேயழைத்துவாராய்.

வசனம்.

கேளுஞ்சேவகா! எனதுபத்தினி கருப்பவேதனைபடுவதால் நீசென்றுகைதேர்ந்த மருத்துவச்சியைச் சீக்கிரம் அழைத்துவாபிள்ளாய்.

சேவகன்வசனம்.

இதோஒருநொடிக்குள் அழைத்துக்கொண்டுவருகிறேன்சுவாமி!

சேவகன்-கவி.

மருத்துவமாதேவணிகர்கோனுன்னை
கருத்துடனழைத்தார்கடுகியேவாராய்.

வசனம்.

கேளாய்மருத்துவமாதே தனபதிசெட்டியார் உன்னையழைத்துவரச்சொன்னார்சீக்கிரம்வருவாய்.

மருத்துவச்சிவசனம்.

அப்படியேவருகிறேனப்பா!

மருத்துவச்சிவருகிற-தரு-இ-ம்-தன்னியாசி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கிழவிவந்தாளே மருத்துவக் கிழவிவந்தாளே.

அநுபல்லவி.

குழவியீனுங்குறிப்பிற்றேர்ந்தபழுதிலாப்புகழ்பாரிற்சார்ந்த. (கிழவி)

சரணங்கள்.

கருத்தினிற்சிரத்தையுடன்பெருந்தவறமியற்றுவதி
லொருத்தருஞ்செயவொண்ணாததிருத்தன்தனபதிமனைக்கு. (கிழவி)

நஞ்சறுக்குஞ்சூரிதாங்கிபஞ்சுமயிர்க்கோதிகட்டி
வஞ்சிநடைமாறிதுய்யதஞ்சியெனுமாதுபைய. (கிழவி)

வாக்குத்தடுமாறதிரையாக்குதிருமேனிகையில்
பாக்குவெற்றிலைமுதுகுதூக்கிட்கோலூன்றிக்கொண்டு. (கிழவி)

ஞாலமெல்லாம்புகழுந்திருத்தாலககர்சௌந்தரியாஞ்
சூலகாவியிணையடியைச்சாலவேபணிந்தெழுந்து. (கிழவி.)

சேவகன்வசனம்.

அடிகிழவி! எங்கள்எஜமான் அநேகநாளாய் புத்திரனில்லாமல் அநேக தானதருமஞ்செய்ததனால் இப்போது சாக்ஷாத்பரமசிவனருளால் எங்களெஜமானிக்குக் கருப்பவேதனை யுண்டாயிருக்கிறது. அதை யாதொருபின்னமில்லாமல்பார்க்க உன்னாலாகுமா சொல்லாயம்மா.

மருத்துவச்சி வசனம்.

ஆகுல்சொல்வேன்கேட்பாயப்பா!

மருத்துவச்சி-தரு-இ-ம-இந்துஸ்தான்காபி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

என்செயலோதுவன்கே ளிப்புவியினில் என்செயலோதுவன்கேள்.

சரணங்கள்.

மன்னியவேதியர்மகிழ்வுடனெனைத்தேடி
பன்னியர்துயரொழிப்பார்பரிவுடனே. (என்)

சேவகன்வசனம்.

பிராம்மணோத்தமரெல்லாம் உன்னைவேண்டி யழைத்துக்கொண்டுபோய் தங்கள்தங்கள் பத்தினிமாருடைய கருப்பவேதனையைத்தீர்த்துக்கொள்வார்களா? சரி. அப்பால்,

மன்னவரெனைத்தேடிவாசலில்வந்துநிதம்
அன்னைநீவருகவென்றேஅழைத்திடுவார். (என்)

சேவகன்வசனம்.

இராஜ ராஜர்களெல்லாம்வந்து அநேக உபசாரவார்த்தைகள் சொல்லிஉன்னையா அழைத்துக்கொண்டுபோவார்கள்? சரி. அப்பால்,

வைசியமாக்களும்வருவளோயிவளென்று
கூசியென்றுள்பணிந்தேகுறைபோதுவர். (என்)

சேவகன்வசனம்.

வணிககுலத்தவர்யாவரும் அணியாகவந்து பணிந்து உன்னையழைத்துப்போகின்றார்களா? சரி. அப்பால்,

நாலாம்வருணத்தரும்நாமவளிடஞ்செல்லல்
ஏலாதென்றெண்ணிடேயேகிடுவர். (என்)

சேவகன்வசனம்.

சூத்திரர்டைன்னிடம் வருவதேயில்லையா? அதுஏன்?

மருத்துவச்சி வசனம்.

நமக்கா அவள்வருவாள் "வரமாட்டாளென்றெண்ணிப் போய் விடுவார்களப்பா!

சேவகன்வசனம். அப்பால்,

வனப்புறுமாமதில்வளைந்தெழிலோங்கிய
பனப்புரியரனருளால்பழுதில்லாமல். (என்)

வசனம்.

ஸ்ரீதாலமாநகரமென்னும் பனப்பாக்கையின்கண் ணெழுந்தருளி யிருக்கும் எம்பெருமானுடைய திருவருளினால் யாதொருஊன்பழு வில்லாமல்பிரசவிக்கச்செய்வேனப்பா!

சேவகன்வசனம்.

ஆனால்சிக்கிரத்தில்செட்டியாரைக்கண்டுகொள்வாயம்மா!

மொழிகவி-இ-ம-ஆனந்தபைரவி.

அன்னிகரில்லாதோங்குந்தனபதியாரேயிக்கே
யென்னைதானழைத்தசேதிஇயம்புவாயெந்தனுக்கே.

வசனம்.

செட்டியாரே யென்னை யழைத்தசேதிதெரிவிப்பீர்.

தனபதிகவி-இ-ம-இந்துஸ்தானி.

மருத்துவமாதேயெந்தன்மாதினுக்கருப்பநோய்தான்
வருத்துவதற்குத்தக்கவகையதையறுவாயே.

வசனம்.

கேளும் மருத்துவமாதே! எனதுதேவிக்குக் கருப்பவேதனை யுண்டாயிருக்கிறது நீசென்று அதிகசாக்கிரதையுடன் வேண்டிய வாறுசெய்வாய்.

மருத்துவச்சி வசனம்.

அப்படியே செய்வேனையா!

மருத்துவச்சிகவி-இ-ம-ஆனந்தபைரவி.

என்னடியம்மாவிப்போதிருக்கிறவகைகளெல்லாம்
யென்னடியெனக்குத்தோன்றப்பண்பிளிளுயர்ந்ததாயே.

வசனம்.

அம்மா குணசாலி! உனக்கு என்னமாயிருக்கிறது எனக்குச் சொல்வாயம்மா!

குணசீலிவிருத்தம்-இ-ம்-முகாரி.

மந்திரமுணர்ந்தநல்லமருத்துவத்தாயேகேளாய்
வந்தவிந்நோயின் கூறுவகுக்கவுமாகாதம்மா
மைந்தனைப்பெறவேவேண்டிமா தவம்புரிந்தோரிந்த
இந்தனைப்படுவதுண்டோசெப்புவாயெந்தனுக்கே.

வசனம்.

அம்மா! புத்திரனைப்பெறவேண்டித்தவஞ்செய்தவரும்இந்நோய்ப்படுவதுமுண்டோ சொல்வாயம்மாதாயே!

மருத்துவச்சி வசனம்.

இது யாவருக்குமுண்டானதுதான்நீபயப்படவேண்டாம். சற்று நேரஞ்சகித்திருப்பாயம்மா.

குணசீலிதரு-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-அடதாளம்.

பல்லவி.

எப்படிநான்சகிப்பேனிவ்வேதனையை (எப்)

சரணம்.

மைப்படுநேத்திரமாதர்களேயொன்று
செப்புகிறேனென்னைச்சேர்ந்திடுங்கடியம்மா. (எப்)

பக்கமுளைக்குதம்மாபாதஞ்சோருதேயிந்த
பக்கத்திற்பிண்டமும்பாயுதென்செய்வேனம்மா. (எப்)

கணைக்குதேமெத்தவுமிளைக்குதேதேகமும்
உளைக்குதேவயிற்றையுமுதட்டியதாகவே. (எப்)

பார்புகழ்ந்திடுமிந்தப்பனைப்புரிதனில்வளர்
கார்மலிகண்டனின்னுங்கடைக்கண்வைக்கவிலையோ. (எப்)

மருத்துவச்சி வசனம்.

கோடிசூரியப் பிரகாசம்போல தேசசையுடைய புத்திரிபிறந்தாள் உனதுபாக்கியமே பாக்கியமம்மா.

குணசீலிவசனம்.

இதுசங்கதியைச்செட்டியாருக்குத் தெரிவிப்பாயம்மாதாயே!

கிழவிவசனம்.

அப்படியேதெரிவிக்கிறேனம்மணி.

மருத்துவக்கிழவி - விருத்தம் - ஆனந்தபைரவி.

விண்மதியிலங்கவிமலனாருளால்
தன்மைசேர்வைசியதனபதியேயுன்
கண்மணிபோன்றகாரிகையாளும்
பெண்மகவொன்றுபெற்றுவந்தனளே.

வசனம்.

வணிகேசசிரேட உமதுமனைவிகருப்பவேதனைநீங்கியொருபுத்திரியைப் பெற்றுக்குழந்தையுந்தாயுஞ்சுகமாயிருக்கின்றார்களையனே.

தனபதிசெட்டி வசனம்.

அப்படியா மஹாசந்தோஷம். எல்லாம் பரமசிவத்தினுடைய அருளாகும், என் அபத்தினிக்குச் சீதளவுபசாரத்தில் அதிகஜாக்கிரதையாயிருக்கத்திட்டஞ்சொல்வாய்.

மருத்துவச்சி வசனம்.

அப்படியே நல்லதையனே!

தனபதிவிருத்தம்-பைரவி.

அப்பனேயெனதுநண்பனேகுணுத்தமனேகேளாய்
அப்பனேயிவ்வபுத்திரிஅவனியிற்பிறந்ததாலே
ஒப்பிலாநகருளார்களுளமதுகளிக்கநீயும்
இப்பவேசர்க்கரைத்தானிடைவிடாதீகுவாயே.

வசனம்.

அப்பாநண்பசிகாமணி! கடவுளருளால் எனக்குப்புத்திரிபிறந்ததால்யாவருங்களிக்கச் சர்க்கரைவழங்குவாயப்பா.

தோழன்வசனம்.

அப்படியேசெய்குவேன்பிரபுவே!

தனபதி-விருத்தம்-சாவேரி.

சேர்ந்தமதாய்நமக்குச்சுபுத்திரிபிறந்தசெய்தி
வந்தியோதெரியச்சொன்னமாதுதன்மனங்களிக்கச்
சுந்தரப்பொன்பட்டாடைசொகுசுறும்பணிகள்மெத்த
தந்திவாயீயிந்தத்தரணியோர்புகழத்தானே.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF ... REGISTERED 15 OCT 1910 MADRAS.

வசனம்.

இந்த மருத்துவமாது மனங்களிக்கும்படிக்கு வேண்டியவெகுமதிகள்கொடுத்தனுப்புவாயப்பா!

தோழன்வசனம்.

அப்படியே கொடுத்தனுப்புவேனையா! அடிபாட்டி! யிந்தா உன்னிஷ்டப்படிக்கெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டுபோய்வா.

மருத்துவச்சி வசனம்.

மஹாசந்தோஷம் யாவையும்பெற்றுக்கொண்டேன் போய்வருகிறேனப்பா!

சேவகன்வசனம்.

கேளுஞ்சபையோரே! மகள்பிறந்தாளென்று யாவருஞ்சந்தோஷிக்கும்படிச் சர்க்கரைவழங்கி மருத்துவதி மனங்களிக்க வெகுமதி பெற்றுக்கொண்டு போனபின் குணசீலியம்மாள் குழந்தையைத் தொட்டிலிட்டு தாலாட்டும்விதங்காண்பீர் கனவான்களே!

குணசீலி—தாலாட்டல்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை—தாளம்-திரிபுடை.

கண்ணிகள்.

கண்ணேயென் கண்மணியேகற்பகமேசுற்கண்டே
பண்ணேபசுங்கிளியேபைந்தொடியேகண்வளராய். (கண்)

நந்தாமணிவிளக்கேநாயகமேமருந்தேதேனே
சிந்தாகுலந்தீர்த்தசெந்திருவேகண்வளராய். (கண்)

ஆராவமுதேயென்னறிவுள்ளசெந்தேனே
தீராதபெண்கலியைத்தீர்த்தவளேகண்வளராய். (கண்)

தாரார்தனபதிக்குத்தீலேச்சிவனருளால்
பேராகவந்துதித்தபெண்ணரசேகண்வளராய். (கண்)

தனபதிவசனம்.

கேளுங்தோழனே! நமதுபுத்திரிக்கு ஜாதகமெழுதிநாமகரணம் வைக்கவேண்டுமல்லவா? ஆகையால் சாஸ்திரியாரை வரவழைப்போமா?

தோழன்வசனம்.

அப்படியேசெய்யும்பிரபுவே!

தனபதிவிருத்தம் — தன்யாசி.

பாவையர்திலகப்பைங்கொடியாட்கு
மேவமேஜாதகமவிதித்திடவேண்டுஞ்
சேவகனேநீசென்றுசாஸ்திரியை
ஆவலோடிங்கேயழைத்திடுவாயே.

வசனம்.

சேவகா! எனதுபுத்திரிபிறந்த பலாபலனைத்தெரியவும், நாமகரணம் வைக்கவும், வேண்டியிருப்பதால் சோதிட சாஸ்திரியாரை அழைத்துவாருமப்பா!

சேவகன்வசனம்.

அப்படியே அழைத்துவருகிறேனையா!

சேவகன்விருத்தம்-நாட்டை.

அணிபெறுவேதமாகமமெல்லாம்
துணிவுடனுணர்ந்தசோதிடரேயுமைப்
பணிமணியாடைபாக்கியமிகுந்த
வணிகனாரழைத்தார்வந்திடுவீரே.

வசனம்.

அய்யா சோதிடசாஸ்திரியாரே! உம்மை எங்களெஜமானன் அழைத்தார் வாருமையாசுவாமி!

சோதிடர்-கவி.

ஒருதடையின்றி அருமையாய்நானும்
வருகிறேனுன்பின்வருகிறேனப்பா!

வசனம்.

மஹாசந்தோஷம் இதோவருகிறேனப்பா!

சோதிடர்—தரு—இ-ம்-அடாணா-தாளம்—அடதாளம்.

பல்லவி.

சாஸ்திரிவந்தார் இந்தத்
தரணிதனில்மிகுகருணையுடையதோர்
தண்மைதனிற்சிறந்தார். (சாஸ்)

அநுபல்லவி.

சாத்திரமறைமுதல்யாவுந்தேர்ந்துநல்
கோத்திரங்குலம்விளங்கிடக்கூடிடவேகூடிடவே
கூடிடவே. (சாஸ்

சரணங்கள்.

சதிருடனுண்டெல்லதளிகையதிரசவடைபாயாசமும்
சதிருடனுண்டுசாத்திரங்கைக்கொண்டு
குதித்துக்குதித்துமிக்கேப்பமிட்டுமனக்
குறிப்புஇன்னதுஇன்னதுஎன்றுகூறிடவேகூறிடவே. (சாஸ்)

சந்தனம்பூசித்தன்னைச்சகலருங்கண்டகமகிழச்
சந்தனம்பூசித்தாழ்ந்திடுங்கைவிசி
விந்தையுநல்லரையில்வேட்டியை
விரித்துமுப்புரிநூலினொளிவிசவுமேவிசவுமே. (சாஸ்)

தாலையில்வாசனைநல்லதருமசீலர்களேற்றிடுந்திருத்
தாலையில்வாசனைசவுந்தரேசனை
மாலைச்சந்தனவகைகளால்மன
மகிழச்செய்யுந்தனபதியைவாழ்த்தவுமேவாழ்த்த. (சாஸ்)

சாஸ்திரிவிருத்தம்-மத்தியமாவதி.

நித்தியமாகஒமம்நியமமாய்நடத்தியிந்தப்
பைத்தலைப்பாந்தள்தாங்கும்பாரினிற்புகழ்கொண்டோங்குஞ்
சத்தியம்பொறைமெஞ்ஞானம்சார்ந்துளவணிகவாழி
யித்தினமென்னையழைத்ததின்னதென்றியம்புவாயே.

வசனம்.

ஆசிர்வாதம்! ஆசிர்வாதம்! தனபதிசெட்டியாரே! இப்போது என்னை அழைத்ததைத் தெரியப்படுத்துவீர்.

தனபதிவிருத்தம்-ஆனந்தபயிரவி.

சாஸ்திரியாரேகேளீர் தருமபத்தினியுமெந்தன்
கோத்திரம்விளங்கதிவ்யகுழந்தையீன்றெடுத்ததாலே
சோத்தியாய்சோதிடத்தில்நேர்ந்துளபலாபலத்தைச்
சாற்றிடவேண்டியிங்குதானழைப்பித்தேன்கண்டீர்.

வசனம்.

கேளுஞ்சோதிடரே! எனக்கு மகள்பிறந்தபடியால் அதன்பலா பலனைச்சொல்லவும், நாமகரணம் வைக்கவும், அழைத்தேனையா சுவாமி!

சாஸ்திரிகவி.

அப்படியேநான், சொற்படி நூலை
ஒப்பிடப்பார்த்தே, கொப்பெனஉரைப்பேன்.

வசனம்.

அப்படியே நூல்களைச்சோதித்துச்சொல்வேணையா!

சாஸ்திரிகவி.

சார்ந்தநாளென்க்குரைத்ததன்மையின்பலன்கள்யாவுந்
தேர்ந்துபானுரைப்பேனிந்தச்சேதியைக்கேட்பாயப்பா!

வசனம்.

கேளுந் தனபதிசெட்டியாரே! நீர்சொல்லிய நாழிகைக்குரிய இராசி, அம்சம், முதலானவையும் போட்டுப்பார்த்தேன் அதன் பலனைக்கேட்பாயப்பா!

தனபதிசெட்டிவசனம்.

சந்தோஷம் அப்படியே தெரியப்படுத்துஞ் சுவாமிசோதிடரே!

சாஸ்திரி-அகவல்.

உலகெலாம்புகழுமுத்தமனேகேள்
இலகெனவளருநின்மகள்தனக்கு
நாள்திதிகரணம்நன்மையால்பொருந்தி
கோள்நிலையாவுங்கோதிலாதமைந்து
சீர்பெறவிளங்குந்திறத்தினாலிணையில்
ஏருள்பொறைகளியாவையுமுடைத்தாய்
கொழுநனுக்கினியதுணைவியாகிப்
பழுதிலாதில்லறம்பண்புறநடத்தித்
தீர்க்காயுளோடுசிவன்பதமேத்தும்
சீர்க்கானபண்புசெய்தேயிருப்பாள்
திரமுறுமறத்தாற்செனித்ததாலிவட்கு
மரகதவல்லியெனப்பெயர்வைப்பாய்.

வசனம்.

இந்தஜாதகத்தில் நாள்கோள்களெல்லாம் நன்மையாய் அமைந்திருப்பதால்; இப்பெண் தீர்க்காயுள்பெற்றுத் தருமசிந்தையுடையவளாய் கணவனுக்கினிய பத்தினியாயிருப்பாள் இவட்குப்பெயர் மரகதவல்லியென்று வையுமய்யா!

தனபதிவசனம்.

மஹாசந்தோஷம் அப்படியேவைப்பேனையா சுவாமி!

தனபதிவசனம்.

அப்பாதோழனே! இந்தச்சோதிடருக்கு வேண்டிய வெகுமதி கொடுத்து அனுப்பிவைப்பாயப்பா.

தோழன்வசனம்.

அப்படியே கொடுத்தனுப்புவேன் பிரபு. சுவாமிசோதிடரே! விலையுயர்ந்தபட்டுபணி முதலானவைகளும் இதோதருகிறேன் பெற்றுக்கொண்டு போய்வாருமையா.

சாஸ்திரிவிருத்தம் - நாதநாமக்கிரியை.

அரிசுறுவைசியர்க்கெல்லாந்தோன்றலே ஆசீர்வாதம்
தருமத்தைக்குறையாதோம்புந்தனபதி ஆசீர்வாதம்
பெருமையாய்வேணதெல்லாம்பெற்றனனினியுன்பெண்டும்
அருமையாமகவும்நீயுமனுதினம்வாழிவாழி.

வசனம்.

தனபதிசெட்டியாரே! ஆசீர்வாதம். இன்னும்உன்புத்திரமித்திர களத்திர வம்சத்தோடுமென்மேலாக வாழக்கடவாய் யான்போய் வருகிறேனப்பா!

தனபதிவசனம்.

சந்தோஷமாய்ப்போய்வாருஞ் சுவாமி!

பொதுவிருத்தம் - சாவேரி.

நாள்சிலகழியமா[illegible]தவல்லி
[illegible]வளர்ந்தணிக்ள்
தாளுமுதற்[illegible]ணியனிந்தரித்துக்
[illegible]டாடையுமுடுத்தி
வாள்விழிக்[illegible]மையணிந்தொளிசேர்
வானுதற்[illegible]லகமுமணிந்து
நீள்குழற்பெண்[illegible]மாதரார்சூழ
நேசமாய்[illegible]லுற்றனளே.

வசனம்.

மாகுதவல்லி நாளொருமேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து சகலாபரண அலங்கிருதமாய்த் தன்னோடொத்த பெண்களுடன் இச்சபைக்குவருகிறவிதம் எப்படியெனில்.

தரு-இ-ம்-தேசிகம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

மாதர்க்கரசிவந்தனள்மதுரமென்சொல்லி.

மாமரகதவல்லி. ஸ்ரீ (மாதர்).

சரணங்கள்.

பாதச்சிலம்புமிஞ்சசிதமணிதண்டைகொஞ்சக்
கீதக்குயிலாகுமொழிகிளருமைவிழி
அழகுவளர்சகிதமீஇ. ஸ்ரீ (மாதர்)

முத்துவடங்கள்துன்னுநத்துபுலாக்குமின்ன
பத்திமணிமாலைகாலபான்மையிற்சில
அரியமான்விழிப்பால. ஸ்ரீ (மாதர்)

சுட்டிகம்மல்வளையல்பொட்டுகெட்டிவங்கிகடகமிட்டு
ஒட்டியாணமரையிற்சூடிஒளிர்மஞ்சளாடி.
பெருமைவளர்தங்கைநாடி. ஸ்ரீ (மாதர்)

கற்பகத்தருக்கள்சூழுங்கற்பனப்புரியில்வாழும்
அற்புதனையேமதித்துஆசையாய்ப்பதித்து
மயூரேசனைத்துதித்து. ஸ்ரீ (மாதர்)

மரகதவல்லிதரு-இ-ம்-தேசிகதோடி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

அம்மாவிளையாடவேணுமேஅன்பா[illegible]க்காணுமே. (அம்)

சரணம்.

அம்மாவிளையாடப்போறேன்சும்மா[illegible]ணல்சோச்சியாக்கி
செம்மையாகப்பொம்மைமக்களிப்[illegible]பேன்
மிகக்களிப்பேன். (அம்)

சின்னவீடுகட்டியதில்வன்னவன்[illegible]க்கோலமிட்டுச்
சொன்னமணிப்பந்துமாடுவேன்
துதிபாடுவேன். (அம்)

அம்பரத்தைப்பார்த்தேயெந்தனங்கையாலேஅம்புலியை
எம்புடைவருவாய்நீசென்று
இசைத்துநின்று. (அம்)

மின்னுமணித்தோரணங்கள் துன்னுபனப்பாகையில்வாழ்
பன்னகாபரணர்தேடியே
பதம்பாடியே. (அம்)

மாரகதவல்லிவிருத்தம் - நாதநாமக்கிரியை.

ஆதரவாயெனையடுத்திருந்தாயே
பேதையரோடுபெருமையாயின்று
வீதியிற்சென்றுவிளையாடிவருவேன்
நீதியதாகநீவிடைதருவாய்.

வசனம்.

ஆ பெண்ணைப்பெற்ற அம்மணி! நான் இந்தப்பெண்களுடன்வீதியிற்சென்று விளையாடிவருவேனம்மா!

குணசீலியம்மணி வசனம்.

கண்மணிபோன்ற பெண்மணிப்பாவாய்! இப்பெண்களுடன் சென்று திவ்வியதிருவீதியில் விளையாடிவருவாயம்மா!

மரகதவல்லி-தரு-இந்துஸ்தான்காபி-தாளம்ஆதி.

பல்லவி.

அன்னமேயடிசொர்ன்னமேவிளை
யாடவேகளிகூடவேவாரும். (அன்)

சரணம்.

அன்னநடைசின்னவிடை ஆருமார்மார்பகத்தணி. (அன்)
எஞ்சலிலாவுஞ்சலின்மீதேறியாடவாருமேசல்ல. (அன்)
ஒண்டொடியேசெண்டையிதோ ஒங்கினேனதைத்தாங்குவீரடி. ()
கன்னமொழிசென்னல்விளை ... மர்தாலவிசனைப்பணிந்த. (அன்)

மாரகதவல்லிவசனம்.

அடி அன்னம்நீயென்ன ஆடலைவிரும்புகிறாயடி.

அன்னம்வசனம்.

நான்சிறுவீடுகட்டி சோறுசமைக்க விரும்புகிறேனடி.

மாரகதவல்லிவசனம்.

அடிசொர்னம்நீஎன்ன ஆடலைவிரும்புகிறாயடி.

சொர்னம்வசனம்.

நான்பந்தாட விரும்புகிறேனடி!

மரகதவல்லிவசனம்.

அடிமோகனாங்கி! நீயென்ன ஆடலைவிரும்புகிறாயடி.

மோகனாங்கிவசனம்.

நான்நீராடவிரும்புகிறேனடி.

மரகதவல்லிவசனம்.

அடிசித்திரரேகை! நீஎன்ன ஆடலைவிரும்புகிறாயடி.

சித்ரரேகைவசனம்.

நான்பூக்கொய்யவிரும்புகிறேனடி.

மரகதவல்லிவசனம்.

அடிமனோன்மணி! நீஎன்ன ஆடலைவிரும்புகிறாயடி.

மனோன்மணிவசனம்.

நான்கழங்காடவிரும்புகிறேனடி.

மரகதவல்லிவசனம்.

ஆனால்நாம் அனைவருங்கூடி விளையாடுவோம்வாருங்களடி.

மரகதவல்லி-விளையாடல்-தரு-இ-ம்-இந்துஸ்தான்-தாளம்ஆதி.

பல்லவி.

ஆடுவோம்வாரீரரும்புமலர்கள்சென் (டாடு)

சரணங்கள்.

சேடியர்களேசென்று கோட்டதனிலேநின்று
செல்வவிநாயகரையெண்ணித் துதிபண்ணி. (ஆடு)

மரகதவல்லிவசனம்.

அடிமோகனாங்கி! எனக்கு நேராகநின்று நானெறிக்கும் பந்தை விடாமல்பிடி. அப்படியேவிடாமல்பிடிப்பேனம்மா!

சரணங்கள்.

எந்தனெதிரில்நின்று பந்தைவிடாமல்சென்று
தொந்தமுடன்பிடிக்கவாரீர் குதிபாரீர். (ஆடு)

கச்சணிமார்களே மெச்சினேனுங்களை
இச்சையுடனேயொன்றாய்சேர்ந்து இருமாந்து. (ஆடு)

பனைசையம்பதிமன்னும் வினையொழிப்பானென்னும்
தனிமாயூரேசனடிநாடி புகழ்பாடி. (ஆடு)

மரகதவல்லிவசனம்.

அடிபெண்களா! இங்குவிளையாடியதுபோதும் இனிமேல்.

மரகதவல்லி - தரு - இ - ம் - இந்துஸ்தான்பியாக்கு - ஏகதாளம்.

பல்லவி.

நந்தவனம்போவோம்வாரீர் கொந்தலர்கருங்குழலீர். (நந்த)

அநுபல்லவி.

மந்தாரமலரெடுக்க சிந்தாமற்சரந்தொடுக்க. (நந்த)

சரணங்கள்.

செண்டுகளடித்திடலாம் சேர்ந்துமேபிடித்திடலாம்
கண்டுமேகளித்திடலாம் கைகொட்டிசிரித்திடலாம். (நந்த)

மங்கையரேகும்பலாக மகிழ்வுடன்பூங்காவிற்சென்று
பங்கயமென்மலர்க்கரத்தாற் பறித்திடவேமலர்களின்று. (நந்த)

மாடப்புறாபூவையன்னம் மாங்குயில்பைங்கிளிகளெல்லாம்
நாடிவாழ்பூங்காவனத்தில் நண்ணுவோம்வாருங்களெல்லாம். (நந்த)

அணிகொளும்பனப்புரிவாழ் அரனடியிணையைநாடி
துணிவுடன்வழுத்தல்செய்யுந் தோகையரேயொன்றுகூடி. (நந்த)

மரகதவல்லிவிருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

பாரினிலெவரும்பகர்தருமெழிலார்
நேரிழையாரேநெடுநேரமாச்சு
காரிருட்பொழுதுகாணுமுதன்முன்னே
சேருவோம்வீட்டிற்சீக்கிரமாய்வருவீர்.

வசனம்.

அடிபெண்களா! சீக்கிரம்வீட்டுக்குப்போவோம்வாருங்களடி

தனபதிவசனம்.

ஆநண்பசிகாமணி! எனதுபுத்திரிவீதியிற்சென்று பெண்களுடன் விளையாடிவந்த விநோதத்தைக்கண்டனையா.

தோழன்விருத்தம்-தோடி.

விளையாடிவீட்டில்வந்தவிளங்கிளைமுகனைக்கண்டு
இளையுறாதுமகிழ்ச்சிகொள்ளுமேந்தலேயறிவின்பண்பால்
களிசேர்நின்பெண்ணையார்க்குக்கன்னிகாதானஞ்செய்வீர்
ஒளிர்மலர்தனுக்கேயுரைத்திடுரைத்திடரே.

வசனம்.

கல்வியறிவு ஒழுக்கங்களிற்சிறந்த உமதுபுத்திரியாரை யாருக்குப்பாணிக்கிரகணஞ்செய்துகொடுக்க உத்தேசித்திருக்கிறீர்! அதையெனக்குத்தெரியப்படச்சொல்லுமையா.

தனபதி-தரு-இ-ம்-தோடி-தாளம்ரூபகம்.

பல்லவி.

தருவனென்மருகனுக்குத்தானே.

அநுபல்லவி.

தையலாளைசெய்யவேளை. (தரு)

சரணங்கள்.

கதிரறியமதியறியக்
காணுவீர்சொன்னேன்வேறுன்னேன். (தரு)
உம்பர்காணஉலகங்காண
உயிரொண்டொடியைஉளத்தின்படியே. (தரு)
ஈசன்பாதம்இனியவேதம்
இரண்டும்சாக்ஷியாயபேக்ஷையாய்த். (தரு)
பணப்புரீசன்பத்தர்நேசன்
பதத்துக்கன்பாய்பாரோர்முன்பாய். (தரு)

தோழன்விருத்தம் - இ-ம்-தர்பார்.

விதிமுறைபலவும்வீறுடனறிந்த
வித்தகச்சுத்தனேயணிகொள்
மதுரைவாழ்மருகன்மனைவியோடிருக்கும்
மார்க்கமுமறிந்துநீயின்ற
புதுமலர்மிலைந்தபூங்குழலாளைப்
பொங்கமாய்த்தருகுவேனென்றாய்
இதமுறும்வாழ்க்கைக்கியல்பினதாமோ
வியம்புவீர்நயம்பெறத்தானே.

வசனம்.

தாங்கள்மகாதவங்களைச்செய்து அருமையாகப்பெற்றுவளர்த்த புத்திரியாரைமதுரைமாநகரில் ஒருமனைவியோடுவாழும்நின்தமக்கை புத்திரனாகிய மருமகனுக்கேகொடுப்பேனென்று சொல்வதனெப்படி யையனே!

தனபதிவிருத்தம்-பைரவி.

மெய்யுரைவிளம்பும்வித்தகனேயோர்
மைகுழலாளேமணக்திருந்தாலும்
பையரவணியும்பரனறிந்திடவென்
தையலையவற்கேதருகுவேனப்பா.

வசனம்.

கேளும்கண்பசிகாமணி! மதுரையில்வாழு மெனது மருமகன்ஒரு மனைவியோடு வாழ்ந்திருந்தாலும் எனதுபுத்திரியையும் அவனுக்கே கொடுக்கச்சித்தமாயிருக்கிறேனப்பா!

சூத்திரன்பெண்விருத்தம்-முகாரி.

சூழுறவினர்கட்கெல்லாந்தோகையைமருகனுக்கே
வாழ்வுடனளிப்பேனென்றுவகுத்துரைத்துறையுநாளில்
ஊழ்வினைத்தொடர்பாற்செட்டியுயிரிழந்தவனுங்கற்பின்
ரூழ்விலாமனைவியாளுந்தனித்தழத்தலைப்பட்டாளால்.

வசனம்.

கேளும்சபையோர்களே! தங்களுறவின் முறைபார்த்தியத்தனது குமாரத்தியைமதுரையில்வாழும் மருமகனுக்கே கொடுத்துத்திருக் கலியாணஞ் செய்துவைப்பேனென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் நாளில், பிரமன்வகுத்த பிரார்த்துவப்படி தனபதிசெட்டி தேகா திப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையை யொழித்துச் சிவபெருமானடியைச் சார்ந்தான். அதுகண்ட அவன்மனைவி குணசீலியம்மாள் பிரலா பிக்கும் விதங்காண்க.

குணசீலிதரு-ராகம்-இந்துஸ்தானிகாப்பி-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

மாண்டாயேயென்மன்னவனேமறலியானுயிர்
வேண்டாமென்றென்னையிங்கேன் விட்டுநீயுமே. (மாண்)

என்னையிங்ஙனேங்கவிட்டேயிங்கிறந்தவன்
அன்னைதந்தையடையநீயுமாசைகொண்டுமே. (மாண்)

இங்கிலத்திற்செய்திருந்தவெழிலறங்களைப்
பொன்னுலகிற்போய்முடிக்கப்போனீரோநாதா. (மாண்)

தாலபுரிமேவிவாழுக்தற்பரன்செய்யும்
கோலமோவீதென்னசெய்வேனென்கொடுமையோவீது. (மான்)

குணசிலிதரு-இ-ம்-கமாசு-தாளம்சாப்பு.

பல்லவி.

ஆஆஆஎன்றுவிதரியேன் மன்னவா மன்னவா மன்னவா. (மன்ன)

சரணங்கள்.

முன்னமேமன்செய்தேதோமூத்தோரைவதேதோ
மூடமானதாலின்னுமே. (மன்ன)
எனைப்பிரியவுன்றுவிமேயங்குதேயந்தனுவி
ஏழையறியேனினனுமே. (மன்ன)
உன்னைப்பிரிந்திருக்கஉடலினுயிர்தரிக்க
உருவம்வைத்திரேனின்னுமே. (மன்ன)
சேய்செய்திருந்ததவம்செய்யவொன்றதபவம்
செகத்திலார்செய்தாரின்னுமே. (மன்ன)
பனப்புரிதனில்வாசன்பத்தர்கள்தொழும்கேசன்
பான்மைதெரியேனின்னுமே. (மன்ன)

வசனம்.

ஏஜெகதீசா! சிவகாமிநேசா! உன்திருவுளச்சம்மதமீதுவோ?

குணசீலி-தரு-இ-ம்-காப்பி-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணி.

சாமியென்னைத்தனியதாக்கியதவமோஆசிவமே
பூமியயின்றேன்கைநேமியளித்தசேத்
காமியுமையபிராமிசமேதா. ஓ (சாமி)

வசனம்.

ஏபரமதயாளா! பகர்வதுகேளாய்.

கண்ணி.

கணவனிதற்செனக்கிருந்தானாகாதுமண்மீது.
பணமிருந்தென்னவிருந்துநற்
குணமிருந்துமென்மணமில்லையே. ஓ (சாமி)

வசனம்.

பார்வதிமணாளா பகர்வதுகேளாய்.

கண்ணி.

இன்னல்தனில்மனமதுமிகவேங்கதுயரோங்க
பன்னுக்தருமத்திலென்னகுறைசெய்தோம்
இன்னகவலைகள் துன்னுவதென்ன. ஓ (சாமி)

வசனம்.

ஏழைபங்காளா! இசைப்பதுகேளாய்.

கண்ணி.

வள்ளலென்னவனப்பதாய்மிகவாழுயாருஞ்சூழ
உள்ளக்கருத்தைவாய்விள்ளாமுன்னான்செய்தும்
கள்ளியிவளென்றுதள்ளியதென்ன. ஓ (சாமி)

வசனம்.

அந்தகக்காலா! அடியாரனுகூலா.

கண்ணி.

உய்யும்வகைசெய்புந்தாலையில்வாழ்ஒளியேபரவெளியே.
ணபயரவேந்துமிவ்வையகத்தில்வல்...
ணதையலர்பழிக்கச்செய்பவைத்தாயோ. (சாமி)

பொதுவசனம்.

தன்பிதாஇறந்ததைக்கண்டு மரகதவல்லிபுலம்பும் விதமெப்படி யெனில்.

மரகதவல்லிவிருத்தம்-முகாரி.

ஒப்பிலாவணிகருயிர்க்குயிராகிச்
செப்பருந்தருமஞ்செய்தெனையின்று
இப்படியிங்கவிடருறவைத்துத்
தப்பிலாச்சுவர்க்கஞ்சார்ந்ததேனோவையா.

வசனம்.

அரியதவங்களைச்செய்து புத்திரியாகப்பெற்ற என்னை துன்பப் பட இவ்வுலகில்விடுத்து நீர்சகமடைய்ச் சுவர்க்கலோகஞ்சேர்ந்தீ ரோவையா.

மரகதவல்லிதரு-இ-ம்-நீலாம்பரி-தாளம்-திரிபுடை.

கண்ணிகள்.

எப்படிநானிருப்பேனேந்திழைமார்களேயிங்கு
சொற்படிவேலைகள்செய்யுந்தோழியரேநீருரைப்பீர். (எப்)

தன்னிகரிலாத்தருமதானதவத்தாலேவந்து
இன்னவிளாப்பெருவாழ்வாயிருந்தேனேயென்னுள்ளம்நைந்து. ()
களங்கமில்லாகமமுதல்கலைகளெல்லாமும்விரித்து
விளங்கிடவுரைக்குமன்னேவிட்டுகோனுயிர்தரித்து. (எப்)
இங்கிலந்தனிலெல்லாக்கோயிதமுடனேமுத்தமிட்டு
நன்னயமுரைக்குமென்றன்நாதனேயுந்தனேவிட்டு. (எப்)
பனப்புரிதனில்வாழீசன்பதமலர்தொழுதிடென்று
வனப்புடனுரைதமைதன்னைவாழச்செய்திட்டாயேயின்று. (எப்)

மரகதவல்லிவசனம்.

அதிக சுகபோகபாக்கியவதியாயிருந்த எனக்கு இப்பொழுது இந்தத்துன்பமும்வந்ததே.

மரகதவல்லிதரு-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

ஆசிவமே எனக்கின்னகெதி
வந்தெய்துவதென்ன ஓ. (சிவ)

சரணம்.

ஆனதடித்திடக்கூவியழுதிடப்
பாவிவிதிமனமோவியெழுதினான். (சிவ)
அன்னேயிவ்வாறழுமுன்னமியற்றிய
உன்னருந்தவத்திலென்னகுறையேயோ. (சிவ)
பண்ணுந்தவம்பண்ணப்பெண்ணுய்ப்பிறந்தாளென்
றெண்ணுமெனைவிட்டுக்கண்ணமாண்டாயோ. (சிவ)
பனப்புரிதனில்வனப்பாயமரும்
உனற்கருமீசன்மனக்கருத்திதோ. (சிவ)

குணசீலிவிருத்தம் - எதுகுலகாம்போதி.

மான்விழியாதேசொல்மாதேவனருளிவ்வாறு
தானிருந்திட்ட[illegible]படுவதென்ன
வான்டதியடையாரங்[illegible]த்திருக்கலாகா
தானதால்நானுமின்னேஆவியைவிடுவேனம்மா!

வசனம்.

ஆனந்த அருமைப்புத்திரியாகியகண்மணியே! சர்வஜீவதயாபரனாகியஜோதீசன் தன்னருளின்வண்ணமானால் நாம் துயரப்படுவதில்

பயனென்ன உலகத்தில்நாயகனிறந்தபின்னர் உத்தமஸ்திரீகள்உயிர் தரித்திரார். ஆகையால்நானுமுயிர் துறப்பேனம்மா!

மரகதவல்லி-தரு-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

என்னென்றுசொல்வேனையோஎன் தாயிறப்பான்மெய்யோ
எனக்குவந்தவிதியிதுவோசிவமேபரமசிவமேஆசிவமே!

முன்செய்வினையாலிந்தவின்னலெனக்குவந்த
முறைமையோநானறியேனேசிவமேபரமசிவமேஆசிவமே!

தாதியெனக்கணியுப்வாலிபனைப்பணியும்
தன்மையாக்கிவைத்தாராசிவமேபரமசிவமேஆசிவமே!

வேலியில்லாதபயிர்போலிருந்தென்னுருயிர்
வெம்பித்தவிக்கவிட்டாய்சிவமேபரமசிவமேஆசிவமே!

பெண்ணாய்ப்பிறந்தபலன்நன்னாயளித்தேதனிலன்
பெரும்புவிமீதினிலேசிவமேபரமசிலமேஆசிவமே!

எண்ணாதெல்லாமெண்ணிப்புண்ணாகிமனமேவெகுவணி
யேங்கியழுதிடவேசிவமேபரமசிவமேஆசிவமே!

நல்லமணிமேடைகளும்சொல்லரியவாடைகளும்
நண்ணும்பனைப்புரிவாழ்சிவமேபரமசிவமேஆசிவமே!

எல்லவருக்கும்வினை அல்லல்தவிர்த்தாளுனை
ஏத்தினேனேழைமிகசிவமேபரமசிவமேஆசிவமே!

மரகதவல்லிவிருத்தம்-முகாரி.

[illegible]லகில்யாருமியற்றிடக்காணேனீது
செப்பினுய்தாயேயான்செய்தீவினைப்பயனோமிக்க
முப்புவனத்துமில்லாமுயற்சிசெய்தாலின்னே
கொப்பெனப்புவியுளார்கள்குறைசொல்லிப்பழித்திடாரோ

வசனம்.

கேளுமென்னைப்பெற்றதாயே! பிரார்த்துவப்படியே ஒருவரிறந்தால் அதைப்பற்றி உயிரோடிருப்பவர் இறத்தல் சொற்கமத்தியபாதலமென்னு மூவுலகிலுமில்லை. ஆகையால் நீயிந்தவண்ணஞ்செய்தால்உலகத்தாருன்னைப்பழிக்கார்களா? அம்மா!

குணசீலிஅகவல்-ஈதுகுலகாம்போதி.

அன்னமேகேளாயறைகுவேனிப்போ
இந்நிலத்தன்னிலிசைந்திடுங்கேள்வன்
உயிர்துறந்தானென்றுரைத்தசொல்கேட்டு
உயிர்துறப்பவளேஉத்தமியாவாள்
மணமகனிறந்தமார்க்கமதறிந்து
இணங்கியேயவனோடுடன்கட்டையேறுவள்
மத்திமையென்றுவகுத்துரைப்பார்கள்
வித்தகக்கொழுநன்வியத்தபின்வாழ்வாள்
அதமியாமென்றேயவனியிலுரைப்பார்
சிதைவருபிரந்தமாத்திரைமுதலா
ஏந்திழைமார்கள்எண்ணிலர்தத்தம்
காந்தருடனேகட்டையேறினரால்
ஆகையால்யானும்ஆவியைவிடுப்பேன்
தோகையேநீயுந்துயர்விடுவாயே.

வசனம்.

எனதுதவப்புத்திரி! இப்பூவுலகில் நடவாத நூதனகாரியமல்ல. முன்னாள்பிரந்தை மாத்திராதேவிமுதலான அனேகம் பெண்கள் நாயகனிறந்தபோது உடன்கட்டையேறினார்கள். ஆகையால்யானும் உடன்கட்டையேறச் சம்மதமாயிருக்கிறேன். நீயதைப்பற்றிவிசனப் பட வேண்டாமம்மா!

மரகதவல்லிக்கும் - குணசீலிக்கும்தர்க்கம்.

கண்ணிகள்.

இ-ம்-இந்துஸ்தானி-தாளம்-ஆதி.

மரகதவல்லி.

அன்னையேயிறக்கத்துணிந்தாய் கணவனுடன்
சின்னவயதென்னைமறந்தாய்
பன்னிப்பன்னிநீவிம்மாபதைப்பதுவேனோசும்மா
நின்னையல்லால்வேறிம்மாநிலத்தாதரிப்பாரம்மா. (அன்)

வசனம்.

என்னை அருமையாகப் பெற்றுவளர்த்த நீங்களிருவரும் இறந்தால் இவ்வுலகில்என்னை ஆதரிப்பவர்யாரிருக்கின்றார்களம்மணி.

குணசீலி.

ஆதரிப்பாரில்லையேயென்றாய் அருமையுள்ள
மாதரசேசொல்லுவேன்நன்றாய்.
வாதிமேனைசன்மார்க்கமாமதுன்துயர்தீர்க்க
போதுவனினிக்காக்கப்புந்தியிலேனோவேக்கம். (மா)

வசனம்.

எனதுகண்மணி! மதுரையில்வாழும்உன்மாமன் உன்னைப்பாது காத்திரக்ஷிப்பான் நீசற்றும்சிந்திக்கவேண்டாமம்மா!

மரகதவல்லி.

புந்திமகிழ்வாரில்லையே புகலரிய
முந்தையூழாலாந்தொல்லையே
நந்தாவமுதையூட்டிநாணயமாய்ச்சீராட்டி
தொந்தமாருஞ்சலாட்டித்தோகையரோடுகூட்டி. (புந்)

வசனம்.

அன்னையே! என்னைத்தனியேவிட்டு நீயிறந்தால்எனக்கு அன்ன மூட்டிஅதிகவிளையாடல் காட்டிக் கண்டுகளிக்கத்தக்கவர் யாவரிருக் கின்றார்கள் தாயே!

குணசீலி.

கூட்டுவாரின்றியேஎன்றாகுமா நம்நிலையினில்
தீட்டியவினைவிட்டேகுமா
நாட்டினிற்கொடுஞ்சதிராமதியோமிக்கெதி
தேட்டமுடனேபதிசேருவேனென்செல்விதி. (கூட்டு)

வசனம்.

அறிவிற்சிறந்த அரும்பாவாய்! ஜீவர்களுக்குச் சிவன்துணையே யன்றி, ஜீவர்கள்ஒருக்காலும் துணையாகமாட்டார்கள். எல்லாம்ஜெக தீசன்திருஉள்ளப்படிநடக்கும். நீசிந்தனைப்படவேண்டாங்கண்மணி!

மரகதவல்லி.

அஞ்சியேநான்கொள்ளுங்காதலால் உங்களுடனே
துஞ்சுவேனிங்கேநீசாதலால்
எஞ்சலில்யாருமிழஇனத்தவர்வந்துசூழ
பஞ்சையாகியேதாழ்பாரிலிருந்துவாழ. (அஞ்சி)

வசனம்.

உங்களிருவரையும்விட்டு உலகில்உயிர்தரித்து எப்படியிருப்பேன். ஆகையால்நானுமுங்களுடனேயிறந்துவிடுகிறேனம்மா!

குணசீலி.

பாரில்நான்சாதல்நீதியே நீயுமிறத்தல்
நேரிலலநீதியே
நாரியர்க்கேகுறு அன்புநாதனிறந்தபின்பு
பாருநீபோசித்தின்புபகர்வதேயிகத்துன்பு. (பா)

வசனம்.

கேளும்எனதருமைப்புத்திரியே! உலகத்தில் உத்தமஸ்திரீகள் உயிர்துறந்தகணவனுடனேஉடன்கட்டையேறல் நீதியாகும். நீ அப்படியிறத்தல் அநீதியாகமுடியுமாகையால், உலக அபவாதனைக்குட்படாமல் நீயிறவாதிருத்தலேநன்மையாகுங்கண்மணி!

மரகதவல்லி.

துன்பிலாநம்மனைமேவியே அம்மாவென்றுரான்
அன்பினுலாரைக்கூவியே
என்செய்வேன்தனியாயேயியம்பிடுகுவாய்நீயே
யின்னல்தீர்த்தருள்வாயேயிணையிலாவெந்தன் தாயே. (துன்)

வசனம்.

என்னைப்பெற்றதாயே! இவ்வாறுஎனக்குத்தேறுதல்சொல்லிநீயிறந்தாயனுல், நான்வீதியிற்சென்று விளையாடிவீட்டில்வந்து அம்மாவென்றுஆசையாய் ஆரையழைப்பேனம்மா!

குணசீலி.

தாயாமுலகேழுக்குமீசன்மறையோதைகள்
ஓயாப்பனப்பாகையில்வாசன்
மாயாசம்பந்தத்தார்க்கும்மையலொழியத்தீர்க்குஞ்
சேயேயுன்னேயுங்காக்குஞ்சேவடிதன்னில்சேர்க்கும். (தா)

வசனம்.

கேளும் பெண்கள்நாயகமே! அநேகவஸ்துக்களுக்கெல்லாம் அன்னையும்பிதாவுமாகிய அநாதாரக்ஷகன் உன்னையும் பாதுகாப்பன், ஆகையால்நீ அழாமல்வீட்டிற்சென்று அன்பாயிரும்அன்னமே!

பொதுவிருத்தம்-சாவேரி.

தாய்மகள் தனக்குத்தக்கவா றுரைத்துந்
  தரணியிலிருந்திடச்செய்து
தூயதன் கணவனுடன்சுடலை
  துன்னியேயுடன்கட்டையேற
மேயதன்னினத்தார்விதிப்படிச்செய்யும்
  விதமெலாமுடித்தபின்விளங்குஞ்
சேயரித்தடங்கட்செல்வியுமெழுந்து
  திடமுடனேயிவைசெய்வாள்.

வசனம்.

கேளுஞ்சபையோர்களே! குணசீலியம்மாள் தன்மகளுக்குப்பல விதமாகத் தேறுதல்சொல்லி, தன்நாயகனுடன்சென்று சுடலையில் உடன்கட்டையேறியபின் சுற்றத்தார் செய்யவேண்டியகருமங்களைச் செய்துமுடிக்க, அதுகண்டமரகதவல்லி சமக்கடனைமுடிக்கும் விதங் காண்பீர்கனவான்களே!

மரகதவல்லி,தரு-இ-ம்-புன்னுகவராளி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தலைவிதியிதுவுந்தானோ பாவியாகுமென். (தலை)

அநுபல்லவி.

இந்தத்தரணியிலிலையவுஞ் சதுர்முகனெழுதிய, (தலை)

சரணங்கள்.

முன்னேகடலதனுற்சூழும அவனிதனில்
மலைவிலாமல்வாழ்காலத்தில்மகனிலாமல்
...லயாங்கருப்...செய்கதனில்தனிக்குறையோ
இலையுமழிந்துமாண்டாரையோ
  விலையிலாமணிகளும்விதவிதவணியும்பொன்
  கலைபொருள்யாவையும்கண்டுஉருகவுமென். (தலை)
காவிற்கலைமகளைவைத்தநான்முகனுக்கும்
பாவிபடைத்தபோதிப்பாடுபடுத்திமனம்
மேவியமைத்தானோமேதினியில்மேன்மைதுலைந்து
கூவியழவேதனியாகி

தாவித்தவித்துமனந்தளர்வதுடலிலுள்ள
ஆவிதுடித்துமிகவயர்ந்திக்கெடுதிகொள்ள. (தலை)

வெள்ளிபொன்னினாற்செய்தமைத்தஅரிசியினை
அள்ளிவாயிலிடவுமெந்தன்உள்ளந்துணிந்து
கொள்ளிவைத்தாக்குடமுடைத்துக்குவலயத்தில்
துள்ளித்துடித்தழவுமானேன்
பிள்ளையிலாமலென்னைப்பெற்றுவளர்த்ததிந்தக்
கொள்ளைதனக்கோநான்செய்துறையோயெனக்குவந்த. (தலை)

கன்னல்கமுகரம்பையோடுகதித்தெழுந்த
செந்நெல்விளைவயல்கள்சூழுந்திறமுடைய
இன்னலொழிபனப்புரியில்எழுந்தருளும்
மின்னவிடைசவுந்தரியாள்
தன்னும்பாகத்தமரும்தூயமாயூரநாதன்
என்னையிப்படிச்செயஎண்ணினாரோவிப்போதென். (தலை)

மரகதவல்லிவிருத்தம்-முகாரி.

என்னருங்கனியேமானேயென்றெனையழைத்தவாய்க்கு
உன்னருமரிசியிட்டேஉடன்குடமுடைத்தேனெந்தன்
இன்னல்தீர்த்திடுவதற்கோவிருநிலந்தன்னிற்காணேன்
தன்னிகர்கயிலைவாழுஞ்சங்கராவென்னசெய்வேன்.

வசனம்.

ஆபரமசிவமே! எனக்குச் சீரிட்டு பேரிட்டு உணவளித்துப் பாதுகாத்த தாய்தந்தையரைத்துறந்த எனக்கு உதவிசெய்பவர் உலகில் ஒருவருமில்லையேஜெகதீசா!

தோழிவிருத்தம்-ஆனந்தபைரவி.

கதியினையுதவுமுன்றுகண்ணுடைக்கடவுள்தந்த
விதியினைக்கடப்பாரிந்தமேதினிதன்னிலுண்டோ
சதிருறத்தாமுன்செய்ததவத்தினால்வந்தவித்த
விதமதையநுபவிக்கவேண்டும்நீவருவாயம்மா.

வசனம்.

திரிநேத்திரமுடைய சிவபெருமான் ஜீவர்கள்செய்த தீவினைக்கிடாகத்தந்த சுகதுக்கங்களையநுபவித்தே தீரவேண்டுமாகையால், நீசித்தசஞ்சலப்படவேண்டாம். வீட்டுக்குளெழுந்துவாருமம்மா!

மரகதவல்லிதரு - இ-ம் - முகாரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

தாயைவிட்டுத்தனிக்கலானேன் தந்தை. (தா)

அநுபல்லவி.

சேயாய்ப்பிறந்திவர்க்குச் செய்யுங்கடனைச்செய்தேன். (தா)

சரணங்கள்.

மானேமரகதமேமங்கைக்கரசேசெந்
தேனேயெனவளர்த்துச்சிறந்தவுணவைத்தரும். (தா)
வாரிமுடித்துநல்லவர்ணப்பொட்டிட்டரிய
நேரிலணியையெற்குமிரைத்திடுதற்குரிய. (தா)
புகலும்வேதசாஸ்திரப்புராணப்பொருளையல்லும்
பகலுநன்மதியினைப்பண்பாயெனக்குச்சொல்லும். (தா)
மாலைமதியோடாத்திமங்கைசிரத்தணியுந்
தாலிநகர்வாசனைச்சதாநிதமும்பணியும். (தா)

மரகதவல்லிவிருத்தம்-முகாரி.

என்னையீன்றவரைவிட்டேயெளியளாயிந்தவீட்டில்
மன்னியேவாழ்வதற்கென்மனந்துணிந்துயிர்தரித்தேன்
இன்னலுமொழியாதேதங்கியிடருறவிருக்கலானேன்
பன்னகாபரணனேநீபணித்ததிப்படியுமுண்டோ.

வசனம்.

அருமையாக என்னைப்பெற்ற மாதாபிதாக்களிறந்தவுடன் நானும் இறவாது உயிர்தரிக்கவும் ஓயாக்கவலை உள்ளத்தில் கொள்ளவும்செய்தது நின்னருள்தானோ, தெய்வமே!

மரகதவல்லிதரு-இ-ம்-முகாரி-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

அய்யோதெய்வமேயிந்தஅவதிப்படவுமுன்னஞ்
செய்யாவினைசெய்ததல்லவோபரமசிவம்.
அன்னையுமாளவெற்கன் அன்புள்ள தந்தைமாள
என்னகுறைகள்செய்தேனோபரமசிவம்.
நேற்றிருந்தாரேயென்றுநினைந்துபுலம்புமென்னை
ஆற்றுவாரையுங்காணேனேபரமசிவம்.

பாவியாளுமேயிங்குபதிக்கதிபெர்தன்
ஆவிதுடிக்குதையனேபரமசிவம்.

அன்னையுந்தந்தையுநீ ஆருயிர்த்துணையுநீ
பின்னையாருண்டெனக்குப்பரமசிவம்.

பணப்புரிதன்னில்வாழ்பன்னகாபரணுடைத்தன்
மனக்குறையென்னசெய்தேனேபரமசிவம்.

தோழன்விருத்தம்-பூரிகல்யாணி.

உறவினரெல்லாமொன்றுசேர்ந்தில்லில்
யோசனைசெய்துபின்னாடு
நறுமலர்க்குழலிகாட்டமுமகிழ்ந்து
நாமவள்சொற்படிசெய்து
குறைதவிர்ப்பதாகக்கொள்கையென்றெண்ணிக்
கோதிலாவைசியரெல்லாம்
முறையுடனெழுதிமுடங்கலையனுப்ப
முன்னினார்துன்னினார்தாமே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக தனபதிசெட்டியாருங் குணசீலியம்மாளும் இறந்தபின்பு செய்யுங்கருமங்களெல்லாம் செய்துமுடித்து, இனத்தார்யாவரும் வீட்டிற்குவந்து மரகதவல்லிமனோபீஷ்டத்தையறிந்து மதுரையில்வாழும் தருமலிங்கசெட்டிக்கு ஓலையெழுதி, சேவகனிடம் சொல்லும்விதங்காண்பீர்.

தோழன்விருத்தம்-காம்போதி.

செப்பருந்தருமலிங்கச்செட்டியாரிருந்துவாழும்
தப்பிலாமதுரைக்கிப்போசாவோலைகொண்டுசெல்லு
ஒப்பிலாசேவகாநீயோடியேதோட்டிதன்னைக்
கைப்பிடியாகக்கொண்டுகூடியேவருகுவாயே.

வசனம்.

சேவகா! நீசீக்கிரஞ்சென்று தோட்டியை அழைத்துக்கொண்டு வருவாயடா!

சேவகன்வசனம்.

அப்படியேஅழைத்துவருகிறேனையா!

சேவகன்தோட்டியையழைத்தல்-வசனம்.

அடாஆரடா! சேரியில்வாழும் கம்புகட்டிபெத்தண்ணு! பொம்மண்ணு! முத்தாண்டி! மாயாண்டி! என்ன ஒருவரையுங்காணோம் இந்தவீட்டுக்காரனைக்கூப்பிடுவோம்நல்லது ஆரடா அடாவீரா!

தோட்டிவசனம்.

ஏனையா!

சேவகன்வசனம்.

தனபதி செட்டியார் வீட்டில் செட்டிமாரெல்லாம் கூட்டஞ் சேர்ந்துஉன்னை அழைத்துவரும்படிச்சொன்னார்சீக்கிரம்வருவாயடா!

தோட்டிவசனம்.

மஹாசந்தோஷம். இதோவருகிறேனையா!

சூத்திரன்விருத்தம்-நாட்டை.

தட்டிசல்லடமுங்கட்டித்தமுக்குடன்தடியுங்கொண்டு
திட்டமாய்ச்சரிகையெங்குந்திகழ்ந்தகம்பளமேற்றாங்கி
மட்டிலாமதுநுகர்ந்தமயக்கமோடேவருங்காணப்
பொட்டினைச்சபையிற்றோட்டிபொங்கமாய்வருகின்றானே.

வசனம்.

மஹா சந்தோஷமாக செட்டிமாரழைத்ததைக் கேட்கத் தோட்டிவருகிற விதங்காண்பீர்கனவான்களே!

தோட்டிதரு-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தோட்டிநானுண்டே கதிர்காமத். (தோ)

அநுபல்லவி.

மூட்டியேபுகைசுடுகாட்டினிற்பிணமுனை
நீட்டியேதடியினால்மாட்டியேவாட்டிடும். (தோ)

சரணம்.

செத்தவோர்மாடெடுப்பேன் பணஞ்
சினத்தினில்நாட்டித்தனித்திருப்பேன்
சுத்தமாய்நானிருப்பேன் சொல்லுஞ்
சுழுத்தியில்மெய்யாய்த்தொடர்ந்திருப்பேன்.

சத்தியந்தனையேசற்றுமறந்திடாச்
சுத்தனைநாவாற்றுதித்துப்பழிபடா. (தோ)

இருகலையடைத்திடுவேன் பின்பு
எழில்சுழுமுனையிலேற்றிடுவேன்
கருவியையொடுக்கிடுவேன் சந்திர
கலையமுதுண்டுகளித்திடுவேன்
வரும்வினைகளேவகையாய்த்தெரியும்
பொருவருமீசனைப்பூசனைபுரியும். (தோ)

வேதத்தினுனியறிவேன் அந்த
வித்தகன் தங்கிடும்விதமறிவேன்
நாதத்தின்முடியறிவேன் விந்து
நாடித்திரண்டிடும்விதமறிவேன்
சோதிபொலியுருவைசூக்ஷுமத்திற்றேர்ந்த
ஆதிநடுமுடியதானதைச்சார்ந்த. (தோ)

பணமனைதயிகத்தேடி உலகில்
பத்தரையிகழ்பாய்வாயாடி
துணிவுடன் துயர்தேடிச் சீராய்
சுகிப்பவர் தங்களைநான்நாடி
கணமதிலவர்களைக்கண்டனஞ்செய்யும்
பணியணிபுனையும்பரமனுமய்யும். (தோ)

சேவகன்வசனம்.

அடாவிரா! என்னடாசொன்னாய்! நன்றாயிருக்கிறதே அசேதகன்மீ, சிவத்தினிற் கலப்பேனென்றும், சுழுத்தியிற் சுகிப்பேனென்றும், வேதமுடிவை யறிவேனென்றும், விமலனைப் பூசிப்பேனென்றும்விளம்பினாய், இப்படிச்சொல்லத்தகுமோடா! அடாபறையா!

தோட்டிவசனம்.

பறையனென்றாலென்னதெரியுமா? சாமி! சொல்ரன்கேளாண்டே!

தோட்டிதரு - இ - ம் - நாதநாமக்கிரியை-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

எந்தன் பறைச்சீரியம்புவேன்கேளாண்டே.

சரணம்.

சந்தமிகுந்தசிவந்ததாமரையைத்
தனகாசனமாக்கொண்டதில்மேவுமெண்
கண்ணன்கருங்குழல்செந்துவர்வாய்வெண்
கலைமகடன்னைக்கடிமணஞ்செய்துபின்

இந்திவுலகினிலுள்ள சராசர
வெல்லாவுயிர்களையுஞ்சிருட்டித்ததும்
சுடிலென்கையிலிருக்குமிப்பறையினி
லின்னிசையாகவெழுந்தவென்கொட்டிலே. (எந்)

வசனம்.

ஓ ஆண்டைமாரே! நான்பறையடிக்க, பிரமதேவன் சரஸ்வதியைக்கலியாணஞ்செய்து உலகத்திலுள்ளவுயிர்களைச் சிருட்டித்தான். என்பறையில்லாவிட்டால் உலகத்தில் சிருட்டியென்பதேயில்லை. தெரிந்ததையா? சொல்லுகிறேன் கேளு.

சரணம்.

அண்டங்கள்முழுதுமோரடியினிலளந்துபின்
னப்புவியரசுசெய்யரசனையடித்துனைக்
காளாக்கியவருளாளனும்விண்டுவும்
அமுதுறழ்மென்சொலரும்பணிசுரிகுழல்
தெண்டையங்கண்திருமின்னைமணந்துபார்
இனர்தருவுயிர்களைக்கீர்த்தியாய்க்காத்ததும்
கேடிலாவென்கையிற்கிடைக்குமிப்பறையினிற்
கீதமாயெழுந்தொலிகேட்குமென்கொட்டிலே. (எந்)

வசனம்.

ஓ ஆண்டைமாரே! என்பறையொலியினால்திருமால் இலக்ஷுமியைக்கலியாணஞ்செய்து சகலவுயிர்களையும் காத்திரக்ஷித்தார்! இல்லாவிட்டால், உலகத்தில் திதியென்பதேயில்லை. தெரிந்தீர்களா? இன்னுஞ்சொல்கிறேன் கேளும்.

சரணம்.

கரைபொருவார்திரைக்கடலினிற்றோன்றிய
கடுவதையுண்டுவிண்ணவர்தமைக்காத்திட்ட
கடுக்கையங்கண்ணியோன்கலைமதிதவழ்வரைக்
கன்னிகையாகியகௌரியைமணஞ்செய்து
உரைதருமுவுலகுள்ளுறுமுயிர்களை
உலகிறுதியிற்பதமொடுக்கிரக்ஷிப்பதும்
ஊனமிலாவென்கையோங்குமிப்பறையினி
லின்னதமாகவெழுந்தவென்கொட்டிலே. (எந்)

வசனம்.

கேளும்ஆண்டைமாரே! நான்கொட்டியபறைமுழக்கால் பரமேசன் பார்வதியைக்கலியாணஞ்செய்து யுகமுடிவில் சர்வசங்கபரித்தியாகஞ்செய்து சகலஆன்மாக்களையும் தனது திருவடியிற்சேர்த்தனர். இல்லாவிட்டால், உலகத்தில் சங்காரமென்பதேயில்லை. ஆகையால், என்பறையோசை முத்தொழிலுக்குங் காரணமாயுள்ளதென் றறிவீர்களாண்டைமாரே.

சேவகன்வசனம்.

இருக்கட்டும் சீக்கிரம்செட்டிமாரைக்கண்டுகொள்வாயடா!

தோட்டிவசனம்.

என்னை அடிமைகொண்ட ஆண்டைமாரே! அனைவர்க்குந்தண்டஞ்செய்தேன். அடியேனை அழைத்தகாரணந் தெரிவிக்கவேண்டும் ஆண்டைகளே!

தோழன்வசனம்.

அப்படியே சொல்லுகிறோம் எழுந்திரடாதோட்டி, அடா தோட்டி! நல்ல தருமங்களைச்செய்திருந்த தனபதிசெட்டியார் இறந்ததைப்பற்றி ஓலையெழுதி உறவினருக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டுமல்லவா? அதைப்பற்றி உனைவரவழைத்தோம். இந்தா இந்த ஓலையை மதுரையில்வாழும் தனபதிசெட்டியார் மைத்துனராகிய தருமலிங்கசெட்டியாருக்குக்கொடுத்து, சங்கதிதெரிவிப்பாய்! சீக்கிரமே போய்வருவாயடாதோட்டி!

தோட்டிவசனம்.

அப்படியே யென்பெஞ்சாதியிடத்தில் ஒருசொல்லு சொல்லிப்போட்டுவருகிறேனாண்டைமாரே!

தோட்டிதன்மனைவிக்குச்சொல்லுதல், வசனம்.

அடிசெல்லி! நான்மதுரைக்குப் போய்வாரேன். நீவீட்டிலிரடி யெம்மவளே!

தோட்டிச்சிவசனம்.

அப்படியேபோய்வாடாதோட்டிசாமி!

சூத்திரர்வசனம்.

இவ்விதமாக தோட்டி தன்மனைவியிடம் விடைபெற்று ஓலையெடுத்துக்கொண்டுவருவதன் முன் மதுரையில்வாழும் தருமலிங்கசெட்டியார் தன்மனைவி காமவல்லியுடன் இச்சபைக்கு வருகிறவிதமறிவீர்.

பொதுவிருத்தம் - கல்யாணி.

திருவுடைத்தருமலிங்கச்செட்டிதன்மனைவியோடு
பொருவருமணிகளாடைபுனைந்துசேடியர்களெல்லாம்
துரிதமாய்ப்பணிகள்செய்யத்தோழர்தன்னருகுசூழ
பரிவுடன்சபையைநாடிப்பூரிப்புடன்வருகின்றாரே.

தருமலிங்கசெட்டிவருதல்.

தரு - இ - ம் - கல்யாணி-தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

செட்டியாரிதோவந்தார் தருமலிங்க
செட்டியாரிதோவந்தார்.

அநுபல்லவி.

மட்டிலாப்புகழ்பெற்றமகிதலத்தினிலுற்ற
திட்டமாய்க்கலைகற்றசிரியர்தன்னைச்சுற்ற. (செ)

சரணம்.

வட்டப்பாகைசிரசில்வாலப்பிறைபோல் துன்ன
வாகாய்கலிக்கித்துராய்வதிந்துபளப ளென்ன
சட்டமாய்ச்செவிகளில்சார்தரும்ரவை மின்ன
சாம்பூநதத்திற்செய்தசந்திராரமீ தென்ன
யாவருங்கொண்டாட விருபுறங்
காவலர்நாட வெண்சாமரை
பூவையர்போட காமவல்லி
தேவியுங்கூட
எத்திசையிலும்விலைபெற்றமணிப்பணியும்
முத்துச்சரமுமார்பில்தத்தியசையவெழில்
பணையில்மெலியக்கனமயூரிசனைத்
தினம்பணிவீரதருமம் மனதினிலோங்கிய. (செ)

தருமலிங்கசெட்டிவிருத்தம்-கல்யாணி.

அடற்புவிதனக்குண்மிக்கவணிபெறுமாடையாகுங்
கடற்கரைதன்னில்நந்துங்கப்பல்சேர்ந்ததுமற்றெந்த
விடத்தினிலிருப்பதுந்தேர்ந்திப்பொழுதேயெனக்குச்
சடுக்கெனக்கண்டுசென்றுசாற்றுவீர்தோழமாரே.

வசனம்.

ஆவெனது ஆத்மநண்பசிகாமணிகளே! இப்போதுகடற்கரைக்குநீங்கள்சென்றுநமதுகப்பல்வந்துசேர்ந்ததும் சேராததும்சிக்கிரங்கண்டுவந்துசொல்லுங்களப்பாநண்பர்களே.

தோழர்வசனம்.

அப்படியேபோய்ப்பார்த்துவருகிறோம்பிரபுவே!

தோழர்வசனம்.

ஆரடா அடா கப்பற்காரர்களே!

கப்பற்காரர்வசனம்.

ஏனையா!

தோழர்வசனம்.

உமதுகப்பலோடுகூடவந்த எங்களெசமானாகிய தருமலிங்க செட்டியார் கப்பலெங்கே? காணோமே? சொல்வீர்களப்பா!

கப்பற்காரர்வசனம்.

கேளும்செட்டியாரே! எங்கள்கப்பலோடுசேரக்கேற்றிவந்த உங்கள் தருமலிங்கசெட்டியார்கப்பல் நடுக்கடலில்வரும்போது, அதிககாற்றடித்துப் பாய்மரம் முறிந்துவழிகெட்டுக் கருங்கடல்பாய்ந்ததையனே!

தோழன்விருத்தம்-இ-ம்-கன்னடம்.

அரும்பெறற்காட்சியுள்ள அட்டலட்சுமிகள்வாசம்
பொருந்தியநாய்கரேநேறபுகல்வதுகேளுங்கப்பல்
கருங்கடல்பாய்ந்ததென்றுகழறினர்கப்பற்காரர்
தருந்திறமுயற்சிசெய்யச்சாருவாய்சேருவாயே.

வசனம்.

கேளும்பிரபுவே! நாங்கள்கடற்கரைக்குப்போய்ப்பார்த்தோம். கப்பல்வரவில்லை, அதைப்பற்றி, கூடப்போனகப்பற்காரரைவிசாரித்ததில், நமதுகப்பல்காற்றினால் பாய்மரமுறிந்து கருங்கடல்பாய்ந்ததாகச்சொன்னார்களையனே!

தருமலிங்கசெட்டிவசனம்.

ஆ! ஆ! நமதுகப்பல் விலையுயர்ந்தசரக்குகளை யேற்றிவந்ததாயிற்றே, அதுகருங்கடல்பாய்ந்தாலென்செய்வேன்தோழர்களே!

சூத்திரன்வசனம்.

இவ்விதமாக தருமலிங்கசெட்டியார்கப்பல் கருங்கடல்பாய்ந்து நன்றுகேள்வியுற்றுக்கவலைகொண்டிருக்கும்போது, தனபதிசெட்டியாரிந்த ஓலைகொண்டுவந்ததோட்டி மதுரைமாநகரையடைந்து தருமலிங்கசெட்டியாரை வீதியிலிருந்துகூப்பிடும்விதங்காண்க.

தோட்டி அழைத்தல்வசனம்.

ஓஐயாசெட்டியாரே! ஓஐயாசெட்டியாரே!

தோழன்வசனம்.

ஆரடாஅடா! தோட்டியே! என்னடாசெட்டியாரைக்கூவுகிறாய்? நீயெந்தவூர்? எங்கேவந்தாய்? தெரியச்சொல்லடா?

தோட்டிவசனம்.

நான் கதிர்காமம். தருமலிங்கச் செட்டியாருக்குச் சாவோலைகொண்டுவந்தேனையா!

தோழன்வசனம்.

பிரபுவே! கதிர்காமத்திலிருந்துதோட்டிசாவோலைகொண்டுவந்திருக்கிறானையா!

தருமலிங்கசெட்டிவசனம்.

ஐயோ! ஈதென்னவிபரீதம், இதற்குமே லிதுவுமொன்றோ? அதைவாங்கிவந்துவாசியப்பா!

தோழன்வசனம்.

அடாதோட்டி! நீகொண்டுவந்தஓலையைத்தருவாய்.

தோட்டிவசனம்.

இந்தாசாமி! ஓலை எனக்குச்சேரவேண்டியமரியாதையைவாங்கிவாரும்ஆண்டைகளே!

தோழன்ஓலைவாசித்தல்-விருத்தம்-ஆரபி.

மன்னியசீர்த்திமதுரைவாழ்தரும
லிங்கனேமகிழ்ந்திவைகேளுநின்
தன்னருள்மாமன் றுஞ்சினன்கூடத்
தாரமுந்துஞ்சியதவர்க்குப்
பின்செயுங்கருமம்பிழையறச்செய்தோம்
பெருமநீயதிற்றிவணெய்தி
நன்னயமாகமேற்செயுங்கருமம்
நடத்தநீசீக்கிரம்வருவாய்.

வசனம்.

கேளுந்தருமலிங்கசெட்டியாரே! உன்மாமனாகியதனபதிசெட்டியார்சிவலோகப்பிராப்தியாய்விட்டார். உன்மாமியாகியகுணசீலியாரும்உடன்கட்டையேறினாள். அதைப்பற்றிச்செய்யுந்தருமங்களைச்செய்துமுடித்தோம். இனிமேற்செய்யுங்கருமங்களைநீவந்துமுடிக்கவேண்டியது. இதுநீயறியவும் இப்படிக்குக் கதிர்காமச்செட்டிகள் கைஎழுத்து.

தருமலிங்கசெட்டி புலம்பல்

தரு-இ௩ - இந்துஸ்தான்தோடி-தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

என்னசெய்வேனையோநான். (என்ன)

அநுபல்லவி.

என்னுயிராகுமாமன்றானுமிறந்தானும். (என்ன)

சரணங்கள்.

அன்னைதனக்குப்பதிலிந்நிலத்திலிருந்த
உன்னருமாமனும்பன்னியுமாய்ந்தாராம். (என்ன)

பண்ணருந்தவத்தினரெண்ணப்படியுதவு
மெண்ணருமாமனும்விண்ணடைந்தானும். (என்ன)

முன்னஞ்செய்யும்வினையால்பன்னியுடனேயின்று
கன்னியைத்தனியாகவிட்டின்னேயிறந்தானும். (என்ன)

பெருமையாயுலகினற்றிருவுடன்வாழ்ந்திருந்த
அருமையேயாகுமெற்குரியோன்மாய்ந்தானும். (என்ன)

பனப்புரீசரையொருதினப்போதுமறவாது
நினைப்பாய்தொழுமாமனித்தினத்தேமாண்டானும். (என்ன)

தருமலிங்கசெட்டிவசனம்.

கேளுந்தோழர்களே! ஓலைகொண்டுவந்ததோட்டிக்குமரியாதைசெய்தனுப்புங்கள்.

தோழர்வசனம்.

அப்படியேசெய்வோம்ஐயனே! அடாதோட்டி! இந்தாஉன்வெகுமானத்தைப்பெற்றுக்கொண்டுபோய்வாடா தோட்டி.

தோட்டிவசனம்.

செல்லாசெல்லாகுடுத்தீர் மனமவுச்சியாய் நாம்போய்வாருகிறே ஆண்டைமாரே.

தருமலிங்கசெட்டி விருத்தம்-இந்துஸ்தான் காபி.

அன்னமேகேளாயெந்தனுருயிர்க்குயிராய்மேவி
மன்னியமாமன்மாமிமாய்ந்துபோய்விட்டாராம்நான்
அன்னவர்களுக்கேகியணைகுவேனீதானிங்கு
நன்னயமாய்நம்வீட்டில்நலமுடனிருப்பாய்மாதே.

வசனம்.

ஆஹா! என்பிராணநாயகி! கதிர்காமத்தில்வாழ்ந்திருந்தஎன்மாமன்மாமியிறந்ததற்காக நான்போய்வருகிறேன். நீவீட்டில்பதனமாயிருப்பாய்பெண்ணே!

காமவல்லிவசனம்.

அப்படியேபோய்வாரும்பிராணநாதா!

தருமலிங்கசெட்டி தரு-இ-ம்-இந்துஸ்தான்பியாகு-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

எப்போகாண்பேனென்மாமனை சீ
ரிலகிடுமுலகினில்பலர்புகழ்நலமுடன்
சயுந்தியாகபூபனை. (எப்போ)

அநுபல்லவி.

ஒப்பாருமில்லையெனக்குயிர்த்துணையானவரையோ
இப்பாரோர்நல்லதறமென்னும்வாக்கியம்பொய்யோ
துப்புமொழிகளொன்றுஞ்செப்புதலின்றியெழில்
சுப்பிரமணியனுக்கொப்பாயிருந்தவரை. (எப்போ)

சரணங்கள்.

ஆரோடெடுத்துக்கூறுவேன் என்
அகத்தினில்மேவியமிகுத்திடுந்துயராது
ரோதினியென்தேறுவேன்.
பேரால்பெருத்திடும்போகி இந்தப்
பெரும்புவிதனில்மிதுவரம்பலபெறும்நல்ல
தாரார்புயத்தோனுகி.

ஆராருக்கென்னகுறையாக்கினாரோவென்று
வாராததிவினைகள்வந்தடைந்ததேயின்று
ஏரார்வணிகர்மனையிரக்கமாய்ப்போச்சுதே
தாரார்குழலின்மகள்தவிக்கவுமாச்சுதே. (எப்போ)

பங்கமிலாமனைதேடியே நல்ல
பண்புடன்யாவருந்திண்புவிமீதினில்
மங்களகரமாய்க்கூடியே.
எங்கும்புகழுடையோராய் இவண்
இருந்துபல்லறங்களைப்புரிந்துதன்மனையுடன்
பொங்கமாய்வாழ்ந்தாரேசீராய்

தங்கக்கடகக்கையும்சரிகைப்பாகைசிரமும்
துங்கமணியாரங்கள்துலங்கியநல்லுரமும்
மங்கைக்கரசியாகும்மாமிமாமனையுன்னி
அங்கந்துடிக்குதெந்தன்ஆவிதளர்வதினி. (எப்போ)

மாயாமலிறகளோதையும் இந்த
மைக்கடலுலகினில்மிக்குயர்புலவர்கள்
வாயாற்சொல்சிவகாதையும்
ஓயாப்பனசையம்பதி யதில்
ஒப்பிலையெனயாருஞ்செப்பிடுதற்குரிய
தாயாமுமையுடன்வதி.

மாயூரநாதனடிமலரைமனம்பதித்து
ஆயுமலர்கள்சூடிஅன்பாகவேதுதித்துக்
கேயூரமணிமுடிகிளரணியாடைசீராய்
நேயூரச்செய்தமைத்தநிமலனையானும்நேராய். (எப்போ)

தருமலிங்கசெட்டிதரு - இ - ம் - நீலாம்புரி - தாளம்-திரிபுடை.

கண்ணிகள்.

இந்தவிதமாயென்தலையில்கந்தமலரோன்கவலை
யேற்கவேசெய்தானெவரும்பார்க்கவே. (இந்த)

தந்தையோடுதாயிறந்துசிந்தைநொந்துமெய்ம்மறந்து
தையலாள்துயரதனால்நைகிறாள். (இந்த)

தன்னந்தனியாகவிந்தக்கன்னிதுயரால்வருந்த
சார்ந்ததேதகவலையதுநேர்ந்ததே. (இந்த)

பனப்புரிநாதரையொருநினைப்பாயுன்னாதேவரு
பாபமோபெரியோரிட்டசாபமோ. (இந்த)

பொதுவிருத்தம் - நாதநாமக்கிரியை.

மனமதுமறுகியேங்கிவழியெலாங்கடந்துமாமன்
மனையினிற்புகுந்தவந்தமாதினைக்கண்டுதேம்பி
நினைவயர்ந்தவசமாகிநின்றிடும்போதுவந்த
தனியுறவினரைக்கண்டுசாற்றுவான்சாற்றுவானே.

வசனம்.

மிக்கதுயரத்தோடு தருமலிங்கசெட்டியானவன் தன்மாமன் வீட்டையடைந்து மரகதவல்லி தனியாயிருப்பதைக்கண்டு துயரப்படும்போதுவந்தஉறவினரைப்பார்த்துவதென்றுசொல்வானெனில்.

தருமலிங்கசெட்டிதரு - இ - ம் - எதுகுலகாம்போதி - அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

நானில்த்திலென்போற்பாவஞ்செய்தோர்களை
 நமர்காள்நீர்கண்டதுண்டோ அந்தோ
 நமர்காள்நீர்கண்டதுண்டோ.

வானிலத்துயிர்தனைவயகர்தனிலும்வாழ்
 ஊனுயிரும்நகைக்க அந்தோ
 ஊனுயிரும்நகைக்க.

அன்னைவயிற்றிலவதரித்தேயிந்த
 இன்னலடையலானேன் அந்தோ
 இன்னலடையலானேன்.

பூமியில்மாதவம்புரிந்துவாழ்ந்திருந்தவென்
 மாமனிறந்திடவும் அந்தோ
 மாமனிறந்திடவும்.

மாமனுடனேபெந்தன்மாமிமடியவே
 பூமன்திருவுளமோ அந்தோ
 பூமன்திருவுளமோ.

ஊரில்நடக்கையில்லாஉடன்கட்டையேறலிப்
 பாரிலடுத்ததோதான் அந்தோ
 பாரிலடுத்ததோதான்.

தாலப்புரியில்வளர்தாய்ஞானம்பிகைநேசர்
 சாலமிதுவாகுமோ அந்தோ
 சாலமிதுவாகுமோ.

தருமலிங்கசெட்டிவசனம்.

ஆதோழமாரே! நான்இனிஎன்னசெய்யப்போகிறேனையா.

சுற்றத்தார்விருத்தம்-ஆரபி.

அப்பனேகேளாயிந்தஅவனியில்மனைவியோடுஞ்
செய்யுருந்தருமஞ்செய்துசீர்பெறவாழ்ந்தோரெல்லாம்
பையரவணியுமுக்கண்பரன்தருமாயுள்சென்றால்
துய்யவாருயிர்மெய்விட்டுத்துறப்பதுசாரவந்தானே.

வசனம்.

கேளுமப்பா! சந்திரசடாதாரமூர்த்தியாகிய பரமசிவம் அவரவருக்கு அமைத்தபடி முடியுமேயல்லது வேறேயொன்றும் நடவாது. ஆகையால்நீவிசனப்படவேண்டாமப்பா.

சுற்றத்தார்தரு - இ-ம்- ஆரபி - தாளம்- ஆதி.

பல்லவி.

பிரபஞ்சவாழ்க்கையைநம்பிநீயிப்படிப்பேசுவதழகல்லவே.

அநுபல்லவி.

கருவுருவாகியகனல்புனல்பாரொடு
காற்றும்விண்ணாகியகாயத்தின்கூறிது. (பிர)

சரணங்கள்.

சுக்கிலசுரோணிதத்துளிவிழுந்துருகையில்
தருச்சினைப்பைதன்னில்துளிகொண்டுவிழுந்தபின்
மக்களாய்மருமக்கள் மருவியசுற்றமென்றும்
மாய்கையால்வருங்கடன்காரரென்றறியாயோ. (பிர)

பெண்ணாசைமண்ணாசைபோனபொன்னாசை
பேரின்பவீட்டுக்குச்சாத்துங்கதவுகள்
ஒண்ணானமந்திரம்ஓதியுணர்ந்தநீ
யுணர்விலாப்பேதைபோலுரைத்திடலாகுமோ. (பிர)

இந்திரன்மனுமுதலிமையோர்முனிவரெல்லாம்
இறந்தார்களன்றியேயிருந்தாரொருவரில்லை
சிந்தைதுயரொழித்துச்செழும்பனப்பாகைவாழ்
சேயூர்பவனிரண்டுசேவடியைத்தொழாது. (பிர)

சுற்றத்தார்விருத்தம்- ஆரபி.

கல்வியுமறிவுமென்மேல்கதித்தெழுஞ்சீலகேண்மோ
தொல்லுலகதனிலுள்ளதொகைபெறுமுயிர்களெல்லாம்
வல்லவனாகுமீசன்வகுத்தவாறன்றிவேறே
புல்லுவதில்லைநீயுன்புந்தியிற்றெளிந்திடாயே.

வசனம்.

கல்வியறிவொழுக்கங்களிற்சிறந்தகருமலிங்கசெட்டியாரேகேளும்.

நீதிநூல்.

அன்றேயனு தியமைத்தபடியேயல்லால்
இன்றேபுதிதாயிசையுமோ? அதுவுமல்லாமல்,
பேறிளமையின்பம்பிணிமூப்புச்சாக்காடிவ்
வாறுங்கருவிலமைப்பு. இதுவுமன்றி,
என்னெண்ணமெல்லாயிமைப்போதுமுடியாது
அரன்தன்னெண்ணந்தப்பாது.

வசனம்.

இப்படிக்கெல்லாம் உலகசித்தாந்தமாகையால் நீசிந்திப்பதை விட்டு இனிச்செய்யவேண்டியகருமங்களைமுடித்து உன்மாமன்சொற் படியிந்தத் தெரிவையைமணஞ்செய்து செம்மையாய் இங்ஙனமே வீற்றிருப்பாயப்பா.

தருமலிங்கசெட்டிவிருத்தம்-பைரவி.

என்மனங்தேறவின்சொல்லிசைத்திடுங்கிளைஞரேநீர்
சொன்னதைச்செய்யவல்லமதொண்டனுமிக்கக்
கன்னிகையெனதூர்சென்றுகடிமணஞ்செய்யவுள்ளத்
துன்னினேனீங்களெல்லாமொப்புரையுரைத்திடீரே.

வசனம்.

கேளும்உறவினரே! நீங்கள் சொல்லியபடிசெய்வதற்குத் தடை யில்லை. ஆயினும், இந்தக்கன்னிகையின் விவாகத்தைமாத்திரம் என்னூருக்குப்போய்முடிக்க எண்ணுகிறேன்; அதற்குநீங்கள் சம் மதிக்கவேண்டுமையா!

சுற்றத்தார்வசனம்.

ஆனல், நீ அப்படியேபோய்செய்ய எங்களுக்குஞ்சந்தோஷந் தானப்பா!

பொதுவிருத்தம்-எதுகுல்காம்போதி.

பின்புதன்மாமன்மாமிப்பெருங்கடனெல்லாஞ்செய்து
தென்புடன்பொருள்களெல்லாஞ்சேகரித்தொன்றுசேர்த்து
மின்புரையிடையாளானமெல்லியையழைத்துக்கொண்டு
தன்பதிக்கேகும்போதுசாற்றுவான்சாற்றுவானே.

வசனம்.

தருமலிங்கசெட்டியானவன் தன்மாமன் மாமிக்குச் செய்ய வேண்டியகடன்களையெல்லாம் முடித்தபின்பு, பொருள்களெல்லாஞ்

சேகரித்து மரகதவல்லியையழைத்துக்கொண்டு தன்னகருக்குச் செல்லும்போது உறவினரைப்பார்த்துச் சொல்லும்விதம் எப்படியெனில்,

தருமலிங்கசெட்டி தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

என்பதிபோய்வாரேன் என்னுடனேநீரேன்
இன்னம்வரப்பாரேன் இன்னலையான்தாரேன் நேரேன். (என்)
கன்னல்மொழியாளைக்கல்யாணஞ்செய்வேளை
அன்னபோதோர்காளை அனுப்புவேன் ஆளை காளை. (என்)
போய்வரநீர்சொல்லும் பொய்யனைத்தும்வெல்லும்
நேயர்தமைப்புல்லும் நேசர்களே நில்லு நில்லும். (என்)
தாலநகர்வாசன் சவுந்தரிநேசன்
சிலமாயூரேசன் சேவடியிற் பாச தாசன். (என்)

தருமலிங்கசெட்டிவசனம்.

ஐயாசுற்றத்தாரே! நில்லுங்கள் யான்போய்வருகிறேன்.

சுற்றத்தார்வசனம்.

அப்படியேபோய்வருவாயப்பா!

பொதுவிருத்தம் — பூரிகல்யாணி.

வழிவிடவருவார்தம்மைமவருமென்றறைந்தோர்நாளுக்
கழிவிலாகாதமொன்றோடரையதாய்க்கடந்துவந்தோய்
பொழில்புடைசூழுஞ்சீர்சால்புறம்பியமூதூர்தன்னில்
பொழுதெலாம்போனபின்புபுராரிதன்கோயில்புக்கார்.

வசனம்.

இவ்விதமாகத் தருமலிங்கசெட்டியானவர்வழிவிடவந்தஉறவின்முறையாரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு, மரகதவல்லியுடன்சிலபரிசனங்கள்சூழ, தினம் ஒன்றுக்கு ஒன்றரைக்காதவழியாகவரும்போது ஒருநாள்பொழுதுபோனபடியால், புறம்பியமூதூரிலேதங்கிப்போவோமென்றெண்ணி, அவ்வூராலயத்திற் சென்று தோழனைப்பார்த்துச்சொல்லும்விதங்காண்பீர்கனவான்களே!

தருமலிங்கசெட்டிவசனம்.

எனதருமைத்தோழமாரே! நாம்அனைவரும்இன்றிரவுஇவ்விடத்தில்தங்கி, சுவாமிதெரிசனஞ்செய்துகொண்டு நாளையதினம் ஊருக்குப்போய்ச்சேருவோம், ஆகையால், இந்தவன்னிமரத்தின்கீழுள்ள

N19

கிணற்றங்கரை மிக்கபரிசுத்தமாயிருப்பதால், இந்த இடத்தில் சமையல்செய்யும்படித்திட்டஞ்செய்வீர்கள்!

தோழன்வசனம்.

சித்தப்படியே திட்டஞ்செய்தோமையா!

ருத்திரன்விருத்தம்-சங்கராபரணம்.

பாருலாவியநற்றெய்வப்பதிகளிலெல்லாஞ்சென்று
சீருலாவியபாமாலைசிவன்மனமகிழச்சாத்தி
நேரிலாப்புறம்பியமூதூர்நேர்ந்திடவடியாரோடு
தாருலாவியசம்பந்தர்தாமுமேவருகின்றாரே.

வசனம்.

கேளுஞ்சபையோர்களே! சீகாழியில் திருவவதாரஞ்செய்ததிருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் பதினாறாயிரம்திருக்கூட்டத்துடன் சிவஸ்தலங்கள்தோறுஞ்சென்று பதிகம்பாடிக்கொண்டு புறம்பியமூதூர் புறம்பியநாதனைச் சேவிக்கவருகிறவிதங்காண்க.

தேவாரம்-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பந்தத்தால்வந்தெப்பால் பயின்றுநின்றவும்பரப்
பாலேசேர்வாயேனோர்கான்
பயில்கண முனிவர்களுஞ்,
சிந்தித்தேவந்திப்ப சிலம்பின்மங்கைதன்னொடுஞ்
சேர்வார்நாளு நீள்கயிலைத்
திகழ்தரு பரிசதெலாஞ்;
சந்தித்தேயிந்தப்பார் சனங்கணின்று தங்கணாற்
றுமேகாண வாழ்வாரத்
தகவுசெய் தவனதிடம்,
கந்தத்தாலெண்டிக்குங் கமழ்ந்திலங்குஞ்சந்தனக்
காடார்பூவார் சீர்மேவுங்
கழுமலவளநகரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சம்பந்தர்வருதல்தரு-இ-ட்-தேசிகப்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சம்பந்தர்வந்தாரிதோ இந்தச்சபைதனிலே
சதுர்மறைமுதல்வனைச்சதாதிதந்துதிசெயுஞ். (சம்)

119097

அநுபல்லவி.

ஐம்புலனையுமொருவழிகூட்டி
அந்தாக்கரணந்தனிலேநாட்டி இந்த
அவனியில்உவமையில் சிவநெறிதவமெனும். (சம்)

சரணங்கள்.

மலைமகளுமை திருபாலமுதை மனமகிழ்வோடீனி தாயுண்டு
தொலைவருமேதாடுடை சொற்பதிகஞ்
சொல்வதுகேட்டரன் களிகொண்டு நல்ல
முத்துவெண்சத்திரத் தைத்தரப்பெற்றிடு. (சம்)

காதிற்கனககுண்டலமோர் கையில்ஜபமாலைகள்மின்ன
திதிலக்குமணி மார்பில்
திருமூந்நூலிலெஞளி துன்ன வான்
சுரர்தொழுமரனிடம் வரம்பெறுதிருஞான. (சம்)

சைவசமயக்கதிர்வீச சமணமதமாமிருள்வாட
மெய்வளரடியார் களிகூர
விண்புறச்சமய மிரிந்தோட பே
திகனுருமகமுயர் தகைமையில்புகலிவாழ். (சம்)

அடியிற்கனககுறடுதிரு வரையிற்காவியுடைசேர்த்து
முடியில்முத்துக்குடை கவிய
மூரிச்சின்னமொலி யார்க்க அரன்
அடியவர்புடையினில் திடமுடனடிதொழு. (சம்)

சம்பந்தசுவாமிகள்விருத்தம்—சாவேரி.

அண்டர்நாயகனையுள்ளத்தனுதினஞ்சிந்தித்தேக்கும்
தொண்டரேநாளையீசன் றுணையடிதொழுவோமின்று
மண்டலம்புகழுமித்தமடத்தினிற்றங்கியன்னம்
உண்டினிதிருப்பீர்விருரியனவியற்றுவீரே.

வசனம்.

கேளுஞ்சிவநேச திருத்தொண்டரே! இன்றையதினம்பொழுது போனபடியால், தேவதேவனாகிய சின்மயநாதனை நாளையுதினம்தெரிசிப்போம். இப்போது ஆலயத்துக்கடுத்த இந்தத்திருமடத்தில் அமுதுசெய்தற்குரியகருமத்தில்முயலுவீர்கள்!

அடியார்கவி.

அப்படியேநஞ் சொற்படிசெய்வோம்
மெய்ப்பொருடேருஞ் சிற்பரதேவே.

பொதுவசனம்.

இப்போதுவந்த சம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் தனதுதிருக்கூட்டத்துடன் மடத்திலிருக்க, வன்னிமரத்தின்கீழிறங்கிய தருமலிங்க செட்டியானவர் தோழருடன்சுவாமிதெரிசனஞ்செய்ய வருகிறவிதமறிவீர் கனவான்களே.

தருமலிங்கசெட்டிவசனம்.

கேளும்எனதாத்மகண்பசிகாமணிக்ளே! நாம்இங்குசும்மாவிருப்பதில்என்னபிரயோஜனம், சுவாமிதெரிசனஞ்செய்துகொண்டு வருவோம்வாருங்கள்;

தோழர்வசனம்.

ஆனல், வாரும்பிரபுவே!

தருமலிங்கசெட்டிசுவாமியைத்தோத்திரஞ்செய்தல்-விருத்தம்.

அங்கணாபோற்றிவாய்மையாரணாபோற்றிநாக
கங்கணாபோற்றிமூலகாரணாபோற்றிநெற்றிச்
செங்கணாயகனேபோற்றியாதிசிவபரஞ்சுடரேபோற்றி
யெங்கணாயகனேபோற்றியீசனேபோற்றிபோற்றி.

பராபரமுதலேபோற்றிபத்தியில்விளைவாய்போற்றி
சராசரமாகிவேறுயின்றதற்பரனேபோற்றி
கராசலவுரியாய்போற்றிகாமனையெரித்தாய்போற்றி
நிராமயபரமானந்தநித்தனேபோற்றிபோற்றி.

தருமலிங்கசெட்டிதரு - இ - ம் - நாட்டைக்குறிஞ்சி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கடைக்கண்பாரும் கருணாகரனே
காலஞ்செல்லுதே கர்மந்தீர்ந்திடேற. (கடை)

சரணம்.

சாடையினிற்கங்கை தரித்திடும்லோலா
சாதுசின்மயனே சதுர்வேதமூலா. (கடை)
பார்வதியாளிடப் பாகத்தமர்ந்தோனே
பாலனிடர்தீர்த்துன் பதஞ்சேரத்தானே. (கடை)

திருமால்முதலாந் தேவர்தொழுந்தேவா
சிற்சுகோதயமாய் திகழ்மகாநுபாவா. (கடை)

புண்ணியர்தம்மூனைழப் போக்கும்பவநாசா
புறம்பியமுதூர் பொருந்துஞ்சர்வேசா. (கடை)

தோத்திரம்.

ஒன்றாகியைந்தாயையைந் தருவாகிவருவாய்போற்றி
யின்றாகிச்சென்றநாளாயெதிர்காலாமெழுவாய்போற்றி
நன்றாகித்தீயதாகிநடுவாகிநின்றாய்போற்றி
யின்றெனதிடரைநீக்கியிரட்சிப்பாய்போற்றிபோற்றி.

கோவில்தாசிகள்விருத்தம்-இந்துஸ்தான்பியாக்கு:

கடிகமழ்மலரஞ்சார்ந்துகனகரத்பணியுமிந்தப்
பா செலாய்விலையாய்க்கொள்ளும்பட்டுவத்திரமுங்காலிற்
கெடிபெறும்பாதசாலங்கிளர்தரவணிந்துகோயிற்
குடமுறைதாசிமார்கள்கூடியேவருகின்றாரே.

வசனம்.

தருமலிங்கசெட்டியார், சுவாமிதெரிசனஞ் செய்யும்போது குடமுறைத்தாசிமார்கள் கோயிலுக்குவருகிற விதமறிவீர் கனவான்களே!

தாசிகள் தரு-இ-ம்-இந்துஸ்தான்பியாக்கு-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

ஈசனடியைத்தொழும் தாசியரிதோவந்தார் (ஈச)

சரணங்கள்.

வாசமலர்கூந்தலினில்வைத்துப் பணியாவும்பூண்டு
நேசமோடுசாந்துப்பொட்டு நெற்றியிலணிந்தேயீண்டு
நீதியுமையாள் பாதியனும். (ஈச)

வங்கிவளையல்தோடு வன்னமணிமுருகுகொப்பு
தங்கமுகஜம்புலிந்தத் தாணியிலிதற்கேதொப்பு
தகைமையாக வகைபுனைந்து. (ஈச)

முத்துமூக்குத்திரத்து மூக்கினில்புலாக்கசைய
சித்திரச்சரிகைச்சேலை சிற்றிடையினிலிசைய
சீர்கொள்கொங்கை வார்புனைந்து. (ஈச)

வசனம்.

அடிபாலகுஜாம்பாள்! அடிவிசாலாக்ஷி! அடிமதனசுந்தரம்! அடிநித்தியகல்யாணி! யென்னசெய்கிறீர்சிக்கிரம்வாங்களடி! இதோ வந்தோம்.

தாசிகள்தரு-இ-ம்-இந்துஸ்தானி-தாளம்சாப்பு.

பல்லவி.

தேவனைப்போற்றுவோம்மஹா தேவனைப்போற்றுவோம்.

சரணம்.

பாவனாதீதசுக பத்தர்க்கனுகூலவென்று
நாவலர்கள் ஆவலுடன் நாடித்துதிக்குமஹா. (தே)

எங்கும்பரம்பொருளாய் ஏகஉருவாயிருக்கும்
திங்களணிசங்கரனைச் சேவித்திறைஞ்சிமஹா. (தே)

நித்தியானந்தமய நிர்க்குணகிராமயனைப்
முத்திதரும்வித்தகனை முன்னஞ்சென்றேத்திமஹா. (தே)

புத்தியமர்நகரில் பொருந்தியுயிர்களுய்ய
அறம்பலவுமிரம்பிடச்செய் யம்மணியோடுமஹா. (தே)

தரு-இ-ம்-நாட்டைக்குறிஞ்சி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஏழைமுன்வருவாயே புறம்பியமா
யிங்கிதனேஎந்தன்மன தின்பமுற. (ஏழை)

சரணம்.

கோழையுலகினில்முக் குற்றங்களிற்படர்ந்து
தாழுந்துயலரத்தவிர்த்தானேயா
மழுக்கையா ஒளிமெய்யா மிகுதுய்யா
மாரனையெரித்தவனே. (ஏழை)

அனவரதமுமுனை யஞ்சலென்றேத்தினேன்
மனதினிலின்னம் வரமமாசிவனே
மைமங்கைபீறு இந்நாளு வந்ததேது
மாதவனுமைமுகனே. (ஏழை)

சந்ததமுமுனையுச் சரிக்கவரமருள்வாய்
மந்திரஞானவுமேரதயனே

மறைமூலா உமைலோலா திரிசூலா
மங்களமார்சங்கரனே. (ஏழை)
ஏழையராம்யாங்க ளிபற்றும்பணிவிடையை
ஊழியமாய்க்கொள்சுயம்பிரகாசா
உமைநேசா பூவநாசா ஜெகதீசா
உன்பாதமேநம்பியவில். (ஏழை)

வசனம்.

அடிகாயத்திரி! அடிவேதவல்லி! அடிஅம்பாசமுத்திரம்! நாம் அனைவரும் வீட்டுக்குப்போவோம் வாருங்களடி! அப்படியே போவோம்வாரும் கமலாக்ஷி!

தருமலிங்கசெட்டிவிருத்தம்-நாட்டைக்குறிஞ்சி.

எந்தனுருயிரேபன்னவிணையிலாத்தோழரேநாம
நந்தியூர்தியைப்பணிந்தோம்நாதனுரினிதாயீன்ற
தந்திமாமுகனைச்சீர்சால்சரவணோற்பவனைப்போற்றி
செந்திருமாலுமற்றசித்தரைப்பணிகுவீரே.

வசனம்.

தோழரே! முதல்நந்தியைத்தொழுது மூலகாரணனாகியகணபதியையும், ஞானமூர்த்தியாகிய வேலாயுதக்கடவுளையும், திருப்பாற்கடலிற்றுயின்ற மஹாவிஷ்ணுவையும், இன்னும் இங்குள்ள அடியார்களையும் பணிவீர்களையா!

தோழன்வசனம்.

அப்படியேபணிந்தோமையா!

தருமலிங்கசெட்டிவிருத்தம் - தன்யாசி.

தன்னிகருவமையில்லாத்தானுவைப்பணிந்தோமிப்பால்
துன்னியவன்னியின்கீழ்த்துரிதமாய்சென்றுநல்ல
வின்னமுதருந்தியேயின்றிரவுதானித்திரைசெய்வோம்.
நன்னயவறிவிற்றேர்ந்தநண்பரேவாரீர்வாரீர்.

வசனம்.

ஐயாநண்பசிகாமணிகளே! சுவாமிதெரிசனம் செய்துவிட்டோம். இனிஅன்னமருந்திநித்திரைசெய்வோம்வாருங்களய்யா!

தோழன்வசனம்.

அப்படியேசெய்வோம்பிரபு!

சூத்திரன்பொதுவிருத்தம்-எதுகுலகாம்போதி.

மலைவைத்தசிலையான்கோயின்மருங்கொருபடியினும்பர்
தலைவைத்துத்துயிலுமெல்லைவிதிவழிச்சாரவந்தோர்
கொலைவைத்திடவாய்நாகங்கடித்ததுகொதித்துநீண்ட
விலைவைத்தகொடும்பூணுப்கன்விடந்தலைக்கொண்டுமாய்ந்தான்.

வசனம்.

இவ்விதமாக, தருமலிங்க செட்டியானவர் நித்திரைசெய்யும் போது பாம்புகடிக்க அவ்விஷந்தலைக்கேறி ஊழ்வினைவலியால்உயிர் இறந்தான். அதைக்கண்ட சுற்றத்தார் தெரிந்துகொண்டு மரகதவல்லிக்குச் சொல்லும்விதங்காண்க.

தோழன்விருத்தம்-ஆனந்தபைரவி.

கற்பினிற்சிறந்துமேவுங்காரிகையாளேகேளாய்
கற்பகமரம்போல்நம்மைக்காக்குநந்தகைமைபூண்ட
சொற்பெறுமுந்தன்மாமன்தூங்கியேயிருக்கும்போதோர்
சர்ப்பம்வந்தவரைத்தீண்டச்சாம்பினரறிவாய்மாதே.

வசனம்.

அம்மா மரகதவல்லி! உன்மாமன் தூங்கும்போதொருபாம்பு வந்து கடித்ததனா லிறந்துவிட்டார்தாயே!

மரகதவல்லிபுலம்பல்.

தரு-இ-ம்-இந்துஸ்தான்-தாளம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்-

ஐஐயோநானென்னசெய்வேன்
ஆதரவற்றபாவியே ஆதரவற்றபாவியே நான்
அலைகிறேன்மண்ணிலமேவியே. (ஐ)

தெய்வமுஞ்சதிசெய்தென்னைத்
திகைக்கவிட்டதையனே திகைக்கவிட்டதையனே செந்
தீயையேந்துங்கையனே. (ஐ)

இவரைக்கூடிவாழ்வமென்று [யாவரும்]
இருந்தேனெண்ணம்போச்சுதே இருந்தேனெண்ணம்போச்சுதே
இகட்சியாய்ப்பேசலாச்சுதே. (ஐ)

பிராழும்பாம்புமே தேடிவந்திவர்
பாதந்தன்னில்கடித்ததே பாதந்தன்னில்கடித்ததே எந்தன்
பத்தாவின் னுயிர்துடித்ததே. (ஐ)

தாலப்புரிமேவிவாழுஞ்
சவுந்தரீசர்தாள்தொழ சவுந்தரீசர்தாள்தொழ நீ
சார்ந்தனையோகானிங்கழ. (ஐ)

தோழிபுலம்பல்-தரு-இ-ம்-காப்பி-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

அந்தோவிங்கேயிந்தவித மாச்சே உலகேச்சே
வந்தவிடந்தன்னிலிவர்மாள துயர்மூள. (அந்)

திருவார்புறம்பியனூர்கோயில் சேர்ந்தார் உயிர்சோர்ந்தார்
மருவார்குழல்மாதுளுடன் வந்தாள் மனம்நொந்தாள். (அந்)

கடுவாய்ப்படுநாகம்வந்து கடிக்க உடல்துடிக்க
செடிதாஞ்செல்வத்துரை தன் னுயிர் நீங்கநமரேங்க. (அந்)

விரிவாயறம்புரிந்தோர்மாள விதியோ அயன் சதியோ
இருமைப்பயனுதவுந்தாலே யீசா மாயூரேசா. (அந்)

வசனம்.

அடிசித்திராங்கி! நமதெஜமானிக்கென்னமூர்ச்சைக்காணுமே.

தோழிபுலம்பல்-தரு-இ-ம்-காப்பி-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

என்னபாவமோ எவரிட்டசாபமோ
இக்கெதிவருமென்று
எண்ணமுமில்லேமுக் கண்ணனே ஓ ஈது. (என்ன)

பன்னகாசனு பாவநாசனு
பாவைபோலாமிவள்
பன்னருந்தவத்தினி லென்னசெய்தனள் ஈது. (என்ன)

நாமகள்நாதா ஞானப்பிரபோதா
நங்கையிவளிங்கு
நலியவுமனமிக மெலியவுமோ ஈது. (என்ன)

கதிர்வடிவேலா கவுரியின்பாலா
கன்னிதுன்பத்தொடு
கலந்தழுதுடலமு மலைந்திட ஓ ஈது. (என்ன)

புறம்பியகாதா பொன்மலர்ப்பாதா
புவியிலிவ்வனிதையாள்
புரண்டிடாவது வறண்டிட ஓது. (என்ன)

தோழிவசனம்.

அடிமனோன்மணி! நமது எஜமானிக்குச்சோகமேலிட்டால் களையுண்டாயிருக்கலாம். அதற்குப் புகையூட்டல் நீர்தெளித்தல் விசிறிகொண்டு விசிறுதல்முதலாகிய களைநீரும் உபசாரஞ்செய்து பார்ப்போமா? அப்படியேசெய்வோம். அடிசித்திரரேகை! இப்போ தெழும். அம்மாமரகதவல்லி! அம்மாமரகதவல்லி!

மரகதவல்லிதரு-இ-ம்-காப்பி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஆஆஆதெய்வமே நான் ஆருமற்றபாவியானேனே.

சரணங்கள்.

ஓஓவீதென்னுவிதி ஓபிரம்மன்செய்தசதி
ஒண்டியாய்தவிக்கலானேனே. (ஆ)

சீசீயெனப்பார்வைய கிழியாள்மிகவாய்நைய
சிந்தைநொந்திருக்கலானேனே. (ஆ)

வாவாவெனவழைத்து வந்தவார்த்தைபிழைத்து
மாண்டார்மழுங்கலானேனே. (ஆ)

கூகூயெனக்கதறிக்குலைவுற்றுடல்பதறிக்
கூசிநின்றிடலானேனே, (ஆ)

தாதார்வனங்கள்சூழும் தாலையம்பதிவாழும்
தற்பரனருளிதுவோ. (ஆ)

மரகதவல்லிவிருத்தம்-எதுகுலகாம்போதி.

[illegible]

பொன்னாட்டின்மடவாரைப்புணர்வதற்கோ
நம்மளகாபுரத்துவேந்தன்
கன்னாட்டின்மடவாரைமணப்பதற்கோ
வினைக்கடித்தநகர்வேந்தன்
தன்னாட்டின்மடவாரைத்தழுவதற்கோ
யென்னுவித்தலைவாவென்னை
பின்னாட்டிவிருத்திவெனை யெஞ்சித்துப்போயினவா
றென்னேயென்னே.

மரகதவல்லிபுலம்பல்-தரு-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

நானென்னசெய்குவேன் நானிலத்திலிருந்து நாதா
ஆனந்தமடையவே அண்டிவந்தேன். அந்தோ

தாலியெனக்கணிய தகைதப்பிப்போச்சுதே நாதா
வேலியதுபயிரழிக்கும்விதம்போலானேன். அந்தோ

ஞாலத்தவர்பழிக்கநானிலத்திருப்பேனோ நாதா
வாலப்பருவருத்தினிலேவருங்கதிக்கு. அந்தோ

பாம்புகடித்திறந்துபாரிலலையச்செய்தாய் நாதா
தேம்பியழுகின்றேனையோ தேறச்செய்வாய். அந்தோ

தானுவனங்கள்சூழும் தாலப்புரியில்வாழும் நாதா
வேதுசெய்வேனேழைமிக யேங்குகிறேனே. அந்தோ

மரகதவல்லிவிருத்தம்-முகாரி.

என்னுயகனேயோவென்னிருகண்மணியேயோவென்னையீன்றான்
தன்னுயிரன்னதனிமருகாவோமருகாவோதாரார்முகிலே
மன்னவோவணிகர்குலமணியேயோவிடவரவின்வாய்ப்பட்டாயோ
டன்னுகமிழலானவென்னைவிடுத்தெவ்வண்ணமொளிப்பதேயோ

மரகதவல்லிபுலம்பல்-தரு-இ-ம்-காப்பி-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

ஆதிபரஞ்சோதியுந்தனருளாகுமோசிவமே
அடியாளிந்தவதிப்பட ஆச்சுதிதுசிவமே.

பதறயிககநரஎந்தன் பதியாகியநாதன்
பாவியிவளாகாதென்று பாதிருரோசிவமே.

காதல்மாமன்சாதல்கண்டு கந்தரியாதிர
காரணமறியேனேழை கெதியாவதுசிவமே.

பாவியெந்தனுவிதுள்ளி பரதவித்தேதியங்கப்
பாதகமென்செய்தேனுந்தன் பாங்கோவிதுசிவமே.

நாதாவென்னைமாதாவுன்னை நம்பிபன்றிறந்தாளே
நானிங்கழுதேசெய்தது நலமேனுவதுசிவமே.

பனப்புரியில்வனப்பாயமர் பரனேபாபூரேசா
பாதகமென்செய்தேனுந்தன் பாங்கோவிதுசிவமே.

வசனம்.

ஆகாதா! என்னையழைத்துக்கொண்டுவந்து இவ்விடத்தில்விட்டு நீ யெங்குசென்றாய் நாதா.

மரகதவல்லிபுலம்பல்-தரு-இ-ம்-காம்போதி-தாளம்-ஏகம்.

கண்ணிகள்.

வாராய்நாதாவந்தென்றன்னே வாய்மொழிகூறாய்
தீராயெந்தன்துயரொழியச் செப்புவாய்நேராய்.

என்னைவிட்டேயெங்குசென்றாயெந்தனுதனே
உன்னைவிட்டேயானுமிங்கேயுயிர்தரித்திரேனே.

ஆசையாகவுன்னைநம்பி அண்டிவந்தேனே
மோசமதாய்ப்போனதென்னமொழிகுவாய்நீயே.

தாலபுரிமேவிவளர் சாம்பசிவமே
கோலமோவீதென்னசெய்வேன் கொடியபாவமே.

மரகதவல்லிவிருத்தம்-முகாரி.

தென்னுலகிற்புகுந்தனையோபணித்தனையோ
மாதுவினைத்தேவியோடுந்
தன்னிருதோளுறவாரத்தழுவினனோ
நானுமுடன்சார்ந்தேனுகில்
என்னுரியகுரவரையுங்கண்ணாரக்
காணேனேயெனையிங்கிட்டாய்
பின்னுரியபரிசனமுங்கைவிட்டாய்
தனிப்போயென்பெற்றாயையா.

பொதுவசனம்.

இவ்விதமாக மரகதவல்லி துயருற்றழுவதைத் திருமடத்தில், வசிக்குந் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்கேட்டுத் தனது திருக்கூட்டத்திலவரோடு சொல்லும்விதமறிவீர்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்கொச்சகம்.

இந்துமுடிச்செஞ்சடிலத்திறையவனையெப்பொழுதும்
சிந்தனையில்வந்தனைசெய்சீரமருவுந்தொண்டர்களே
சுந்தரமார்பைங்கொடியாள் துயர்ந்தாற்றுஞ்செய்தியினை
முந்தவுவிர்தெர்த்துக்கு மொழிந்திடுவீர்க்கணமே.

வசனம்.

கேளுஞ்சிவநேசர்களே! இந்தஅரைஇரவில் ஒற்றைப்பெண் குரலாய்வின்னுணமிட்டு அழுகின்றவிதந்தெரிந்துவாருங்கள்!

சிட்டர்வசனம்.

அப்படியேபார்த்துவருகிறோம்சுவாமி! அடாஞானப்பிரகாசம்! வேதாந்த சூடாமணி! சித்தாந்தசிகாமணி! யாரோஒருபெண்பிள்ளை அழுகிறதாகத்தோற்றுகிறது. சமீபத்திற்சென்று விசாரிப்போமா? அடாபோதசின்மயம்! நாமேன்விசாரிப்பது, நமது ஆசாரியரிடஞ் சென்று அறிவிப்போம்வாருங்கள். அப்படியேதெரிவிப்போம்.

சிட்டர்தரு-இ-ம-சங்கராபரணம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சாமியேநின்னடியார் சஞ்சலந்தீர்ப்பாய்சம்பந்த (சாமி)

சரணங்கள்.

பூமிசிவகாமிதவபுத்திரமித்திர
போதத்தருள்திருவேதப்பொருள்நிறை. (சாமி)

கங்கைமதிதங்குபதிகாதையோதுங்
காரணனேபரிபூரணனேகுரு. (சாமி)

மையார்விழிபொய்யாமொழிமாதிப்போது
மழுவாளியின்முனமழுதாள்துயரோடு. (சாமி)

தாலப்பரன்சூலக்கரன்தன்னையுன்னி
தந்திரியாழினில்விந்தையாய்ப்பாடிய. (சாமி)

வசனம்.

சுவாமி! வந்தனம். யாங்கள்போய்ப்பார்த்தோம். யாரோஒர் ஆடவன் இறந்துகிடக்கின்றான் அருகிலொர்கன்னிகை தனியேநின்று புலம்புகின்றாள். அஃதென்ன ஆபத்தோ அறிகிலோம் ஆண்டவனே.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்வசனம்.

ஆனால், அந்த ஆபத்தின்மூலத்தை அறிந்துவருவோம் வாருங்கள். சம்பந்தசுவாமிகள்புறப்படும்போது அடியார்கள் ஓதும்தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவார்மலர்கொண்டடியார்தொழுவார்புகழ்வார்வானோர்கள்
மூவார்புரங்களெரித்தவன்றுமூவர்க்கருள்செய்தார்
தூமாமழைநின்றதிரவெருவித்தொறுவின்னிரையோடு
மாமாம்பிணைவந்தணையுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே

அல்லாடரவமியங்குஞ்சாரலண்ணாமலையாரை
நல்லார்பரவப்படுவான்காழிஞானசம்பந்தன்
சொல்லான்மலிந்தபாடலானபத்துமிவைகற்று
வல்லாரெல்லாம்வானோர்வணங்கமன்னிவாழ்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்விருத்தம்-நாதநாமக்கிரியை.

அன்னமென்னடையாய்நீயிங்கழுதிடுந்துயரமென்னை
உன்னையீன்றோர்கள்யாவருன்பதியாதுன்பேர்யா
தென்னையிங்கடைந்ததேதிங்கிருப்பவர்யார்நான்றோப்
பின்னமொன்றில்லாதெல்லாம்பேசுவாய்நேசமாயே.

வசனம்.

அன்னத்தையொத்த பெண்பாவாய்! நீயேனிங்கழுகின்றாய்? உனதாய்தகப்பன்யாவர்? நீவாழும் நகரமெது? உன் பெயரென்ன? இங்கு உனக்குநேரிட்ட ஆபத்தென்ன? இவ்விடத்திலிருக்கின்றவர் யாவர் இவைகளையெல்லாம் யானறியும்படித்தெரிவிப்பாய்மாதே!

மரகதவல்லிவசனம்.

பரமசிவம்போலிங்கெழுந்தருளியகர்த்தரே!
தங்கள்செந்தாமரை மலரையொத்த திருவடிகளுக்கு நமஸ்காரம்.

மரகதவல்லிதரு-இ-ம்-காப்பி-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

என்செயல்யாவையுமியம்புவேனையனே
இடர்தவிர்த்தருள்செய்திடேற்றுவாட்மெய்யனே.
பொன்செய்சடைப்பரமன்
போலவந்தீரிங்கு
புலம்புமடியாளிடர்போக்குவதும்பங்கு. (என்)

கைதைவேலிகள்சூழுங்கதிர்காமமெங்கள்பதி
காதலாயீன்றேன்வைசியகருணைசேர்தனபதி
　　தாய்குணசீலியென்பேர்
　　தான்மரகதவல்லி
　　தனிமாமணிவருக்கேதருகுவோமென்றுசொல்லி. (என)

சொல்லருந்தந்தையும்தொடக்கற்றிறந்தார்
தோகையுன்தாயுமுடன்தொடர்ந்தேயுயிர்துறந்தார்
　　ஊரார்மதுரைவாழில்
　　உத்தமர்க்கறிவிக்க
　　உடனேவந்தென்னைக்கண்டுருகிமனஞ்சலிக்க. (என)

மதுரைக்குப்போயென்னைமணஞ்செய்துகொள்வேனென்று
மங்கையுன்னையத்தோடுவாவென்றழைத்தாரின்று
　　இங்குவந்தெய்தினோம்
　　இரவினிற்கொடும்பாம்பு
　　இவரைக்கடித்திறக்கவெய்தினேனித்தீம்பு. (என)

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்வசனம்.

அம்மாமரகதவல்லி! நீ பயப்படவேண்டாம். சும்மாயிருப்பா யம்மா!

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் விஷந்தீரவருளிய தேவாரம்.

பண்-இந்தளம்.

சடையாயெனுமால்சரணீயெனுமால்
விடையாயெனுமால்வெருவாவிழுமால்
மடையார்குவளைமலரும்மருகல்
உடையாய்தகுமோவிவளுண்மெலிவே.

சிந்தாயெனுமால்சிவனேயெனுமால்
முந்தாயெனுமான்முதல்வாவெனுமால்
கொந்தார்குவளைகுலவும்மருக
லெந்தாய்தகுமோவிவளேசறவே.

அறையார்கழலும்மழல்வாயரவும்
பிறையார்சடையுமுடையாய்பெரிய
மறையார்மருகன்மகிழ்வாயிவளை
யிறையார்வளைகொண்டெழில்வவ்வினையே.

ஒலிநீர்சடையிற்கரந்தாயுலகம்
பலிநீதிரிவாய்பழியில்புகழாய்
மலிநீர்மருகன்மகிழ்வாயிவளை
மெலிநீர்மையளாக்கவும்வேண்டினையே. (௪)

துணிநீலவண்ணமுகிறோன்றியன்ன
மணிநீலகண்டமுடையாய்மருகற்
கணிநீலவண்டார்குழலாளிவடன்
அணிநீலவொண்கண்ணயர்வாக்கினையே. (௫)

பலரும்பரவப்படுவாய்சடைமேன்
மலரும்பிறையொன்றுடையாய்மருகற்
புலருந்தனையுந்துயிலாள்புடைபோந்
தலரும்படுமோவடியாளிவளே. (௬)

வழுவாள்பெருமான்கழல்வாழ்கவெனு
வெழுவாணினைவாளிரவும்பகலு
மழுவாளுடையாய்மருகற்பெருமான்
றொழுவாளிவளைத்துயராக்கினையே. (௭)

இலங்கைக்கிறைவன்விலங்கலெடுப்பத்
துலங்கவ்விரலூன்றலுந்தானலறும்
வலங்கொண்மதில்சூழ்மருகற்பெருமா
னலங்கலிவளையலராக்கினையே. (௮)

எரியார்சடையும்மடியுமிருவர்
தெரியாததோர்தீத்திரளாயவனே
மரியார்பிரியாமருகற்பெருமான்
அரியாளிவளையயர்வாக்கினையே. (௯)

அறிவில்சமணுமலர்சாக்கியரும்
நெறியல்லனசெய்தனர்நின்றுழல்வார்
மறியேந்துகையாய்மருகற்பெருமா
னெறியார்குழலிநிறைநீக்கினையே. (௧௦)

வயஞானம்வல்லார்மருகற்பெருமா
னுயர்ஞானமுணர்ந்தடியுள்குதலா
லியன்ஞானசம்பந்தனபாடல்வல்லார்
வியன்ஞாலமெல்லாம்விளங்கும்புகழே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரிதுவசனம்.

இவ்விதமாகத் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள், சிவபெருமான் சன்னிதானத்தில்பதிகம்ஓத, பாம்புகடித்திறந்தவணிகேசன், தூங்கி விழித்தவன்போலெழுந்து, அடியார் கூட்டத்துடன் தன்னெதிரி லெழுந்தருளிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியைக்கண்டு சிரசின்மேல் கைகளைக்கூப்பிக் கண்களில் ஆனந்தநீர்பெருக அங்கம்பரவசமடை ந்து துதிசெய்யும் விதமெப்படியெனில்.

தருமலிங்கசெட்டி திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளைத்

தோத்திரஞ்செய்யும்விருத்தம் நேரிசை.

துப்புதழ்சடையோன்போலத்தோன்றுமெய்ஞ்ஞானனந்த
வொப்புயர்வில்லாபெந்தனுளிக்கவலொழிக்கவிங்கு
கைப்படுநெல்லிபோலக்காட்சிதந்தருளவந்த
அப்பனேயினதுசெங்கேழடியிணைபோற்றிபோற்றி.

வசனம்.

கடையனேன் கவலொழிக்கக்கடவுள்போலும் காட்சிதந்தரு ளியகர்த்தனே! உமக்குவந்தனஞ்செய்கிறேன்.

தருமலிங்கசெட்டி தரு-இ-ம்-தேசிகம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

நாதாவந்தனம் குரு நாதாவந்தனம்
மேதினிமீதினிலோ தருமாதவ. (நாதா)

அநுபல்லவி.

போதாசின்மயகுணசோதி திருப்
புகலியூர்தனில்வாழ்பிரக்கியாதி விநோத. (நாதா)

சரணங்கள்.

நேசமோடிசனைத்தாசனுப்பூசைசெய்
நித்தியானந்தவிசுவாசா எங்கும்
நிரஞ்சனமாம்சுயம்பிரகாசா விநோத. (நாதா)

வித்தகபத்தியை முத்தியாய்வைத்திடு
விமலசிற்சுகமதைநாடும் எழில்
வெள்ளிளஞ்சேயூர்தியைப்பாடும் விநோத. (நாதா)

ஏகமயருளமலனே உமையுடன்நமவெனும்
ஏகபூரணசுகானந்த வொளி
எழிலுருவானசம்பந்தா விநோத. (நாதா)

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தரு-இ-ம-தேசிகம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வைசியனேவாழியே மெய்ச்செகநீடூழியே.

அநுபல்லவி.

பையரவணி பரனைத்தினந்தொழும். (வை)

சரணம்.

சொல்லருமுலகினில் கல்விபொன்முதல்
பல்வகையாகிய செல்வமதுடனே. (வை)

பார்த்திபர்யாவரும்நேர்த்தியாய்புகழ்ந்திட
வார்த்தைமாறாதுயர் சீர்த்தியுடனே. (வை)

உனதுயிராமனை தனையர்பிதாகுரு
ஆனைமுதலாமுற வினருடனே. (வை)

தாலையில்மேவிய வாலசவுந்தரி
சீலமனாளனார் மேலருளினால். (வை)

வசனம்.

அப்பாதருமலிங்கசெட்டி! இம்மாது உனக்குச் சொந்தமாமன் மகளாயிருந்தும், உன்னைப்பாம்புகடித்து நீஇறந்தபோதும், பின்புநீ உயிர்பெற்றெழுந்தபோதும், உன்னைத்தொட்டு சுகங்களையனுபவிப்பதற்கு விதியில்லாமல் ஒதுங்கியிருப்பது அழகல்ல. ஆகையால் நான் சொல்லும்வார்த்தையைக்கேட்பாயப்பா!

தருமலிங்கசெட்டிவசனம்.

செத்தவனையெழுப்பிய தேவரீரதுவார்த்தைக்கு இரண்டுண்டா? தடையின்றிச்சொல்லுஞ்சுவாமி!

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்விருத்தம்-மத்தியமாவதி.

இப்புவிவணிகரெல்லாமேத்தும்வைசியனேயிந்த
மைப்படுங்கன்னியானமரகதவல்லிதன்னை
அப்பணிசடையோன்வாழுமாலயந்தன்னிலின்னே
தப்புறுமணஞ்செய்தேகத்தாளுளத்தெண்ணுவாயே.

வசனம்.

அப்பா தருமலிங்கசெட்டி! இந்தக்கன்னிகையை ஈஸ்வரசன்னிதானமாகிய இவ்விடத்தில், இப்போதேவிவாகஞ் செய்துகொள்ளுவாய்.

தருமலிங்கசெட்டி விருத்தம்-தோடி.

மாட்சிமைகொண்டவள்ளால்மரபினரெவருமென்னை
தாட்சிசொல்லாதவண்ணஞ்சார்ந்துவாழ்ந்திடவேநாலு
சாட்சிகளிருக்கத்தானேதான்மணஞ்செய்யவேண்டுங்
காட்சியாலுலகமேழுந்துங்கர்த்தீநின்பாதம்போற்றி.

வசனம்.

பரிபூரணமுணர்ந்த பரமானந்த சொரூபரே! அடியேனைப் பிறர் இகழாவண்ணம் நாலுபேரறிய அல்லவா? விவாகஞ்செய்ய வேண்டும். இதற்குமேல் தேவரீர்சித்தஞ்சுவாமி!

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்விருத்தம்-தேசிகம்.

கன்னியையின்றனுரன்றேயுனக்கெனக்காதல்மாமன்
உன்னியதுறவினுள்ளாரறிவரேயுனக்கீதன்றி
வன்னியுங்கிணறுமிந்தலிங்கமுஞ்சாட்சிமைந்தா,
வின்னிலைவதுவைசெய்யவிசைகுவாய்வசையிலானே.

வசனம்.

அப்பாதருமலிங்கசெட்டி! யிந்தக்கன்னிகையையுனக்கேகொடுப்பதாக உன்மாமன் சொல்லியிருந்ததை, உறவினரறிவாரல்லவா? அதுவுமன்றி, இதோவிருக்கும் வன்னிமரமும் கிணறும் இலிங்கமும் சாக்ஷியாய் இருக்கின்றன. ஆகையால், நீயிம்மணமே விவாகஞ்செய்துகொள்ளவேண்டும்.

தருமலிங்கசெட்டிவசனம்.

தேவரீர்சித்தப்படியேசெய்யுஞ்சுவாமி!

சூத்திரன்பொதுவிருத்தம்-நாட்டைக்குறிஞ்சி.

பெருமிதமுடையகாழிப்பிள்ளையுமிசைந்தஞ்ஞான்றே
அரகரவென்னுஞ்சொல்லையடியவரிசைக்கமுத்தித்
திருவினையளிக்குஞ்சீர்சால்சிவன்விழிமணியைக்கோத்து
மரகதவல்லியாட்குமங்கலந்தரிப்பித்தாரால்

வசனம்.

தருமலிங்கசெட்டி சொன்னதைக்கேட்ட திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள், அடியவர்யாவரும், அரகரவென்றுசொல்ல, அனேகவாத்தியமொலிக்க, அமரர்கள் கண்டுகளிக்க, கர்த்தன் கண்மணியாகிய உருத்திராட்சத்தைமாங்கல்யமாக மரகதவல்லிக்குத் தருமலிங்கசெட்டியாரால்தரிப்பித்தார். சுஷிப்வ;

சூத்திரன்பொதுவசனம்.

இவ்விதமாக விவாகம் முடிந்தபின் சம்பந்த சுவாமிகளைச் சேவிக்க, தருமலிங்கசெட்டியார் தன்மனைவி மரகதவல்லியை அழைக்கும்விதமறிவீர்.

தருமலிங்கசெட்டிதரு-இராகம்-அசாவேரி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

சேவிக்கவாருஞ்சீமாட்டி இந்தச் சிவனேசனைப்பாராட்டி. (சே)

அநுபல்லவி.

மேவித்துயர்தனைவிட்டியிவ்வேளை
ஆவிப்பிழைக்கவளித்தவர்தானை. (சே)

சரணம்,

சீர்த்திமிகுந்திருத்தொண்டரெலாம்மிதம்
சிந்தனைசெய்தருள்சேரலாகும்விதம்
ஆர்த்தியுடன்துதித்தடைவரற்புதம்
அடுத்தவரெண்ணமளிக்குந்திருப்பதம். (சே)

வருந்தியழும்வகைக்கருள்சுரந்து
வாளரவின்வல்விடத்தாலிறந்து
இருந்தபெண்ணையெழுப்பவிசைந்து
இங்குவந்தாரிணையடியையுவந்து. (சே)

தாலப்புரிவாழ்சவுந்தரேசாவென்று
சற்சனர்தம்மோடுச்சரித்துநின்று
சாலப்பெரும்பாச்சமணரைவென்று
சஞ்சரிக்குமிச்சம்பந்தரையின்று. (சே)

தருமலிங்கசெட்டிவிருத்தம்-ஆரபி.

மின்னவிர்கொன்றைநீவணிவிமலனார்பாகத்தோங்குங்
கன்னிதந்தருளும்பாலைக்குடித்தபின்றருள்மேற்கொண்டு
பன்னரும்பதிகமோதிப்பதியெலாமடைந்துவந்திங்
கென்னுயிரளித்துக்காத்தவிறைவனின்சரணம்போற்றி.

வசனம்.

ஸ்ரீகயிலாசவாசர் காதலியாகியபரமேஸ்வரியார்தந்த ஞானப்பாலுண்டு பதிகள்தோறும்பதிகம்பாடிக்கொண்டு இங்கடைந்து பாம்பு

கடித்திறந்த என்னை யெழுப்பியதுமன்றி விவாகமுஞ்செய்துவைத்த விமலனேசரணம்.

மரகதவல்லிவசனம்.

அடியாள் இதோவந்தனஞ்செய்தேன்சுவாமி!

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்விருத்தம் - ஆரபி.

மன்னவர்புகழுஞ்சீர்த்திவைசியவள்ளல்வாழி
இந்நிலமதனிலிந்தவேந்திழைகற்பும்வாழி
நன்னயமாகவுந்தன்நலம்பெறுஞ்செல்வம்வாழி
என்னருஞ்சிடனேயிங்கென்னாளும்வாழிவாழி.

வசனம்.

தருமலிங்கசெட்டி! நீஉன்மனைவியோடும் உறவினரோடும் உன் நகரமடைந்து புத்திரமித்திரகளத்திர வம்சவர்க்கத்துடன் அஷ்ட ஐஸ்வரியத்தோடும், அரனருளால் நீடூழிகாலம் நீவாழக்கடவாய். நான்போய்வருகிறேனப்பா!

தருமலிங்கசெட்டிவசனம்.

உன்னடியாரடிப்பொடியன்வந்தனஞ்சுவாமி!

பொது அகவல்-ஆரபி.

புனிதசம்பந்தர்புகல்மொழிகேட்டுத்
தினகரனுதயஞ்செய்தபின்னேவல்
செப்பவராயமுஞ்சிறந்ததற்சூழச்
செய்யதன்நகரிற்சீருடனமர்ந்து
தன்னிருந்தனமும்பகைமைசால்மாமன்
மன்பெருந்தனமும்வளர்ந்திடவீட்டித்
தனதனைப்போலத்தாழ்விலாச்செல்வத்
தினிமையோடிருக்கவேந்திழைமாருள்
சீர்பெறுமூத்தாள்சிலசிறுவரையுந்
தார்தருகுவவுத்தனம்பெறுமிளையாள்
ஒருபுதல்வனையும்உவப்புடன்பயந்து
பெருமையாயெங்கும்பிரபலமாக
இணையிலாமகிழ்வாயாவரும்புகழ
மணிபுனைவணிகன்வாழ்ந்திருந்தனனே.

வசீனம்.

இவ்விதமாக தருமலிங்கசெட்டியானவர், பரிவாரங்களுடன்மது ரைமாநகரில் அஷ்டலக்ஷ்மிகள் வாசஞ்செய்யுந் தனது அரண்மனை யைச்சேர்ந்து, இரண்டுமனைவியோடும் இல்லறதருமம்வழுவாதுஇயற் றுங்காலையில், மூத்தமனைவியான காமவல்லி நற்குணமுடைய சில புதல்வரையும், இளையமனைவி மரகதவல்லிநற்குணமுடைய ஒருபுதல் வனையும்பெற்று, யாவருங் கண்டுகளிக்க வாழ்ந்திருக்கும் நாளில், ஓர்நாள் முன்னங்கருங்கடல் பாய்ந்த கப்பல் கரைசேர்ந்ததென்று கப்பற்காரர்கள் செட்டியாரிடம்வந்து சொல்லும்விதமறிவீர்.

கப்பற்காரர்விருத்தம்-நாட்டைக்குறிஞ்சி.

அவனிதனிலளகேசனென்னத்தோன்றி
யமர்ந்தருளும்வணிகர்குலவரசரேதே
சிவனருளாலும்மிகவாகத்தானேநீ
செய்தருமத்தாலுமுந்தன்சிர்த்தியாலுங்
கவனமுடைக்கடுங்காலாற்சிதைந்துபோன
கப்பல்கரைவந்தினிதாய்க்கலக்கதைபா
னவையறுமக்கலப்பொருளையின்னேவந்து
கண்ணுவிரெமக்குமருள்பண்ணுவீரே.

வசனம்.

செட்டியாரே! வந்தனம். நாங்கள் தீவுகளிலுள்ள சரக்குகளை யேற்றிக்கொண்டு நடுக்கடலில்வரும்போது, அதிககாற்றினல் பாய் மரம்முறிந்து வழிகெட்டுத்திசைதப்பி ஆபத்தடைந்தோம். பின்பு கடவுளினுடைய அனுக்கிரகத்தாலும் தாங்கள்செய்யும் தருமத்தா லும் கப்பலுடன் நாங்களும் அழிவில்லாமல் இப்போது கரைவந்து சேர்ந்தோம். நீர் வந்து அக்கப்பலிலுள்ள பொருள்களையெல்லாம் பாருஞ்சுவாமி!

தருமலிங்கசெட்டிவசனம்.

ஆனல்இதோவருகிறேன்கப்பற்காரர்களே!

தருமலிங்கசெட்டிவிருத்தம்-கன்னடா!

காசினியுள்ளோர்போற்றுங்கற்பினிற்சிறந்தவெந்தன்
ஆசையுமன்புமிக்கவரிவையரேநானிப்போ
தோசைகொள்ளலைமிகுந்தவுவரியின்கரைபோய்வருவேன்
நேசமாய்ப்புதல்வரோடுநீருமிங்கிருந்திடுரே.

வசனம்.

கேளும் என்திருக்கண்மணிபோன்ற பெண்மணிப்பாவைபரே! கருங்கடல்பாய்ந்த கப்பல் இன்று கரைசேர்ந்ததாம். அதை நான் போய்ப்பார்த்துவருகிறேன் குழந்தைகளும் நீங்களும் சுகமாயிருங் கள்பெண்களே!

காமவல்லிவசனம்.

அப்படியேபோ... ரும்நாதா!

சூத்திரன்பொதுவசனம்.

இப்போது தருமலிங்கசெட்டியானவர் தனது பத்தினிமாரிடத் தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு கடற்கரைக்குப்போனபின்பு மூத்த மனைவியாகிய காமவல்லியின்புதல்வர் வீதியில்விளையாட வருகிறவித மறிவீர்.

முத்தாள்பிள்ளைகளாகிய.

மூடசிகாமணிகள் தரு-இ-ம-தேசிகம்-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

மூடசிகாமணியராமூத்தாளின்றன்சேயர்வந்தார்.

சரணம்.

நாடரியம்பரமும்நாதகிருபறையும்
தேடியெடுத்துமூத்தாளின்றன்சேயர்வந்தார். (மூட)

காப்புகடுக்கன்தோட்டாகண்டசரமோதிரங்கள்
கோப்பாயணிந்துமூத்தாளின்றன்சேயர்வந்தார். (மூட)

சோதிமணிவீசுமுத்துத்தோரணங்கள்நாட்டிய...
வீதிவிளையாடமூத்தாளின்றன்சேயர்வந்தார். (மூட)

தாலநகர்தன்னில்மேவுஞ்சங்கரனைச்சிந்தை...
நீலியனையமூத்தாளின்றன்சேயர்வந்தார். (மூட)

சூத்திரன்பொதுவசனம்.

இவ்விதமாக மூத்தமனைவியின் புத்திரர்விளையாடவந்தவுடன், இளையமனைவிபுதல்வன் சம்பந்ததாசன்விளையாட வருகிறவிதங்காண் பீர் கனவான்களே!

சம்பந்ததாசன் தரு-இ-ம-இந்துஸ்தானியியாகு-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

1 சம்ப...தாசதனையன்வந்தானே
சாந்தகுணமான்சிவக்கியான (சம்)

சரணங்கள்.

அம்புலியென்னவதனவமுதலின்
கையனருவியபாலன் சுசீலன். (சம்)

பத்தசனபரிபாலனஞ்செய்தவர்
மாதம்பணிந்திடுந்தூயன் நன்னேயன். (சம்)

ஞானம்பொறைபுகழ்கல்வியுளானென்று
ஞாலம்புகழுநல்யோக்கியன சிலாக்கியன். (சம்)

காலில்சதங்கைகலகலெனமார்பில்
கண்டசரங்கண்டிகூடி யிவனாடி. (சம்)

அரையிற்சதங்கையசையக்கரத்தினில்
அணிந்தபொன்காப்பொளிவீச பிரகாசன். (சம்)

சிங்காரமாருக்கெருவீதியிலுள்ள
சின்னஞ்சிறுவரைக்கூடி விளையாட (சம்)

தாமரையல்லிசாமந்திசம்பங்கியைத்
தாலேவாழீசர்க்குச்சாத்திப் பணிந்தேத்தும். (சம்)

மூடசிகாமணிகள்வசனம்.

அடாதெய்வசிகாமணி! அடாநாகரத்தினம்! அடாகனகராயா! அடாசம்பந்ததாசா! நாம் அனைவோரும் ஒன்றுசேர்ந்து விளையாடுவோம்வாரும்.

மூடசிகாமணிகள் தரு-இ-ம்-பியாகடை-தாளம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

விளையாடுவோம்வாரீர்நாமனைவோரும். (விளை)

சரணங்கள்.

விளையாடுவோம்கண்டோர்களிகூரவேசென்று
விந்தையாமணிபந்தைக்கொடு
அந்தரத்தினிலுந்தியேமிக. (விளை)

வீதியதனிற்சென்றுசோதிரதமுருட்டி
வீக்கமாகவேபார்க்கயாவரும்
ஊக்கமாய்மகிழ்தேக்கமாயின்று. (விளை)

பிரியமாய்விழியினுக்கரியமையணிந்திடும்
பெண்கள்கூடிநன்மண்களிற்செயும்
வண்கொள்சிற்றிலின்பண்கலைத்துநாம். (விளை)

தாலேயம்பதியினுள்ளாலயத்தியம்போல
தறியெலாமிகமுறியவோச்சியே
விறையொலிச்சிறுபறைமுழக்கியே. (வீணா)

வசனம்.

அடாதம்பி! மஹாசிங்காரம்பொருந்திய இந்தச்சித்திரவீதியில் நாம்அனேவோரும்ஒன்றாக.

கண்ணிகள்-இம்-இந்துஸ்தானி-தாளம்-சாப்பு.

மூடர்கண்ணி.

கூடிவிளையாடுவோமே நாடரியவீதியில்நாம்
போடுகிறபந்தைநீரோடிப்பிடித்திடுவீர். (கூடி)

வசனம்.

அடாசம்பந்ததாசா! மிக்கநீளமுடையதாய் இதோஎன்கையி லிருக்கின்ற யிந்தமணிக்கயிற்றினால்.

கண்ணி.

பம்பரமதைச்சுழற்றிஅம்புவியிலாடச்செய்வேன்.
தம்பியரேநீங்களொன்றாய்க்கும்பலாகவந்துபாரீர். (கூடி)

சம்பந்ததாசன்வசனம்.

அண்ணமாரே! நீங்கள் மரத்தினாற்செய்த பம்பரத்தை மணிக் கயிற்றினால் சுழற்றி மண்மீதுசுழலச்செய்தீர் நான்இந்த.

கண்ணி.

தங்கநிறபம்பரமீதங்கையினிலாடச்செய்வேன்
யிங்கனிதைவந்தேயுங்கள்சங்கையகலவேபாரும். (கூடி)

மூடர்வசனம்.

அடாசம்பந்ததாசா! கண்டவர்கண்களையும் மனத்தையுங்கவ ரும்படியாக நான்செய்துவந்திருக்கின்ற.

கண்ணி.

வன்னரதம்வீதியிலேநன்னயமாயோட்டிடுவேன்
கனேனிரதமோடுமித்தஉன்னத்தைப்பார்த்திடுவாய். (கூடி)

சம்பந்ததாசன்வசனம்.

அண்ணமாரே! அகிலத்திலுள்ள ஆன்மகோடிகட்கெல்லாம் அன்னையாம்தன்மைவாய்ந்த.

கண்ணி.

வாகுடையபார்வதியார்தோகைமயிலாகவந்து
ஓகையாய்ப்பூசித்தபனப்பாகைவாழ்பரனருளால். (கூடி)

மூடர்வசனம்.

அடாசன்கராயா! அடாநாகரத்தினம்! நாம்வீதியில்விடுத்தசிறு தேரை யிந்தச்சம்பந்ததாசன் வழிமறித்தானே அதைப்பற்றி அவனைக்கேட்போம்வாருங்களப்பா!

கண்ணிகள்-இ-ம்-ஆரபி-தாளம்-அடதாளசாப்பு.

மூடர்.

சித்திரவீதியிற்செல்கின்றதேரைநீ
யெத்தியகாரணமென்னடா சுத்தப்
புத்தியில்லாதபுழுக்கையுனக்கிந்தப்
போங்காலமேதனைக்கூறடா.

இ-ம்-முகாரி-அடதாளம்.

சம்பந்ததாசன்.

ஓடுமென்றதக்கைகொடிக்கென்னைக்கேட்பது
ஓஓஅதுஉங்கட்காகுமா நீங்கள்
கூடிக்கும்பலாகக்கூறியபொய்மொழி
குவலயமீதில்வீண்போகுமா.

மூடர்.

உன்னதப்பந்தெடுத்தொளித்துவைத்திருக்கின்ற
ஊக்கமென்னடாமுழுமூடனே செல்வம்
மன்னுமிவ்வூரிலில்லாதுனையடித்தோட்டும்
மார்க்கஞ்செய்வோம்குடிகேடனே.

சம்பந்ததாசன்.

என்கையில்பந்தைநீரெத்தினதல்லாமல்
யாதென்றெடுத்தேனென்னவைகிறீர் இந்த
அன்னிதவார்த்தையுங்கட்கல்லாலிவ்வுல
காருஞ்சொல்லாரதைச்சொல்கிறீர்.

மூடர்.

ஆடுங்கழங்கனைத்துஞ்சூதாய்நீகவ[illegible]
நாட்டம்விட்டோடினதேதடா மிக[illegible]
வாடும்படிக்குனைவாட்டுவோந்தாமை[illegible]யினி
மன்னித்தோமுன்னன்னைக்கோதடா.

சம்பந்ததாசன்.

ஆட்டம்விட்டோடினதாய்ப்புகன்றிரித்த
அபவாதவார்த்தையென்கோலியே திவ்ய
நாட்டமொருமூன் றுடையதாலப்புரி
நாதனிதற்கிவன்கூலியே.

மூடசிகாமணிவசனம்.

அடாநாக்ரதத்தினம்! இவன் என்னவார்த்தைசொன்னான் பார்த்தையா? சர்வரன்நமக்குக் கூலிகொடுப்பானென்றுசொல்லிய இவனையினிமேலசும்மாவிடப்படாது கனகராயா!

ஆமாம்! அண்ணா எனக்குஞ்சம்மதந்தான் சும்மாவிடப்போகாது.

கண்ணிகள் - இ-ம்-இந்துஸ்தானிபார்வி மெட்டு-தாளம்-ஆதி.

சம்பந்ததாசன்,

வம்புக்காகளீங்கள்கும்பலாய்க்கூடி
மாறுய்வாதாடி
யிம்பரிற்றலைகிழாகவன்குதிக்கிறீர்கள்
வீணேபோம்போம்போம்.

மூடர்.

குதிக்கிறீர்களென்றெம்முன்கைவீசி
கூசாமற்பேசி
மதத்தூடனெதிர்த்திற்கின்றுய்வாட்டுவோம்
கன்னத்தின்மீதுசிசிசி.

சம்பந்ததாசன்.

கன்னத்தினில்மோதுகிறுமென்று
கடுஞ்சொல்லன்று
பின்னமாய்ப்பிதற்றுகின்றபேயரே
எந்தனைவிட்டுப்போம்போம்போம்.

மூடர்.

பேயர்தீயரெ[illegible]கழ்வாஞ்சொல்லைப்
பேசுமுன்[illegible]
வியவேபு[illegible]திடுவோம்வீணனே
அ[illegible]சிசிசி.

சம்பந்ததாசன்.

வீணர்நீங்களன்றிங்காருமில்லை
    விளப்புமெல்லை
நாணிடாதுமலைதன்னைநாடிநாய்
    குரைத்தென்பயன்போம்போம்போம்.

இதுவுமது-இ-ம்-தேசிகம்-தாளம்-ரூபகம்.

மூடர்கண்ணிகள்.

என்னவார்த்தைசொன்னாய்மூடா
மதிகேடாஓடிப்போடா இங்கே
    எதிர்த்துப்பேசலாகாதேடா.
எங்களுடனேகூடியிங்கிதமாய்விளையாடி
    யிருக்கவொண்ணாதடாபேபேயே தனச்
செருக்கோவப்பாலேகுநீயே.

சம்பந்ததாசன்.

ஏகுவதெங்குநானேடியாரைத்தேடிமிகவாடியிங்கே
    யிருந்தாலுங்களுடன்கூடி
என்னதோஷமென்றுஉன்னிநீரோவின்று
    ஏசுகிறீரென்னகூதுசும்மாவிசிப்பேசலாகாது.

மூடர்.

தகாதென்றுபல்லைக்காட்டிகையைநீட்டிக்கோபமூட்டிகற்ற
    சமர்த்தையிங்கேநன்றாய்க்காட்டி
தருக்கமின்னம்பேசியிருக்கலாமோசீசீ
    தவடையின்மீதறைவோமே இன்னம்
    அவகாசஞ்செய்யாமற்றானே.

சம்பந்ததாசன்.

செய்ததினாலென்னதீதுஎந்தன்மீதுஇதுபோதுநீங்கள்
    செப்புகிறீரேவீண்வாது
திருவாழ்பனைசக்கொருபாரமாகியேவாழ்தரு
    தேவனிருப்பதினாலே எற்குப்
    பாவம்வராதொருக்காலே. (திரு)

மூடர்வசனம்.

அடாதெய்வசிகாமணீ! பென்னடா? சங்கரராயா! இந்தச் சிறு
வன் சற்றுமச்சமில்லாமல் நம்மோடெதிர்த்துப்பேசுகிறான். இனி
ஓடிப்போய்விடுவான்ஆகையால்இவனை.

வணிகவஞ்சிவிலாசம்.

மூடர்தரு-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-தாளம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

பிடியடிபவனேடிடலேகிட்டிப். (பிடி)

சரணம்.

கொடிபவனம்மோடெதிர்த்துப்பேசுகிறான்
கொண்டாட்டமாய்கைகுவித்துவீசுகிறான். (பிடி)

விடுவிடுநம்முன்விரியபபேசினன்
வீதியிலுள்ளார்வெறுத்திடவேசினன். (பிடி)

இவனிந்தவார்த்தைகேட்டிடலாகுமா
இங்கேவந்திட்டவவமானமதேகுமா. (பிடி)

தாலப்புரிநாதன்சாட்சியென்றுனிது
தாளத்தகுந்திறமாமோகமக்கிது. (பிடி)

சுக்கிரன்பொதுவசனம்.

இவ்விதமாக வீதியில்விளையாடும்போது மூத்தவள்பிள்ளைகளடிக்க அது சகிக்கமாட்டாமல் சம்பந்ததாசன் அழுதுகொண்டுவந்து தன்தாயிடம்சொல்லும்விதமெப்படியெனில்.

சம்பந்ததாசன்வசனம்.

ஆ என்னைப்பெற்றதாயே!

தரு-இ-ம்-இந்துஸ்தான்பாகவி-தாளம்-ஆதி.

ஏதுசெய்குவேனம்மாஎன்னென்னமோவைதம்மா
வனடித்தாரதைநீகேள்கேள்கேள்.

சரணங்கள்.

வாதுசெய்ததையோதுவேனென்ன
வஞ்சகமோபம்பரத்தை
பஞ்சுபஞ்சாய்ப்புடைத்தே
மிஞ்சிப்பேசியதைநீகேள்கேள்கேள். (வாது)

ஆரடாபொயுகூறடாவென்று
அதட்டிக்கவந்து
உதட்டியாய்ப்பேசியெனை
யதட்டமாய்தள்ளினதேன்கேள்கேள்கேள். (வாது)

ஆவலாயுடன்[illegible]மனிஞன்கமக்
கச்சமாயிருக்கிறதென்று
நச்சுவிடம்போலசிறி
வச்சைப்படுத்தியதைநீகேள்கேள்கேள். (வாது)

தாலப்புரியில்வாழ்காலிகாலஞர்
தன்னடியைப்போற்றிசெய்து
உன்னையிங்குதேடிவந்தேனே
என்னுடனேவந்ததைநீகேள்கேள்கேள். (வாது)

மரகதவல்லிவசனம்.

அப்பாமகனே! உன்னை யிவ்விதமாய் அடித்து அலங்கோலஞ் செய்தவரைப் போய்க்கேட்போம்வாடா அப்பா!

மரகதவல்லிவிருத்தம்-காம்போதி.

பகர்தருஞ்சிறியரேயென்பாலகன்தன்னையின்னே
விகடமாய்செய்தடித்திவ்விடர்பலசெய்யவுங்கட்
ககமிகமகிழ்ந்தோவும்மறிவிழந்தகந்தைகொண்டு
சகமதிலிகழ்ந்துபேசத்தலைப்பட்டீர்நிலைப்பட்டீரே.

வசனம்.

அடாசிறுவர்களே! உம்மோடுகூடி விளையாடியிருந்த யிந்தக் குழந்தையை யிப்படியும் அடிப்பது உங்களறிவுக்கடுத்ததோ அப்பா!

[illegible]ர்வசனம்.

அட [illegible]மணி! சீக்கிரம் நமதுதாயை யிவ்விடம் அழைத்துவருவாயடா! இதோ அழைத்துவருகிறேன்.

மூடர்விருத்தம்-இந்துஸ்தானிபியாக்தே.

அன்னையேகேளாய்நாங்களனைவருமொன்றுகூடி
நன்னயமீறுகிற்சென்றுநல்விளையாடல்செய்தோம்
தன்னிகராஞ்சம்பந்ததாசன்அன்தாயார்வந்து
பின்னமாயெம்மைக்கிட்டிப்பேசினளேசினளே.

வசனம்.

ஆளனதன்னையே! நாங்கள்வீதியிற்சென்று விளையாடும்போது சம்பந்ததாசனும், அவன் தாயாரும் வந்துசெய்த கொடுமைகளைக் கேளும்.

மூடர் தரு-இ-ம்-இந்துஸ்தான்-தாளம் அட தாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

அம்மாநாங்களொன்ருய் ஆசையாகநன்ருய்
ஆடினேம்ஒன்ருய்க்கூடினேம்விளையாடினேம் அவன்
என்மேல்சினங்கொண்டேனேமிதங்கொண்டு
ஏசினன்சும்மாபேசினன். (அம்)

என்கைப்பழம்பரந்தட்டிஎனெடுத்தான்குட்டி
எள்ளினன்கீழேதள்ளினன்யிந்துகிள்ளினன் நாங்கள்
அவனுடனேகூடஅவனியில்விளையாட
ஆகுமாதுயரேகுமா. (அம்)

முன்னவன்பந்தாடிமுறையுடன்கொண்டாடி
மூட்டினன்சண்டைமாட்டினன்கம்பிகாட்டினன் அம்மா
உன்னடிக்கேதஞ்சம்ஒதினேம்கொஞ்சம்
ஒட்டுவாய்அவனைவாட்டுவாய். (அம்)

அனியாயமாய்வந்து அவன்தாயும்மனம்நொந்து
அதட்டினள்வெகுஉதட்டியாய்மிகுபதட்டியாய் திருப்
பனசைப்பதியில்வாழ்பரமனடியைத்தாழ்
பாசமோஎன்னமோசமோ. (அம்)

காமவல்லி தரு-இ-ம்-மோகனம்-தாளம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அவ்வளந்தவிதம்பேசவுமாச்சுதா
யாவருமறியாமலேயிங்கணிடந்த. (அவ)

சரணங்கள்.

தாலிகட்டாதவளுக்குமோர்வார்த்தையா
தவருனவார்த்தையைச்சாற்றினள்பார்த்தையா. (அவ)

என்னதுணிவிஞலிப்படிப்பேசினள்
எதிரொருவருமில்லையென்றேசினள். (அவ)

எந்தன்கணவன்மேலிச்சைகொளுந்துட்ட
ஏந்திழையாமிவளாரோகேடுகெட்ட. (அவ)

சிரார்பனப்புரிமேவுங்கருங்கண்ட
தேவனைவாழ்த்துமென்மாமனைக்கொண்ட. (அவ)

மரகதவல்லிதரு-இ-ம்-[illegible]ரணம்-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

எந்தனோடுபூசலாடவந்தேனம்மா. நீ (எ)

அநுபல்லவி.

வந்தேனம்மாமனம்நொந்தீசும்மா. நீ (எ)

சரணம்.

என்னசொன்னேனென்றுஇக்குபண்ணுகிறாய்நீ
பண்ணுகிறாய்நீயேயிங்கென்னைவைதாயே. நீ (என்)
சொந்தமாணுரென்றேயிவரைவந்துகூடினான்
வந்துகூடினான்மனம்நொந்துவாடினான். நீ (என்)
கூடிவிளையாடும்போதுசாடநொந்தனன்
சாடநொந்தனனென்னைத்தேடிவந்தனன். நீ (என்)
அந்தமுள்ளதாலியிசர்ந்தையறிவாரே
ந்தையறிவாரேயிவ்விந்தையறிவாரே. நீ (என்)

காமவல்லிதரு-இ-ம்-இந்துஸ்தான்பார்வி-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

ஆகட்டுமேதேவிஅச்சமில்லாமலேஅதிகவார்த்தையாடினாய்
அடிவாடி குடிகேடி
அன்னிதமாய்ப்பேசுகிறாய் அங்கைவீசுகிறாய். (ஆ)
நாணயம்பேசியநாவையிப்பொழுதில்நானே துணிக்கிறேனுன்
நல்மேது குல்மேது
[illegible]ட்டிக்கும்பெரும்பேயே வெறிநாயே. (ஆ)
பதட்டமாய்ப்பேசியபல்லையுதிர்க்கிறேன்பாரடிகிர்மூடி
படுநீலி தொடைகாலி
பாரோரிகழ்நாரி பழிகாரி. (ஆ)
பணைப்புரியீசனார்பாதம்பணியுமென்[illegible]த்தாமனங்கலைத்து
பகல்கூடி விளையாடி
பாரில்பழிகொண்டாய் மகிழ்விண்டாய். (ஆ)

மரகதவல்லிவிருத்தம்-முகாரி.

தேசத்தோர்போற்றவாழ்நஞ்செட்டியார்புகழைமுன்பின்
யோசித்துப்பாராதிப்போதுன்சிறார்சொல்லைக்கேட்டுக்

கூசிப்பின்னெந்தனுள்ளங்குழம்பிடக்குறைகள்சொல்லித்
தூஷித்துவைதாய்மூடத்தோகையர்போலத்தானே.

வசனம்.

பூமியிலுள்ளவர்புகழும்படியான நமதுசெட்டியாரிது பெருமையைச்சற்றும்யோசியாது உன்சிறுபிள்ளைகள்சொல்லைக்கேட்டு முன்பின்யோசியாமல், அறிவில்லாப்பேதையர்போல அசட்டுவார்த்தைகளால் நீயிகழ்ந்து உரைப்பது அழகா அம்மணி!

மரகதவல்லிதரு-இ-ப்-யமுனகல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அன்னிதமாகயானறைந்ததுமில்லையே
என்னிடம்வந்துநீயிப்படிப்பேசலேன். (அன்)

சரணங்கள்.

ஆய்ந்தோய்ந்துபாராமலிங்கறைந்திடுவதேனம்மா
வாய்ந்தவென்வீட்டைத்தேடிவாதுக்குவந்தாய்சும்மா. (அன்)

தெய்வம்பொதுவிருக்குந்திறத்தினையோசிக்காது
கைவாங்கிப்பேசவெண்ணுங்கருத்துனக்குத்தகாது. (அன்)

பண்பையறியுமிந்தப்பாரோர்பொதுவிருக்கச்
சண்டையர்கோனுரைத்தசத்தியப்படியிருக்க. (அன்)

பனைப்புரீசரிரண்டுபாதமறியவேநான்
தினைத்துணையுமதிகஞ்செப்பினதில்லையேநான். (அன்)

வசனம்.

ஆ எனது அன்னைபோன்ற அம்மணி!

மரகதவல்லிக்குங்காமவல்லிக்கும்வாது.

கண்ணிகள்-இ-ம்-பார்வி இந்துஸ்தான்-தாளம்-ஆதி.

மரகதவல்லி.

தப்புமொழிசொல்லவில்லையிப்படிக்கேன்வீணுய்வாது
செப்பிடநீயோடிவந்தாய். ஆ ஆ செப்பிடநீயோடிவந்தாய்.

காமவல்லி.

ஓடிவந்தாயென்றுநடிகேடிமதங்கொண்டுநின்றாய்
சாடுவேனப்பாலேநீபோ. சீ சீ சாடுவேனப்பாலேநீயோ.

மரகதவல்லி.

அப்பாலேநீபோடியென்று தப்பிதமாய்ப்பேசுகிருய்
இப்பாரோர்நகைத்திடாரோ? ஆ ஆ இப்பாரோர்நகைத்திடாரோ?

காமவல்லி.

நகைத்ததினுலுனக்குமிகக்குறைவாயமோநீ
செகத்தினில்தாசியடி சீ சீ செகத்தினில்தாசியடி.

மரகதவல்லி.

தாசியென்றுகொஞ்சமேனும்யோசியாமல்வைதுமிக
தூஷிக்கிருயாமோ அம்மா! ஆ ஆ தூஷிக்கிருயாமோ அம்மா!

காமவல்லி.

அம்ம...ர்சூழுந்தாலேசெம்மான்மழுவோனடியைச்
சும்மாநினைக்மேதனழுகிருய் சீ சீ சும்மாநினைக்தேனழுகிருய்.

கண்ணிகள்-சம்பந்ததாசனுக்கும்-காமவல்லிக்கும்வாது.

இ-ம்-இந்துஸ்தானியாக்கு-தாளம்-சாப்பு.

சம்பந்ததாசன்.

என்மீதித்தனைகோபம்வருகுவ
தேற்குமோஉந்தனுக்கு என்னம்மாஏற்குமோஉந்தனுக்கு

காமவல்லி.

...குமோஎன்றெனனைக்கேட்கும்பெரியதனம்
எவர்கொடுத்தார்சொல்லடாசம்பந்தாஎவர்கொடுத்தார்சொல்லடா.

சம்பந்...சன்.

கொடுத்தவரெவரென்றுகொ...யாய்ப்பேசினுல்
கூறச்சக்தியுண்டோ என்ன...ச்சக்தியுண்டோ.

காமவ...

சக்தியில்லையென்று சங்கட...ம்பேசுகிறு...
சாடுவேனேடிடடாசம்பந்தாசாடுவேனேடடா.

சம்பந்ததாசன்.

ஓடுவடுதங்குநான்உத்தமியிப்படி
உரைத்திடலாகுமோதான்என்னம்மாஉரைத்திடலாகுமோதான்.

காமவல்லி.

ஆகாதுஎன்ருய்அடிப்பேன்தவடையல்
அன்னவள்பாற்செல்லடாசம்பந்தா அன்னவள்பாற்செல்லடா.

சம்பந்ததாசன்.

அன்னவள்பாற்செல்ல அன்னையீயல்லவோ
அசட்டுத்தனம்பேசுகிறாய்என்னம்மா அசட்டுத்தனம்பேசுகிறாய்.

காமவல்லி.

பேசடாநீபனப்பாகைவாழீசனார்
பெருமிதந்தனைக்குறித்துசம்பந்தா பெருமிதந்தனைக்குறித்து.

சம்பந்ததாசன் தரு-இ-ம்-பார்வி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தாயேநீசெய்யும்வாது தகுமோ இப்போது. (தா)

சரணங்கள்.

சேயரென்னுடன்கூடி நேயமாய்விளையாடி
சென்றெடுத்தோடினரே அம்மா! அம்மா! சென்றெடுத்தோடினரே.

எந்தன்தலையில்குட்டி நொந்தழவென்னைத்திட்டி
ஏசினரென்னசொல்வேன் அம்மா! அம்மா! ஏசினரென்ன சொல்வேன்.

அம்மா இவர்கள்மீது சும்மாசொல்லேனிப்போது
அடித்ததைப்பாரும்அம்மா! அம்மா! அடித்ததைப்பாரும்பாரும் (தா)

தாலப்புரியில்வாழுஞ்சீலனுமாயூரேசன்
தானறிவாரீதெல்லாம்அம்மா! அம்மா! தானறிவாரீதெல்லாம். (தா)

காமவல்லிவிருத்தம்-இந்துஸ்தானி.

தாயேயென்றுரைத்தாலெங்க[illegible]ிமனங்குளிர்ந்த[illegible]ோ
நீயேவந்தெனக்குநல்ல[illegible]ரக்கவந்தாய்
வாயாடியாகயிங்கேவதறிட[illegible]ாமுந்தன்
தாயார்நீயாள்முன்போய்[illegible]தேற்றுவாயே.

வசனம்.

அடாவர்யாடி! என்னைத்தாயென்று அழைத்தபோதே, மனங்குளிர்ந்துபோச்சுதோ? என்முன்னே நில்லாதே, அப்பாற்செல்லடா துன்மார்க்கா!

மரகதவல்லிவசனம்.

ஆ! ஆ! ஈதென்னவிபரீதம் இதுகாலத்தில் இந்தஇழிவானவார்த்தைகளையானுமென்புதல்வனும்கேட்க.

கண்ணிகள்-இ-ப்-எ துகுலகாம்போதி-அடதாளம்.

முன்னாளில்யானுரைமோசஞ்செய்தேனையோ
இந்நாளிலிக்கெதியெனக்கேவந்ததென்னோ.
இனத்தார்சொற்கேளாமலிவ்வாறுனேனையோ
சினத்தால்பகையால்பழிசெப்பலானேனையோ.
தாயுந்தந்தையில்லாததனியளென்றெண்ணியே
வாயினில்வந்தபடிவர்தாடுகிற னையோ.
சாலமனம்வருந்தித்தயங்கலானேனையோ
ஞாலபுரிவாழ்சீர்தந்திருவுள ததுவோ.

காமவல்லிக்கும்-மரகதவல்லிக்கும்-வாது.

கண்ணிகள்-இ-ம்-எ துகுலகாம்போதி-தாளம்-சாப்பு.

காமவல்லி.

ஐயையோதெய்வமென்று ஆதரிப்பாரில்லையென்று
கைவாங்கிப்பேசின கண்ணீருதிர்த்தாயின்று
கண்டோரேசமின்டாய்ப்பேச
கலகமேனும்போடிகுடிகேடி சீ சீ. (ஐ)

மரகதவல்லி.

குடிகேடியென்றுரைத்தாய்கல்லிகல்லி
கெஞ்சமேனுங்காருண்யமில்லியில்லி
கொடியவார்த்தைசொல்நச்சுப்பல்லிபல்லி
கொண்டவனோடிதனைச்சொல்லிசொல்லி
படியின்மீதினிலுள்ளபாவையரெல்லாமேச
திடமுடனேயிப்போதுசெய்குவேன்யாருமேச. (குடி)

காமவல்லி.

கோளரியையானைவெல்லக் குறித்தவிதமாகநல்ல
ஆளழகரோடுசொல்ல அடுக்குமாநீயல்ல
அடிபேயே நடநீயே
அன்பன்வந்தாலென்னபயமென்னி சீ சீ. (ஐ)

மரகதவல்லி.

பயமென்னவென்றாய் பெரும்பாவிபாவி
பாரில்நீயாருடைய தேவிதேவி
மயலென்னசொல் டாயோமூதேவிமூதேவி

மாமனென்றுரையினிக்கூவிகூவி
நயமுடன்குடிவாழ்க்கைநடத்தாவாய்நாணம்விட்டாய்
செயலற்றபாவைபோலச்சென்மமிருந்துங்கெட்டாய். (குடி)

காமவல்லி.

குப்பையுயர்ந்துபோச்சே கோபுரந்தாழலாச்சே
இப்புவியோர்க்கிதேச்சே யெடுத்தோதினுயிப்பேச்சே
என்னஞாயம் உன்னுபாயம்
இன்றெழுந்தோடு[illegible]தம[illegible]. (ஐ)

மரகதவல்லி.

வேறில்தேடலோசனைப[illegible]ணிப்பண்ணி
விருப்புடனென்விடுநண்ணிந[illegible]ணி
தேறியுரைத்தாய்கொள்ளிக்[illegible]ண்ணிகண்ணி
தீகானதையேமிகவெண்ணியெ[illegible]ணி
தூறுவார்த்தைகள்சொல்லத்து[illegible]ிந்தாயேகுலகேடி
ஏறுமாறுகவேயிங்கிசைக்கலாகு[illegible]போடி. (குடி)

காமவல்லி.

காசினியில்வெண்கலமே கலிப்பதுபோலென்குலமே
வேசியேயீயிங்கிலமேவெறுக்கவந்தாய்நலமே
வினைமூட்டிபுனையேட்டி
வீட்டேயோட்டுவேன்பாராயுளந்தேறாய் சீசீ. (ஐ)

மரகதவல்லி.

தேறுயென்றுரைத்தாய்போடிபோடி
தீதேயனதிலென்றும்நாடிநாடி
ஆராய்ந்துபாராயாளும்வாடிஆடி
ஆரிடத்தேகுமேவன்பிர்மூடிமூடி
மாறுப்புகழ்பனைசமாநகர்தன்னில்மேவி
வீறுயமர்ந்தருளு[illegible]விமலனைக்காணுப்பாவி. (குடி)

இதுவும்வா[illegible]-இ-ம்-தேசிகம்-தாளம்-ரூபகம்.

காமவல்லி.

காதகி[illegible]யதீ[illegible]யன்[illegible]ப்இங்குவாராய்உன்[illegible]தாராய்உன்னைக்
கடுகி[illegible]ஓட்டுவேன்பா[illegible]ய்
காசினியுள்ளோரேச[illegible]வசியென்றெவரும்பே[illegible]க்

காட்டுவேனடியிப்போதுஎந்தன்
வீட்டிலிருக்கத்தகாது.

மரகதவல்லி.

தகாதென்றாய்படுபாவியிங்குமேவியென்னைக்கூவிசும்மா
தர்க்கம்பேசாதேமூதேவி
சாதிக்குரியவர்க்கேற்கஒதிப்புவியுளோர்பார்க்க
தக்கவிதஞ்செய்வேன்மானே யாரும்
ஒக்கும்விதமதாய்நா[illegible]ளா.

காமவல்லி.

நானேசெய்வேனென்றாயோடிகுடிகேடி ஓடிப்போடிசொந்த
நங்கையென்றறியாயோடி
ஞாயமோநீயென்முன்னையீனபமாய்நின்றேசொன்னாய்
நாணங்கெட்டசதிக்காரி காம
வீணவாகொள்விபசாரி.

மரகதவல்லி.

விபசாரியென்றுரைத்தாயேவீணாய்நீயேதூஷித்தாயேஎன்னை
வேசியென்றாய்குலப்பேயே
வித்தகனார்க்கீதோதிவெற்றியையழிப்பேன்போதி
விருத்தமாகவேயென்முன்னாட் மிகத்
திருத்தமாயிவ்விதஞ்சொன்னாய்.

காமவல்லி.

சொன்னதினாலென்னதீதோ இதுவாதோகொடுஞ்சூதோநீயுஞ்
சும்மாவந்தாய்தெரியாதோ
சொந்தப்புருடன்றனையுங்கந்தக்குழலாளனையுந்
[illegible]ஷித்தனுப்புவேன்கண்டாய்நல்ல
போஷிப்பினால்மதங்கொண்டாய்.

மரகதவல்லி.

கொண்டபுருடனைத்திட்[illegible] அடிமட்டிவார்த்தைகொட்டிகோடுங்
கோபங்கொண்டாயேவ[illegible]ய்ப்பட்டி
கொல்லத்துணிவாய்[illegible]ஷிசொல்லத்தரமே[illegible]
குற்றமாகியபிர்வாண[illegible]மிகப்
பெற்றாயுனக்கில்லை[illegible]ணம்.

காமவல்லி.

நாணங்கெட்டென்னிடமபேசிவந்தாய்தோஷிநீயோவேசிவிட்டு
நடநட அப்பால்சீசீ
நாயகனுசைக்காகமேயஉன்சீர்மைபோக
காரியுன்சிறுவனோடே யினிச்
சேருதியாற்செழுங்காடே.

மாகதவல்லி.

காட்டுக்கேகென்றுநீவெய்தாய்மிகநொய்தாயஉரைசெய்தாய்பெருங்
காதகியேயெனைவைதாய்
காலற்றெறுசர்வேசன்தாலப்புரிவாழீசன்
காப்பனனுதிகளுய்ய உதைப்
பார்ப்பாயிருந்தினிப்பைய.

காமவல்லிவிருத்தம்-ஆனந்தபைரவி.

எந்தவூரெந்தச்சாதியார்மகள்யாவர்காணச்
செந்தழற்சான்றுயெங்கோன்கடிமணஞ்செய்துவந்த
கொந்தவிழ்கோதைநீயென்கொழுனனுக்காசைப்பட்டு
வந்தவளானகாமக்கிழத்திக்கேன்வாயும்வீறும்.

வசனம்.

அடிமட்டிச்சிறுக்கி! நீயெந்தவூர்? உன்குலமென்ன? கோத்திரமென்ன? அக்கினிசாக்ஷியாகக் கல்யாணஞ்செய்துவந்தவளோ? என் நாயகனுக்கு ஆசைப்பட்டுவந்தவேசியாகிய உனக்கு என்னடி இந்த வீருப்பு அப்பாற்செல்லடி துஷ்டி.

மரகதவல்லி தரு-இ-ம்-மோகனம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஈதுகேட்கவோ ஓஜசாமி. (ஈது)

அநுபல்லவி.

எந்தன் தலையினில்எழுதினுனேபழிபழிபழிபழிசாமி. (ஈது)

சரணங்கள்.

பூமியிற்பெண்ணெனப்பிறந்துவளர்ந்ததும்
போதும்போதுமிவள்கோரங்காபுரைக்கும்வகை. (ஈது)
தாய்தந்தையாகஞானசம்பந்தன்றடைந்து
தருமலிங்கருக்கென்னைத்தாரைசெய்துவைத்ததும். (ஈது)

ஏளிதமாகவிவளிகழ்ந்தேபெனைப்பழித்தே
யிருக்குமுடம்பெடுத்தேனிப்புவிமிசையினில். (சது)
தாலப்புரியில்மேவுஞ்சாம்பசதாசிவ
சங்கரனாருளேத்தாங்கிக்களித்திருக்கும். (சது)

காமவல்லி தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

பேயேயுனக்கென்னபேச்சு. அடி (பேயே)

அநுபல்லவி.

காய்சினம்தொடுத்தாய்கணவனைக்கெடுத்தாய். அடி (பேயே)

சரணங்கள்.

எந்தஊரேதுஉள்ளதெடுத்தோது இந்த
ஊராரறியநீவந்தவளோ
மணஞ்செய்தவளோ. அடி (பேயே)

தாலிகட்டினதார் தந்தைதாயாரார்நீ
தனியாய்வந்ததேனதைச்சொல்லடி
அங்கேகிடில்லடி. அடி (பேயே)

மாமனைப்பேடி மகிழ்ச்சியாய்க்கூடிநல்ல
மைந்தனைப்பெற்றுக்கொண்டகாதகி
பெரும்பாதகி. அடி (பேயே)

பனசையம்பதிப்பிரமனைத்துதி
பண்ணியிங்கேனழுகின்றாய்நன்றாய்
பகவனேயென்றாய். அடி (பேயே)

மரகதவல்லிவசனம்:

என தன்னை தந்தைகள் அரியதவங்களைச்செய்து என்னைப் பெற்று, இந்தத் தருமலிங்கசெட்டியாருக்கே கொடுப்பேனென்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தது, இந்த வசையான சொற்களைக்கேட்கத் தானோ? ஐயோதெய்வமே.

மரகதவல்லி-கண்ணிகள்.

இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-ராகம்-ரூபகதாளம்.

அன்னிதவார்த்தையாய் அடிதாசியென்றாளே. தெய்வமே!
இன்னாளென்றறியேனுன்னினமேயென்றாளே. தெய்வமே!

வழியிற்கூடிவர்தவஞ்சகியென்றாளே. தெய்வமே!
பழிவார்த்தைகேட்கவிப்பாரில்செனித்தேனே. தெய்வமே!
மணஞ்செய்யாதிங்குவந்தமங்கையென்றாளேயோ. தெய்வமே!
கணவன்மேலிச்சித்தகாமக்கிழத்தியென்றாள். தெய்வமே!
கைப்பாக்குவெற்றிலைக்காகவந்தாயென்றாள். தெய்வமே!
செப்பரும்பனசைவாழ்ஜெகதீசனருளிதோ. தெய்வமே!

காமவல்லிவிருத்தம்-காம்போதி.

சொன்னதினாலென்னகுற்றந்தோகைமேயமனந்தளர்ந்து
என்னடிபசப்புகின்றாயிணையிலாவெந்தன்மாமன்
உன்னைவேட்டதற்குச்சாட்சியுளரெனிலவரையிங்கு
பின்னமில்லாமற்கூட்டிப்பேசுவாய்பேசுவாயே.

வசனம்.

அடி! என்னடி? நான் இல்லாதவார்த்தை சொன்னதுபோல் பசப்புகின்றாய், எனதுநாயகன் உன்னைவிவாகஞ்செய்ததையாரறிவாரடிசொல்லடிசொல்.

மரகதவல்லிதரு-இ-ம்-மோகனம்-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

ஈதுகேட்கவும்எதுசெய்தெனோவிதி
தலை விதி விதி விதி
மாதுஎன்னுடன்வாதுசெய்திடுஞ்சதி
கொடுஞ் சதி சதி சதி.
எந்தன்மேன்மனம்நொந்து என்கொண்டாள்சினம்
கொடுஞ் சினம் சினம் சினம்.
உந்தன்போலயான்சொந்தமானதாய்மதி
நீ மதி மதி மதி.
தனச்செருக்கினால்என்னைப்பழிப்பதென்கெதி
கால கெதி கெதி கெதி.
பனப்புரீசரைவணப்பமாய்ச்செய்தேனேதுதி
நான் துதி துதி துதி.

மரகதவல்லிவிருத்தம்-முகாரி.

அரவின்வாய்ப்பட்டவன்கலருயிரளித்தருளினைப்
புரவலனருளாலெங்கோன்புறம்பியநாதன்றன்னித்

தருவொடுகிணறுங்காணச்செய்தனன்சாறம்மூன்று
கரிகளுமுள்ளதின்றன்கருத்தினிற்றேர்ந்திடாயே.

வசனம்.

அம்மா தாயே! என்தகப்பன் இறந்தபின் என்மாமன் என்னை அழைத்துவரும்வழியில் புறம்பியமூதூர் ஆலயத்தில் பாம்புகடித்து இறந்தவரையெழுப்பிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள், வன்னிமரம், கிணறு, இலிங்கம்என்னும் இவைகளின் முன்பாக எனக்குத் திருக்கல்யாணம் செய்துவைத்தார். அம்மூன்றுமே என்கல்யாணத்திற்கு இருந்தசாட்சிகளாக நீயறிவாயம்மா!

சாமவல்லிவிருத்தம்-மோகனம்.

அரிவைநீபுரைத்தசாட்சி[illegible]திர்த
விரிகடலுலகில்யாரும்விளம்பிடக்காணுமந்த
திரிவிதகரியும்வந்துசெப்பிடிலொப்புவேனுன்
னுரைபழுதாகாதியாருமொப்புறச்செய்குவாயே.

வசனம்.

அடிபேதாய்! நீயுரைத்தசாட்சிகள்கேட்போரனைவருக்கும் ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கும். இந்த விதமானவார்த்தை உலகத்திலொருவருஞ்சொன்னதேயில்லை. ஆயினும், அம்மூன்றும் இங்கேவந்து சாட்சிசொன்னால் ஒப்புக்கொள்ளுவேன் அவைகள்வந்துசொல்லும்படிக்குச்செய்வாயடி!

மரகதவல்லிகோயிலுக்குப்போகிறது.

தரு-இ-ம-தேசிகம்-தாளம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

என்னதான்செய்குவேன் இப்புவியி
லெவ்வாறுய்குவேன்நான். (என்)

அநுபல்லவி.

அன்னைதந்தைகளுமன்றேபடிந்ததால்
பின்னமாய்ப்பழிஅன்னிதமாகப்பண்ணுகிறாளினிநான். (என்)

சரணங்கள்.

பாவியாகியே இங்கேயான்
பதறிமாழ்கியே
ஆவிதுள்ளித்துடித்துஅழுதுமன்மெலிய
அச்சேவினைகாய்ப்போச்சேபாரிலில்லச்சேயான்னி. (என்)

இதுவுந்தொல்லையே எனக்கா
இசைப்பாரில்லையே
இதந்தருமெந்தனிடவந்தல்வருவாரென்று
எண்ணியேமனந்தண்ணியேமிகக்குண்ணினேனினி. (என்)

இன்னல்தீர்த்திடும் சங்கம
ரினத்தைக்காத்திடும்
நன்னயமேவுஞ்சீர்தாலையில்மேவிய
நாதாநீசெயும் மாதுதனக்குக் கோதையானினி. (என்)

சூத்திரன்பொதுவிருத்தப்-நாட்டைக்குறிஞ்சி.

மாற்றவளுரைத்தசொல்லைமரகதவல்லிகேட்டுச்
சீற்றமேலிட்டுவெம்பிச்சிந்தையிலரனையுன்னி
மாற்றருந்துதிசெய்தந்தமாலைபோய்விடிந்தபின்னர்
வேற்றிணையில்லாதோங்கும்விமலனாலயத்தைச்சார்ந்தாள்.

வசனம்.

இவ்வசனங்கேட்ட மரகதவல்லியானவள், அன்றிரவுமுழுதும் சிவத்தியானஞ்செய்துவிடிந்தபின், ஆலயத்துள்சென்று மீனாட்சியம் மன்சன்னிதானத்தின்முன்னின்று விண்ணப்பஞ்செய்வதைக்காண்பீர்.

மரகதவல்லிவிருத்தம்-முகாரி.

இப்புவிவணிகர்க்கெல்லாமின்றருள்தாயேபோற்றி
செப்புமமரர்முன்பாய்த்திகழ்தாநடிக்காய்போற்றி
முப்புரமெரித்தமுக்கண்மூர்த்தியின்மகிழ்வேபோற்றி
வெப்பருங்கவலைநீக்கிவேண்டியதளிப்பாய்போற்றி.

வசனம்.

அம்மா! திரிபுரதாண்டவி! அரன்பாலோங்குந்தவி! அடியாள் கோரிக்கையை யளித்தருளவேண்டி.

மரகதவல்லிதரு-இ-ம்-முகாரி-தாளம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

அடிபணிந்தேனன்னையே இப்போது காதரிப்பாயென்னையே.

சரணங்கள்.

படிமிசையின்று பகவதியென்று
பாவைபுனைந்துதிக்கஇன்று
வெகுண்டின்று இன்றுயரானே. (அடி)

அன்னைதந்தையும்நீ ஆவியுடலும்நீ
என்துயர்தீர்த்திடவருவாய்
கிருபைதருவாய் இன்றுயாமினே. (அடி)

ஆதியும்நீயே அனாதியும்நீயே
மாதுமையாகிய தாயே
கதிநீயே இன்றுயானே. (அடி)

மாற்றவள்பார்க்க மனத்துயர்தீர்க்க
தேற்றமாய்சாட்சி சொல்ல
யானும்வெல்ல இன்றுயானே. (அடி)

சூத்திரன்வசனம்.

இவ்விதமாக மரகதவல்லியானவள் மீனாட்சியம்மனைத்துதிசெய்து பின்புசொக்கநாதர் சன்னிதானத்தையடைந்து துதிசெய்யும்விதமறிவீர்.

மரகதவல்லிவிருத்தம்-எதுகுலகாம்போதி.

அமரர்கள்வாழவன்று ஆலத்தையமுதாக்கொண்டோய்
குமரனையளித்தேதேவர்கொடுஞ்சிறைதவிர்க்கச்செய்தோய்
சமரசசராசரத்திற்சார்ந்துமேபரவிநின்றோய்
இமிரமிலடியார்துன்பந்தீர்த்தருள்செய்வோய்போற்றி.

வசனம்.

அரகரமஹாதேவா! அடியேன்படுந்துயரம்தீர்த்து,

மரகதவல்லிதரு-இ-ம்-முகாரி-தாளம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆதரிசொக்கேசா உன்னடியாளை. (ஆ)

சரணங்கள்.

பூதலந்தனிலுன்னைப் போதுகொண்டேத்திடுமென்
வேதனைதீர்த்திடுவாய் பரமசிவம். (ஆ)
காதலுடனேயிந்த மேதினிமீதுனையென்
பாதகம்நீங்கக்கண்டேன் பரமசிவம். (ஆ)
ஆதாரமற்றவளைச் சோதனைசெய்திடுவ
தேதோநானறிகிலேனே பரமசிவம். (ஆ)
அன்னைபிதாகுரு உன்னையல்லாலெனக்குப்
பின்னையொருவருண்டோ பரமசிவம். (ஆ)
காவல்சொரும்பனசை மேவுமானைத்தினம்
ஆவலுடன்தொழுதேன் பரமசிவம். (ஆ)

மரகதவல்லி அகவல்-இ-ம்-ஆரபி.

திருவருட்போதா சிவமயாதீதா
நிருமலவகண்டா நிறைமணிகண்டா
பரமதயாளா பருமென்றோளா
திரிபுரதகனா சிறக்குமைவதனா
கயிலாசவாசா கருணைசர்வேசா
சயிலமாதிடத்தோய் தண்ணருள்படைத்தோய்
ச்சகம்புகழ்காத்திரா கழற்பாலநேத்திரா
அகம்பிவிகாரா அருள்மேவுதீரா
ஆனந்தபோதா அம்பிகைசமேதா
கானுந்துதாரோய் கருகருஞ்சீரோய்
கையிற்கபாலா கருங்காலகாலா
பொய்யற்றபுண்யா புகழ்மிகுங்கண்யா
வரதாபபகரா வளங்கொள்கங்காதரா
சுரர்தானவர்சதா தொழும்பொற்பதா
இங்குனையடைந்தவென்னிடரகற்றிப்
பொங்கமாய்க்காப்பாய் புனிதனேசரணம்.

மரகதவல்லிதரு-இ-ம்-காப்பி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கருணாம்பதியே யெனைக்காவாய்குறை
தீராய்ததியே. (கரு)

அநுபல்லவி.

காசினியோரேசவென்னை வேசியென தாட்சிக்கிறாள். (கரு)

சரணங்கள்.

இனிமேலுமுன் தனையாள்மீது
இடர்செய்யத்தகாது
எண்[illegible]கெல்லாம் எண்ணிமனம்
குன்[illegible]னேன் முக் கண்[illegible]பெருந். (கரு)

அபய[illegible]மன் றவந்தேனையா
அருள்[illegible] மருக்[illegible]
ஆவித்துயர் மேவிமிக[illegible]
கூவியழும் பாவியானேன். (கரு)

நானிலத்தி ஆனனைக்க[illegible]டேன்
நான்கொள்துயர் விண்டேன்

நாதாமரைப் பாதாநல்கி
நோதா அருள் தாதாபெருங் (கரு)
பெண்ணின்பழிக் கஞ்சியன்று
பேசியநீ இன்று
பேதமைகொள் மாதுஎன்னைப்
பாதுகாக்கும் ஏதுசெய்வாய். (கரு)

மரகதவல்லிவிருத்தம்-முகாரி.

தாதைதாயிறந்தவன்றேதமிபளாயிக்குப்போந்த
பேத்தையேற்காருண்டையபேதுறும்வணிகற்கன்று
மாதுலனுகினதிவழக்கறுத்தரிவையீந்த
நாதனேயேதிலாள்சொல்நவைதுடைத்தாளுவாயே.

வசனம்.

ஓ ஜெகதீசா! முன்னம் ஒருசெட்டிமகன்பொருட்டு மாமனாக வந்து வழக்கைத்தீர்த்துக்கொடுத்த கர்த்தனே! இப்போது தாய் தந்தையில்லாமல் தனியேவருந்தும் ஏழையாகிய எந்தனுக்கு உன்னையல்லாமல்வேறேகதியாருங்காணேன் சுவாமி!

மரகதவல்லிவிருத்தம்-பைரவி.

அன்றென்னைக்கணவன்வேட்டவிடத்தினிலதற்குச்சான்றாய்
நின்றமைந்தருவும்நீயுங்கிணறுமங்கிலேயேயிங்கு
இன்றுவந்தேதிலாள்வாய்நகைதுடைத்தெனைக்காவாயேல்
பொன்றுவல்பழிக்[illegible]ஞ்சும்புண்ணியாபோற்றிபோற்றி

வசனம்.

ஏ ஆபத்பாந்தவா! அநாதரக்ஷகா! புறம்பியமுதூர் ஆலயத்தில் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் பாம்புகடித்திறந்த என்நாயகனை யெழுப்பி, எனக்குத்திருமணஞ்செய்தபோது அங்கு சாட்சியாக இருந்தவன்னிமரமும் கிணறும் இலிங்கமும் இப்போது என் மாற்றன் கண்டுகளிக்க இங்குவர அநுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டினேன். இல்லாவிடில் தேவரீருக்குப்பழிவரும்படி இச்சன்னிதானத்தில் உயிர் விடுவேன் சுவாமி!

சூத்திரன்விருத்தம்-தன்ய[illegible]

அல்லலுற்றழுங்கினின்றாள்பரிவுகண்டங்[illegible]ல்
எல்லையில்கருணைமூர்த்தி அருளினாலெலவரு[illegible]னத
தொல்லையின்படியேயந்நாள்சொல்லியசாரிகண்முன்றும்
ஒல்லைவந்திருப்பக்கண்டேயுளங்களித்திதனைச்சொல்வாள்.

வசனம்.

இவ்விதமாக மரகதவல்லி புலம்பி உயிர்விடுவேனென்று உறுதி மொழியாகச் சொல்லுமளவில், ஸ்ரீ அகிலாண்டகோடிபிரமாண்டநாயகராகிய சொக்கேசரருளால் யாவருங்காண, அவ்விடத்திலிருந்தவன்னிமரமும் கிணறும் இலிங்கமும் இவ்விடத்தில் வந்திருக்கக்கண்ட மரகதவல்லி மனக்கவலையொழிந்து மகிழ்ச்சியடைந்து தன்மாற்றாளை அழைத்துக்காட்டும்விதமறிவீர்கனவான்களே!

மரகதவல்லிவிருத்தம்-சஹானா.

பன்னகவேர்தன் தாங்கும்பாருளாரெவருமேத்தும்
முன்னவன்புறம்பியம்வாழ்மூர்த்தியாலயத்திருந்த
வன்னியிலிங்கமீதுகிணறிதென்மன்றற்சான்றாத்
துன்னியதிறவேயாகுந்துரிசறக்காண்பாய்நீயே.

வசனம்.

திருப்புறம்பிய மூதூர்ஆலயத்[illegible], [illegible]ருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் எனக்குவிவாகஞ்செய்தபோது அவ்விடத்திலிருந்தகிணறும் இலிங்கமும், வன்னியும் இதோவந்திருக்கின்றன நீபாருமம்மா!

சூத்திரன்வசனம்.

இந்தவிதம்நடக்குஞ்சமயத்தில் முன்னங்கடற்கரைக்குப்போன தருமலிங்கசெட்டியார் வீட்டிற்குவந்து தனது மனைவியரும்புத்திரருமில்லாமையைக்கண்டு வீட்டிலுள்ள காவற்காரரை விசாரிக்கும் விதமறிவீர்.

தருமலிங்கசெட்[illegible]-தரு-ஆ-ம்-இந்து[illegible]ன்பிடாக்கு-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

சேவகனேமுன்னே சீக்கிரமாயின்னே
சேதிகூறுவாய். (சே)

அநுபல்லவி.

பூவுலகினில் அவ[illegible]கவே மேவியேயிங்கு காவல்கொண்டிடும். (சே)

சரணங்கள்.

என்னவன்னியாயமோ இது என்னமாயமோ
ஏசிலாதி[illegible]னை பாசமதாய்வரும்
மாசக[illegible]ாம் நேசமாகநம்
காச[illegible]மன் வாசல்காத்திடுஞ். (சே)
திங்கள்நதிசூடும் சங்கரனைத்தேடும்
சீதிலாமாதவ சாதுவைக்காணிடில்

சதிருடனவர் பதமென்மலரைத்
துதிசெயுமரகதவல்லிபெண்கே. (சே)
காலில்தண்டைகொஞ்சக் காப்பிலொளிமிஞ்ச
கந்தமென்மலர்செஞ் சந்தனம்பூண்டிடும்
சுந்தரமிகு சிந்தைமகிழென்
மைந்தனுகுஞ்சம் பந்தனெங்கேயடா. (சே)
பாவலர்கள்சூழும் பனப்புரிவாழும்
பாசமகன்றவர் நேசமாய்ப்போற்றிடும்
ஈசனுமையு ரேசனுமடி
தாசனுமென் வாசல்காத்திடும். (சே)

சேவகன்வசனம்.

சேனும்பிரபுவே! உமதுபுத்திரர் விளையாட்டால் உன்மனைவிப சிருவளும்வி[illegible]பட்டுப் பிரமாணிக்கமூலமாய் ஆலயஞ்சென்றிருக்கின்றாரையனே.

சூத்திரன்பொதுவிருத்தம்-தோடி.

வன்னியுங்கிணறுமிலிங்கமுமாங்கே வந்ததைமாற்றவள்கண்டு
தன்னகம்நைந்துதளர்ந்திடச்சனங்கள்தானவள்தனைப்பழித்திருக்க
அன்னகாலையினிலருள்வணிகேசனுங்கடைந்திவையெலாமறிந்து
முன்னவள்தன்னைமுனிந்தவள்நடுங்கமொழிகுவான்பழியிலாதவனே.

வசனம்.

இவ்விதமாக சொக்கேசரருளால்வந்த சாட்சிகள்மூன்றையும் மரகதவல்லி காண்பிக்க மாற்றாள் கண்டு பிரமைகொண்டு, மன கலங்கவும், நகரிலுள்ளார் யாவருங்கண்டு ஆச்சரியங்கொண்டு சந்தோஷிக்கவுமிருக்குஞ்சமயத்தில், மூன்கடைக்கரைக்குப்போயிருந்த தருமலிங்கசெட்டிவந்து சங்கதியாவுந்தெரிந்து தன்மூத்த மனைவியைச்சினந்து தூஷிக்கும்விதமறிவீர் ஜனவான்களே!

தருமலிங்கசெட்டிதரு-இ-ம்-இந்துஸ்தான்பியாக்கு-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

துஷ்டி அப்பாற்போசெல்லடி உன்னைத்
தொட்டாலும்தோஷமடி. (து)

சரணங்கள்.

மட்டிச்சிறுக்கிவாயில்வந்தபடிபேசியெனக்
கிஷ்டமானவளைநீயிழிவாயுரைத்தாய்சீசீ. (து)
நட்டமடியர்திருஞானசம்பந்தரன்று
அம்பிரமமாய்த்தாலிகட்டித்தந்தாளைவைதாய்சீசீ. (து)
எந்தனுயிரைமீட்டவேந்திழையாள்தன்னைச்
சிந்தைகலங்கும்படிச்செய்தாயேபாவிசீசீ. (து)

புறம்பியநாதனைப்போற்றித்திருமணம்
திறம்பெறச்செய்தாட்கிடர்செய்தேயிகழ்ந்தாய்சீசீ. (நீ)

பனைப்புரிமேவுமீசன்பதம்பணியுமிவள்
மனத்தின்படிநடவாமற்பாவியானாய்சீசீ. (நீ)

மரகதவல்லி-கண்ணிகள்-இ-ம்-சஹானா-தாளம்-அடதாளம்.

பொறும்பொறுமென்னாதாபுகழ்பெறத்தகாதா
மருவலர்பிரக்கியாதாமன்னித்தருள்தாதா. (பொ)

மலரடிக்கேதஞ்சமாற்றவள்தன்நெஞ்சம்
புலர்ந்தழும்படிவஞ்சம்புரிதல்நன்றோகொஞ்சம். (பொ)

பாரிலுள்ளாரென்னைப்பழிக்காதிருந்தன்னை
சீர்மகள்போல்பின்னைசேர்வோஞ்சினந்தன்னை. (பொ)

அடியவர்தம்மினமடர்ந்துவந்தேதினம்
அடிதொழுந்தேருனமணுகிடின்சினம். (பொ)

மரகதவல்லிவிருத்தம்-மத்தியமாவதி.

இன்னகர்வணிகர்க்கெல்லாமிறைவனின்சரணப்போற்றி
என்னதுகற்பையின்றுநிறுத்தினாளிவள்மாற்றாளன்
[illegible]ன்னையிலாதேதற்கன்னையாயினாளிவளும்யானு
மின்னுயிருடல்போல்வாழ்வோமேந்தலைமன்னித்தாள்வாய்.

வசனம்.

சரணம் சரணம் பிராணநாதா! என்தாய்போன்ற இம்மாதுஎன் கற்பையின்றுயாவருங்காணச்செய்த இந்தக்காருண்யமாதும் யானும் உடல் உயிர்போல் ஒத்துவாழ்ந்திருக்கின்றோம். நீர்கோபங்கொள்ள வேண்டா[illegible]!

தருமலிங்கசெட்டிவிருத்தம்-தன்யாசி.

மாங்குயிலனையமரகதவல[illegible]யினிலுனக்கிணையெவரே
தீங்கிலாவுன்னைச்செறுத்தன[illegible]ன்றுசீறிடாதுளங்களிகூர்ந்து
ஓங்கியவன்பாயுரைத்தனை[illegible]ளங்களித்தார்வமிக்கடைந்தகன்
தேங்கியகருணைச்[illegible]வன்திருவடியைச்சிந்தனைசெய்குவோம்வாரீர்.

வசனம்.

ஆஎனது ஆருயிர்போன்றஅறிவிற்சிறந்தஅழகியகுயிலே! உனது பெருமையேபெருமை. உன்னையிகழ்ந்துபேசியவளை வெறுக்காது நண்புகொண்டனையாதலால்; நான்சந்தோஷமடைந்தேன். இனிநாம் அனைவரும்சொக்கநாதசுவாமியின் திருவடியைவணங்கித் துதிசெய் வோம்வா[illegible]பெண்களே!

மரகதவல்லிவசனம்.

அப்படியேசெய்வோம்பிராணநாதரே!

வசனம்.

இவ்விதமாகவே [illegible]ன்சொல்லைக்கேட்ட தருமலிங்க செட்டியும், சம்பககா[illegible]வல்லியும், அவர்புத்திரர் முதலா கியயாவருஞ் சந்தோஷமடைந்து பொற்றாமரைத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நா னஞ்செய்து சொக்கேசர்சன்னிதானத்தின்முன்னின்று துதிசெய்யும் விதம்யிவீர்.

தருமலிங்கசெட்டிவிருத்தம்-பல்-தாளம்-ஆதி.

பெரியாய்சரணஞ்சிறியாய்சரணங், கரியாகியவங்கணனேசரணம்
வரியாயொளியாய்டிமாதிருடம், புரிவாய்சரணம்புனிதாசரணம்.
நதியாடியசெஞ்சடையாய்நகைவெண், மதியாய்மதியாதவர்தம்மதியில்
பதியாய்பதினெண்கணமும்பரவுந், துதியாய்சரணஞ்சுடரேசரணம்.
இருளாய்வெளியாய்சரணமெனையும், பொருளாகவினைத்துயரந்தான்யா
ரெருளாதுநன்றெரிவித்தெனையா, ளருளாசரணம்மழுவாசரணம்.
கதவெங்கரியின்னுரியாய்சரணம், முதலைந்தமிலாமுதலேசரணம்
அதிர்பைங்கழலாபுரவண்டலரும், பதபங்கயனேசரணம்சரணம்.

சொக்கநாதர்துதி-தரு-இ-ம-சங்கராபரணம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

பாதுகாத்தருள்சொக்கநாதாபார்மீதாஇனம்வாதாஜதா (பாது)

சரணங்கள்.

வேதனைச்சுதனுதிவேண்டித்தொழும்பிரக்கியாதி
கீதமே ஓதிய மாதவர் சூழவந்து. (பாது)
நந்திகணங்கள்கூடி நாரதரிசைபாடி
சந்தத முந்தனை வந்தனஞ் செய்பவந்து. (பாது)
பண்ணிசைகூட்டவே பதஞ்சலிபாடவே
எண்ணரு விண்ணவர் நண்ணவீ வந்துளமை. (பாது)
தம்புருயாழிசை தொனிக்கவெள்விடைமிசை
வம்பவிழ் அம்பிகை தம்புடையாய்வந்தெனமை. (பாது)

விருத்தம்-இந்துஸ்தானி.

அ[illegible]யரேம்பொருட்டுவெள்ளியம்பலத்நாட்ல்போற்றி
பொடியணிதடந்தோள்போற்றிபுரிசடைமகுடம்போற்றி
கடிகவிழ்மலர்மென்கூந்தல்கயல்விழிபாகம்போற்றி
நெடியநற்பரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி.

சூத்திரன்-பொதுவிருத்தம்-நாட்டைக்குறிஞ்சி.

இன்னணந்துதிசெய்தீசனைவணங்கியிருக்கையையடைந்திருந்தாரும்
பன்னரும்புதல்வரனைவருமொத்துப்பழுதிலாதில்லறதருமம்
நன்னயமாகநடத்திவார்கடல்சூழ்நாடவர்கண்டதிசயிக்க
மின்னவிர்சடையோனருளினலின்பமீதுறச்சேர்ந்தினிதிருந்தார்.

விருத்தம்.

அருந்ததியனையாள்கேள்வற் ... ச்செல்வப்
பெருந்தனநிறைவுஞ்சீருமொழுக்கமும்பீடும்பேறு
தருந்தவநெறியுங்குன்றாத்தருமமும்புகழும்பல்க
விருந்தனன்கமலச்செல்வியென்னவீற்றிருந்துமன்னே.

நூற்பயன் விருத்தம்.

கற்றவர்புகழுமிந்தநலங்கிளர்வணிகவஞ்சிப்
பெற்றிகொள்விலாசந்தன்னைப்பெரிதுவந்தரியபண்ணாற்
கற்றவர்கேட்டோர்யாருங்கறைமிடற்றிறைவன்பாதம்
பெற்றினிதிருந்துவாழ்வர்பெரும்புவிதனின்மாதோ.

வாழிவிருத்தம்.

பூதலமென்றும்வாழி பூதிருத்திராட்சம்வாழி
வேதநூற்மறைகள்வாழி விளங்குநற்றவங்கள்வாழி
நீதமாமகங்கள்வாழி நீணகர்ப்பனைசைவாழி
ஓதரும்விலாசம்வாழி புரைப்பவர்வாழிவாழி.

மங்களம்-இ-ம்-சுருட்டி-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

மங்களம்ஜெயமங்களம்.

சரணங்கள்.

மங்களமாகியபங்கயநேர்முக
வல்லபைநேசர்க்கும்நல்லகணேசர்க்கும்
மகிழ்நானாறுமுகர்க்கும்மிகத்
திகழ்சிதாந்திவயர்க்கும் ஜெய. (மங்)

மகிழ்வாகப்பனைசையில்புகழ்வாகமேவிய
மாபூரநாதர்க்குந்தாயசவுந்தரியார்க்கும்
வள்ளல்வேலவர்க்குந்திரு
வள்ளிகுஞ்சரிக்கும் ஜெய. (மங்)

மருவணிந்திடுங்குழல்திருஞானம்பிகைதன்னை
மருவியநேசர்க்கும்கரியணியீசர்க்கும்
மதிசெஞ்சடையார்க்குப்பசு
பதிபஞ்சமுகர்க்கும் ஜெய. (மங்)

சகலதேவருக்கும்சகலதேவியர்க்கும்
சகலமுனிவருக்கும்சகலதொண்டருக்கும்
சதிராயிக்கதைதன்னையே
மதியாய்சொல்வோர்க்கும் ஜெய. (மங்)

வணிகவஞ்சிவிலாசம்முற்றும்.

119097